

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Αριθμός φύλλου 73

1918

Εν Αθήναις τῇ 6 Ἀπριλίου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 1165 περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος. (Ἀναδημοσίευσις).
Νόμος 1240 περὶ ἐκδόσεως Γραμματίων Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Βασιλικά διατάγματα

- Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἡμερῶν τῆς προσελεύσεως τῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Μαρτίου ἐ. ἔ. Β. διατάγματος κληθέντων ἐφέδρων ὁπλιτῶν. 1
- Περὶ ἀδείας μεταφορᾶς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ Β. διατάγματος «περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς συναψέως ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν κλπ.» συναλλαγῶν διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς 15 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ ρηθέντος Β. διατάγματος. 2
- Περὶ αὐξήσεως τοῦ φορολογικοῦ ὅρου τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων καὶ ἐμπορευμάτων δασμοῦ τοῦ δήμου Ἀθηναίων εἰς 4 ο) ο κλπ. 3
- Περὶ ὁρισμοῦ καταβαλλομένων μηνιαίων δόσεων ὑπὸ τῶν αἰτουμένων ὑπαλλήλων ὅπως καταστή συντάξιμος ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν. 4
- Περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν τέως δήμων α') Ἀποδοτίας καὶ β') Οἰθαίων ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν ἐν αὐτοῖς κατανάλωσιν τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων. ἢ ἐξ ἄλλων δήμων τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἐμπορευμάτων κλπ. 5-7
- Περὶ ὑποβιβασμοῦ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας Σφακίων εἰς δ' τάξεως. 9
- Περὶ προσθήκης δύο θέσεων ἐφορ. γραμματέων δ' τάξεως εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας Χανίων. 10
- Περὶ ἐπαυξήσεως τῆς ἀμοιβῆς διὰ τὴν καταδίωξιν κλπ. τῶν ἐπικηρυχθέντων ληστῶν Ἰω. Κ. Ρέντζου καὶ Εὐθυμίου Κ. Ρέντζου. 11
- Περὶ διαιρέσεως τῆς περιφερείας τοῦ Εἰρηνοδικείου Δωριέων εἰς δύο γραφεῖα ὑποθηκῶν. 12

(1)

* Περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος.

Νόμος 1165

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ τελωνειακὴ γραμμὴ αἷς Χώρας ἀποτελεῖται ἐκ

* Ἀναδημοσιεύεται ὡς ἐλλ. πῶς δημοσιευθεὶς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 59 τῆς 21 Μαρτίου ἐ. ἔ. (Τεύχος Α') φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

τῶν ἀκτῶν αὐτῆς καὶ τῆς κατὰ ξηρὰν μεθορίου γραμμῆς.

2. Ἐπὶ τῆς τελωνειακῆς γραμμῆς καὶ ἐν ἄλλοις ἐμπορικοῖς κέντροις ἰδρύονται τελωνειακαὶ ἀρχαί, κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις τῶν ἰδιαίτερων νόμων.

3. Αἱ ἐλευθεραὶ ζῶναι θεωροῦνται ὡς κείμεναι ἐκτὸς τῆς τελωνειακῆς γραμμῆς.

4. Διὰ Β. Διατάγματος ὁρισθῇσονται αἱ διαβάσεις, δι' ὧν δέον νὰ κομίζωνται τὰ διὰ τῆς κατὰ ξηρὰν τελωνειακῆς γραμμῆς εἰσαγόμενα καὶ ἐξαγόμενα ἐμπορεύματα.

5. Ἐπίσης διὰ Β. Διατάγματος ὁρίζονται τὰ εἶδη τῶν ἐμπορευμάτων, ὧν ἡ ἀπ' εὐθείας εἰσαγωγή, ἐξαγωγή καὶ μεταφορὰ ἐπιτρέπεται εἰς ἐκάστην τελωνειακὴν ἀρχήν.

Ἄρθρον 2.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐν καιρῷ νυκτός, ἤτοι ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου μέχρις ἡμισείας ὥρας πρὸ τῆς ἀνατολῆς, διακομιδὴ ἐμπορευμάτων διὰ τῆς τελωνειακῆς γραμμῆς.

2. Ἐπιτρέπεται καὶ ἐν καιρῷ νυκτός ὁ εἰσπλους εἰς τοὺς λιμένας καὶ ἡ προσέγγις εἰς ἑρμούς, ὅπου ὑπάρχει τελωνειακὴ ἀρχή.

3. Ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐπιβίβασις ἢ ἀποβίβασις ἐμπορευμάτων ἐν ὥρᾳ νυκτός.

Ἄρθρον 3.

1. Τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ ἀνωτέρου ἁρθροῦ ἐξαίρουται:

α') Τὰ διὰ σιδηροδρόμων ἢ ἀνεγνωρισμένων ἀγωγέων κομίζόμενα ἐμπορεύματα.

β') Αἱ ἀποσκευαὶ τῶν ἐπιβατῶν, καὶ

γ') Τὰ ἐμπορεύματα τὰ κομίζόμενα δι' ἀτμοπλοίων, διατελούντων ὑπὸ ταχυδρομικὴν σύμβασιν καὶ ὁρισμένον δρομολόγιον ἐκτελούντων.

2. Διὰ Β. Διατάγματος ἐπιτρέπεται νὰ καθορισθῶσι καὶ ἄλλαι ἐξαιρέσεις.

Ἄρθρον 4.

1. Οὐδεμίᾳ ἐργασίᾳ πρὸς φόρτωσιν, ἐκφόρτωσιν ἢ μεταφόρτωσιν ἐμπορευμάτων ἢ προϊόντων ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργηθῇ ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς καὶ ἄνευ τῆς παρουσίας ὑπαλλήλου αὐτῆς καὶ εἰς θέσεις ἄλλας παρὰ τὰς ὁρισμένας ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς ἢ τὰς ὁριζόμενας ἐν τῇ ἀδείᾳ αὐτῆς.

2. Ἐκάστη ἀδεία ἐκδίδεται δι' ὁρισμένην φόρτωσιν, ἐκφόρτωσιν ἢ μεταφόρτωσιν. Κατ' ἐξαιρέσιν, ἀδεία δὲν ἀπαιτεῖται κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ.

3. Πρὸ τοῦ πέρατος ἐκάστης ἐκφορτώσεως ἢ μεταφορτώσεως δὲν δύνανται νὰ δεχθῶσιν οἱ πλοίαρχοι ἐμπορεύματα πρὸς φόρτωσιν ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ δύνανται νὰ ἐπιτρέπη τὴν φόρτωσιν πρὸς ἐξαγωγήν ἢ μεταφορὰν ἐγγωρίων προϊόντων ἢ

μεταλλευμάτων ἐκ παντὸς ὅρου ἢ σκαλώματος, μετὰ προηγουμένην κατάθεσιν διασαφήσεως καὶ παρουσίᾳ ὑπαλλήλου.

2. Ἐὰν τὰ προϊόντα δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος ἢ φόρον, ἡ παρουσία ὑπαλλήλου κατὰ τὴν φόρτωσιν δὲν εἶνε ἀπαραίτητος.

Ἄρθρον 6.

1. Πρὸς μεταφορὰν ἐγγωρίων προϊόντων ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ τελωνείου διὰ λέμβων ἢ πλοιαρίων, ἐκ σκαλωμάτων ἢ θέσεων, ἐνθα δὲν ἐδρεύει τελωνειακὴ ἀρχή, χορηγείται ἄδεια παρὰ τῆς πλησιεστέρας τελωνειακῆς ἀρχῆς εἰς πλοῖα ἐφοδιασμένα διὰ ναυτιλιακῶν ἐγγράφων. Ἡ φόρτωσις αὕτη δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἄνευ παρουσίας ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 7.

1. Ἀπαγορεύεται εἰς πλοῖα οἰασδήποτε χωρητικότητος καὶ προελεύσεως, φέροντα φορτίον, ἡ προσέγγισις εἰς λιμένας ἢ ὅρους, ἐνθα δὲν ὑπάρχει τελωνειακὴ ἀρχή, ἢ εἰς θέσεις ἄλλας παρὰ τὰς ὁρισμένας πρὸς ἐκφόρτωσιν.

Ἄρθρον 8.

1. Τὰ τελωνισθέντα ἄλλοδαπὰ ἐμπορεύματα ἐξομοιοῦνται πρὸς τὰ ἐγχώρια.

2. Τὰ ἐξαχθέντα εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν ἐγχώρια ἐμπορεύματα θεωροῦνται ὡς ἄλλοδαπὰ καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὰς περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου διατάξεις.

Ἄρθρον 9.

1. Ἐν περιπτώσει ναυαγίου τηροῦνται αἱ διατάξεις τῶν νόμων περὶ ναυαγίων καὶ ναυαγιαρέσεων.

2. Αἱ τελωνειακαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ παρέχωσι τὴν συνδρομὴν τῶν διὰ παντὸς δυνατοῦ μέσου εἰς τοὺς ναυαγοὺς καὶ νὰ λαμβάνωσι τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν τελωνειακῶν τελῶν καὶ ἄλλων δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου, ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς.

3. Ἡ τελωνειακὴ ἀρχή, ἀδιακρίτως βαθμολογίας, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ πάσας τὰς τελωνειακὰς ἐργασίας, τὰς ἀπαιτούμενας ἐκ τοῦ προορισμοῦ τῶν ναυαγίων.

Ἄρθρον 10.

1. Παραβάσεις τῶν τελωνειακῶν ὁρισμῶν, ἐνεκεν ἀποδεδειγμένης ἀνωτέρας βίας, δὲν ἐπάγονται ποινικὰς συνεπείας.

2. Τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως τῶν τυχαίων γεγονότων φέρει ὁ πλοίαρχος, ὁ ἀγωγιάντης καὶ οἱ λοιποὶ ἐνδιαφερόμενοι, κατὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας καθωρισμένους κανόνες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ἀφίξεων καὶ δηλωτικῶν εἰσαγωγῆς.

Τμῆμα Α'.

Διὰ θαλάσσης.

Ἄρθρον 11.

1. Παντὸς πλοίου, προσερχομένου ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ καταπλέοντος εἰς λιμένα ἢ ὅρον τοῦ Βασιλείου, δι' οἷανδήποτε αἰτίαν, καὶ ἐξ ἀνάγκης, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἀρχὴν διπλοῦν δηλωτικὸν τοῦ φορτίου ἐντὸς 12 ὥρων ἀπὸ τοῦ κατάπλου, συγχρόνως μετὰ τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως καὶ πρὸ τῆς ἐλευθέρως κοινωνίας. Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ἔχει ὁ πλοίαρχος καὶ ἂν δὲν φέρῃ φορτίον. Εἰς τὸ δωδεκάωρον δὲν ὑπολογίζονται αἱ ἀπὸ τῆς δύσεως μέχρι τῆς ἀνατολῆς ὥραι.

2. Ἄν ὁ πλοίαρχος εἶνε ἀγράμματος, καλεῖται τρίτος, ἵνα ἐνώπιον τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ πλοίαρχου συντάξῃ καὶ υπογράψῃ τὸ δηλωτικόν.

3. Ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχή, ἀφοῦ θεωρήσῃ τὸ δηλωτικόν,

παραπέμπει ἀμέσως τὸ ἕτερον τῶν διπλογράφων αὐτοῦ εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχήν.

Ἄρθρον 12.

1. Τὸ δηλωτικὸν τῶν διατελούντων ὑπὸ ταχυδρομικῆν σύμβασιν καὶ ὁρισμένον δρομολόγιον ἐκτελούντων ἀτμοπλοίων ἐπιτρέπεται νὰ παραδίδηται εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν ὑπὸ τῶν πρακτόρων τῶν ἀτμοπλοικῶν ἐταιριῶν καὶ μετὰ τὴν ἐλευθέραν κοινωνίαν τοῦ πλοίου, ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προθεσμίας, καὶ νὰ διαλαμβάνῃ μόνον τὰ διὰ τὸν λιμένα τοῦ κατάπλου προωρισμένα ἐμπορεύματα.

2. Τὰ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν προωρισμένα ἐμπορεύματα τῶν ἀτμοπλοίων τούτων ἀναγράφονται μόνον κατὰ ποσὸν ἢ ἀριθμὸν ἐν τῷ δηλωτικῷ τοῦ τελευταίου λιμένος.

Ἄρθρον 13.

1. Ὅταν πλοῖον, μὴ γενόμενον ἀμέσως δεκτὸν εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν, τίθηται ὑπὸ ἐπιτήρησιν ἢ κάθαρσιν, πλοίαρχος ὀφείλει νὰ προβῇ εἰς προφορικὴν ἐνώπιον τοῦ ὑγειονόμου δηλώσιν τοῦ φορτίου, ἐντὸς δώδεκα ὥρων ἀπὸ τοῦ κατάπλου, συντασσομένης ἐκθέσεως, ἀναπληρούσης τοῦ δηλωτικόν.

2. Τὸ δηλωτικὸν τοῦτο παραπέμπεται ἀμέσως εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχήν.

Ἄρθρον 14.

1. Οἱ πλοίαρχοι ὀφείλουσι πρὸ τοῦ ἀπόπλου ἐκ τοῦ λιμένος, εἰς ὃν τὸ πρῶτον κατέπλευσαν, νὰ ἐφοδιασθῶσιν ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς διὰ δηλωτικόν.

2. Ἐὰν οὐδὲν ἐκ τοῦ φορτίου ἀπεβιβάσθῃ, ἡ τελωνειακὴ ἀρχή ἐπιστρέφει εἰς τὸν πλοίαρχον τὸ κατατεθὲν δηλωτικόν, βεβαιοῦσα ἐπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐδὲν ἀπεβιβάσθῃ.

3. Ἐὰν μέρος τοῦ φορτίου ἀπεβιβάσθῃ, βεβαιοῦται τοῦτο ἐνυπογράφως ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου δηλωτικοῦ καὶ μετὰ τοῦτο ἡ τελωνειακὴ ἀρχή ἐφοδιάζει αὐτὸν δι' ἀποσπάσματος τοῦ κατατεθέντος δηλωτικοῦ ἢ ἐπιστρέφει τὸ πρωτότυπον λαμβάνουσα ἀπόσπασμα αὐτοῦ.

4. Ἐκδίδονται τόσα ἀποσπάσματα, ὅσοι εἶνε οἱ λιμένες τοῦ προορισμοῦ.

5. Ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα εἶνε προωρισμένα διὰ τὸ ἐξωτερικόν, ἐκδίδεται ἐν μόνον ἀπόσπασμα δηλωτικοῦ.

6. Ἐὰν ὁ πλοίαρχος παρέλαβε νέον φορτίον, ἡ τελωνειακὴ ἀρχή ἐφοδιάζει αὐτὸν διὰ τῶν νομίμων ἐγγράφων, ποιουμένην μνείαν τῶν ἐκδοθέντων ἐγγράφων ἐφ' ἑκάστου αὐτῶν.

7. Τῶν ὑπ' ἀριθ. 1—5 ὑποχρεώσεων ἀπαλλάσσονται τὰ ἐν ἄρθρῳ 12 ἀναφερόμενα ἀτμόπλοια.

8. Τῆς ὑπ' ἀριθ. 1 ὑποχρεώσεως ἀπαλλάσσονται οἱ πλοίαρχοι, ὅσαςκις τὸ πλοῖον, καταπλεῦσαν κενόν, ἀποπλέει ἄνευ φορτίου.

Ἄρθρον 15.

1. Ὁ πλοίαρχος, μετὰ τὸν κατάπλου εἰς δεῦτερον λιμένα, παραδίδει, ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 11, εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχήν τὰ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ὁριζόμενα ἐγγράφα.

Ἄρθρον 16.

1. Τὸ δηλωτικὸν εἰσαγωγῆς συντάσσεται γαλλιστὶ ἢ ἀγγλιστὶ ἢ γερμανιστὶ ἢ ἰταλιστὶ, μετὰ μεταφράσεως εἰς τὴν ἑλληνικὴν, διαλαμβάνει δὲ τὸ ὄνομα, τὴν σημαίαν καὶ τὴν χωρητικότητά τοῦ πλοίου, τὴν προέλευσιν αὐτοῦ μετὰ τῶν γενομένων προσεγγίσεων, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνδρῶν τοῦ πληρώματος καὶ περιληπτικὴν δήλωσιν ὁλοκλήρου τοῦ φορτίου, κατ' εἶδος, ποσόν, ἀριθμὸν καὶ βάρος δεμάτων ἢ δοχείων μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν σημείων καὶ ἀριθμῶν.

2. Δὲν ὑποχρεοῦται ὁ πλοίαρχος νὰ συμπεριλάβῃ ἐν τῷ δηλωτικῷ τὰς ἀποσκευὰς τῶν ἐπιβατῶν, ὅταν αὗται ἀποτελῶνται ἐκ δοχείων, δι' ὧν συνήθως κομίζονται τὰ πράγματα τῶν ἐπιβατῶν.

3. Δι' ὅσα εἶδη φέρουσι δι' ἰδίαν χρῆσιν οἱ ναῦται, ὡς καὶ διὰ τὰ ἐφόδια τοῦ πλοίου, ὀφείλει ὁ πλοίαρχος νὰ καταθέσῃ, μετὰ τοῦ δηλωτικοῦ καὶ ἰδιαιτέραν σημείωσιν, ἥτις θεωρεῖται παρὰ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς καὶ λαμβάνει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν τοῦ δηλωτικοῦ.

4. Τὰ συνοδεύοντα τὸ δηλωτικὸν ἔγγραφα προσαρτῶνται αὐτῷ.

5. Τὸ δηλωτικὸν γράφεται διὰ μελάνης, ἄνευ διορθώσεων, ἀπαλείψεων καὶ ἀλλοιώσεων, διαλαμβάνει τὰ ποσὰ ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου, ἢ, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθροῦ 12, ὑπὸ τοῦ πράκτορος.

6. Ἐλλείπει τινὸς τῶν ἀνωτέρω ὄρων, τὸ δηλωτικὸν εἶνε ἀπαράδεκτον.

Ἄρθρον 17.

1. Ἐκθέσεις ναυαγιαυρεσιακῆς ἐπιτροπῆς περὶ παραδόσεως ναυαγίων εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχήν, ἔγγραφα ταχυδρομικῆς ἀρχῆς περὶ ἐμπορευμάτων εὐρεθέντων ἐντὸς ταχυδρομικῶν φακέλων, ἢ διαταγαὶ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ ἀναλόγων περιπτώσεων ἐκδιδόμεναι, ἀναπληροῦσι τὸ δηλωτικόν.

Ἄρθρον 18.

1. Πλοίαρχος παντὸς πλοίου, χωρητικότητος μέχρις 100 κόρων, προσερχομένου ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐξαίρεσει τῶν διατελούντων ὑπὸ ταχυδρομικὴν σύμβασιν, προτιθέμενος νὰ καταπλεύσῃ εἰς ἑλληνικὸν λιμένα, ὀφείλει νὰ ἐφοδιασθῇ παρὰ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου τῆς προσελύσεως διὰ δηλωτικὸν τοῦ φορτίου.

2. Ἐν ἀρνήσει τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ὅπως ἐκδώσῃ τὸ δηλωτικὸν τοῦτο, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν ἑλληνικὴν προξενικὴν ἀρχήν τοῦ λιμένος, εἰς ὃν παρέλαβε τὰ ἐν τῷ πλοίῳ αὐτοῦ εὐρισκόμενα ἐμπορεύματα, ἐὰν τοιαύτῃ ἀρχῇ ὑπάρχῃ, δηλωτικὸν ὀλοκλήρου τοῦ φορτίου μετ' ἀντιγράφου τῶν φορτωτικῶν ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου.

3. Ἡ προξενικὴ ἀρχή, παραλαμβάνουσα τὸ δηλωτικόν τοῦτο μετὰ τῶν φορτωτικῶν, φυλάσσει ταῦτα εἰς τὸ ἀρχειὸν τῆς καὶ ἐκδίδει τῷ πλοίαρχῳ ἀντίγραφον τοῦ δηλωτικοῦ, ἵνα προσαρτηθῇ εἰς τὸ κατὰ τὸ ἀρθρον 11 δηλωτικόν.

4. Ἐν ἐλλείψει ἑλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἐν τῷ λιμένι τῆς φορτώσεως, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ συντάξῃ πρόχειρον δηλωτικὸν ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου πρὸ τοῦ κατάπλου εἰς ἑλληνικὸν λιμένα καὶ εἰς ἀπόστασιν δέκα χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς ἀκτῆς, ἀναγράφων εἰς αὐτὸ τὸ φορτίον καὶ τὰ ἐφόδια τοῦ πλοίου.

5. Ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ προσαρτῇ τὸ κατὰ τοὺς ἀνωτέρω παραγράφους δηλωτικὸν εἰς τὸ κατὰ τὸ ἀρθρον 11 κατατιθέμενον δηλωτικὸν ἢ ἐν περιπτώσει ἐπιστροφῆς του εἰς τὸ ἀπόσπασμα αὐτοῦ.

Ἄρθρον 19.

1. Ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ κατὰ τὸ ἐδ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 18 δηλωτικοῦ, ὑποχρεοῦται ὁ πλοίαρχος εἰς παροχὴν προσωπικῆς ἐγγυήσεως, ὅπως ἐντὸς ἐξαμήνου προθεσμίας προσάγῃ ἀντίγραφον αὐτοῦ καὶ ἐπιτρέπεται ἡ ἀναχώρησις τοῦ πλοίου.

2. Ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ κατὰ τὸ ἐδ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 18 δηλωτικοῦ, ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ τοῦ λιμένος τοῦ κατάπλου τοῦ πλοίου, αἰτεῖται παρὰ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς τὴν ἀποστολὴν ἀντιγράφου τοῦ κρατηθέντος παρ' αὐτῆς πρωτοτύπου καὶ ἐπιτρέπει τὴν ἀναχώρησιν τοῦ πλοίου, ἀφοῦ λάβῃ προσωπικὴν ἐγγύησιν.

3. Ἡ προσωπικὴ ἐγγύησις ὀρίζεται εἰς ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον τὰς δραχ. 500.

Ἄρθρον 20.

1. Ἐμπορικὸν πλοῖον, κατὰ τὸν κατάπλου ἢ ἀπόπλου αὐτοῦ ἢ καὶ ναυλογοῦν, ὑπόκειται εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ἐπιφυλασσόμενον τῶν περὶ ἐμπορικῶν πλοίων ξένης σημαίας ἰδιαιτέρων ὁρισμῶν τῶν ἐν ἰσχύϊ διεθνῶν συμβάσεων.

2. Ἀνθισταμένου τοῦ πλοίαρχου εἰς τὴν ἐπίσκεψιν, ἐνεργεῖται αὕτη τῇ συνδρομῇ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 21.

1. Οἱ ἐνεργοῦντες τὴν ἐπίσκεψιν τελωνειακοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουσι νὰ προβαίνωσιν εἰς τὴν σφράγισιν τῶν ἐφοδίων, ὅταν ταῦτα ὑπερβαίνωσι τὴν ἀναλογίαν τῶν ἀναγκῶν τοῦ πληρώματος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐν τῷ λιμένι παραμονῆς.

2. Ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραλαμβάνῃ ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ τελωνείου τὰ ἐφόδια, ὑποχρεωμένη πρὸς τοῦτο, ὅταν πρόκειται περὶ εἰδῶν μονοπωλίου ἢ ὑποκειμένων εἰς φόρον καταναλώσεως, ἐπιστρέφει δὲ ταῦτα κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ πλοίου.

3. Οἱ πλοίαρχοι ὀφείλουσι νὰ ἐπιδεικνύωσιν εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας τὴν ἐπίσκεψιν τελωνειακοὺς ὑπαλλήλους πάντα τὰ ἐν τῷ πλοίῳ ἐμπορεύματα, νὰ ἀνοίγωσι τὰ κλειστὰ μέρη τοῦ πλοίου καὶ νὰ διευκολύνωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Ἄρθρον 22.

1. Ὅσας πλοῖα, ἐξ ἀνωτέρας βίας προσορμιζόμενα, ἔχουσιν ἀνάγκην ἐπισκευῆς, οἱ πλοίαρχοι, ἀφοῦ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς περὶ δηλωτικῶν δικτυπώσεις, δύνανται, κατόπιν ἀδείας τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ν' ἀποβιβάζωσι καὶ ν' ἀποθέσωσι τὰ ἐν τῷ πλοίῳ ἐμπορεύματα ἐν τῷ καταστήματι αὐτῆς ἢ ἐν τῇ ὑπ' αὐτῆς ἐγκριθείσῃ ἰδιωτικῇ ἀποθήκῃ.

2. Μετὰ παρέλευσιν δύο μηνῶν ὑποβάλλονται τὰ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ τελωνείου ἀποθετευμένα ἐμπορεύματα εἰς τὴν πληρωμὴν τέλους ὑπερμερίας.

Ἄρθρον 23.

1. Ἡ ἐκφόρτωσις καὶ παράδοσις τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχήν γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ δηλωτικοῦ.

Τμήμα Β'.

Διὰ ξηρᾶς.

Ἄρθρον 24.

1. Τὰ διὰ τῆς κατὰ ξηρὰν μεθορίου γραμμῆς εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα κομίζονται διὰ τῶν κεκανονισμένων ὁδῶν εἰς τὴν πλησιεστέραν τελωνειακὴν ἀρχήν, παρ' ἣ κατατίθεται τὸ δηλωτικὸν εἰσαγωγῆς. Ἐὰν ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ δὲν ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ τελωνίσῃ τὰ ἐμπορεύματα, θέτει σφραγίδας ἐπ' αὐτῶν καὶ παραπέμπει αὐτά, δαπάναις τοῦ κυρίου αὐτῶν, ὑπὸ συνοδείαν, εἰς τὴν πλησιεστέραν τελωνειακὴν ἀρχήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ διασαφήσεων εἰσαγωγῆς καὶ τελωνισμοῦ.

Ἄρθρον 25.

1. Πρὸς παραλαβὴν τῶν ἐμπορευμάτων, ὁ κύριος αὐτῶν, ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀντιπρόσωπος, ὀφείλει νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ τελωνεῖον δικαστήριον.

2. Ἡ κατατεθείσα διασάφησις ἀποτελεῖ τίτλον ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ διαλαμβάνει:

α') Τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ κυρίου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ.

β') Τὸ πλοῖον, δι' οὗ ἐκομισθῆσαν τὰ ἐμπορεύματα, τὴν ἐθνικότητα αὐτοῦ, τὸ ὄνομα τοῦ πλοίαρχου καὶ τὸ τοῦ πλοιοκτήτου καὶ τὸν τόπον τῆς προσελύσεως τῶν ἐμπορευμάτων.

γ') Τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν δεμάτων ἢ δοχείων μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν σημείων καὶ ἀριθμῶν καὶ

δ') Λεπτομερῇ περιγραφῇ τῶν ἐμπορευμάτων, κατὰ δέμα ἢ δοχεῖον, ὡς πρὸς τε τὸ εἶδος, ποτὶον, ποσὸν καὶ βάρος μικτὸν ἢ καθαρὸν καὶ κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ δασμολογίου.

Ἡ διασάφεισις υπογράφεται παρὰ τοῦ κυρίου τῶν ἐμπορευμάτων, ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ· ἐὰν δὲ οὗτος εἴναι ἀγράμματος, παρὰ δύο μαρτύρων.

3. Εἰς τὴν διασάφησιν προσκαρτᾶται ἡ φορτωτικὴ ἢ ἡ ἀδεία τοῦ Πρακτορείου.

4. Ἐὰν τὸ ἐμπόρευμα ὑπόκειται εἰς τελωνισμόν κατ' ἐκτίμησιν, δηλοῦται ἐν τῇ διασαφήσει καὶ ἡ ἀξία τοῦ ἐμπορεύματος.

5. Διασάφεισις, μὴ περιέχουσα πάντα τὰ στοιχεῖα αὐτῆς ἢ φέρουσα διορθώσεις, ἀπαλείφεισιν ἢ ἀλλοιώσεις, ἢ μὴ διαλαμβάνουσα τὰ ποσὰ ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς, εἶνε ἀπαράδεκτος.

6. Ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ δύναται, ὡς αὐτὴ κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, νὰ ζητῇ τὴν προσαγωγὴν τιμολογίων καὶ ἄλλων ἐγγράφων, ἀφορώντων εἰς τὸ ἐμπόρευμα.

Ἄρθρον 26.

1. Τὸ τελωνεῖον, ἐπὶ ἡτιολογημένη αἰτήσῃ, δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν κύριον τῶν ἐμπορευμάτων ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, ν' ἀνοίξῃ τὰ λιβότια, δοχεῖα ἢ δέματα, νὰ ἐξετάσῃ τὸ εἶδος, ποσὸν καὶ ποιὸν τῶν ἐμπορευμάτων, ἢ μόνον νὰ ζυγίσῃ αὐτὰ, πρὸ τῆς καταθέσεως τῆς διασαφήσεως. Ἡ ἐξέτασις αὕτη ἐνεργεῖται ἐντὸς τῶν τελωνειακῶν ἀποθηκῶν ἢ τοῦ ἀνεγνωρισμένου τελων. περιβόλου καὶ ἐνώπιον τοῦ τελωνοῦ, ἢ τοῦ ἐλεγκτοῦ ἢ ἀναπληρωτοῦ αὐτῶν.

2. Ἡ μεταβολὴ τοῦ κειμένου τῆς κατατεθείσης διασαφήσεως, ἐπιτρέπεται μόνον πρὸς ἐπανόρθωσιν παραλείψεως ἢ πλάνης, πρὸ τῆς παρὰ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς ἐξελεγχέσεως τῶν ἐμπορευμάτων, διὰ καταθέσεως δευτέρας διασαφήσεως καὶ ἀκυρώσεως τῆς πρώτης, γινομένης μνείας ἐπ' ἀμφοτέρων.

Ἄρθρον 27.

1. Ἡ κατατεθεῖσα διασάφεισις θεωρεῖται παρὰ τοῦ τελωνοῦ ἢ τοῦ ἐλεγκτοῦ, ἀριθμεῖται καὶ καταχωρίζεται λεπτομερῶς ἐν τῷ βιβλίῳ ἀντιγραφῆς διασαφήσεων εἰσαγωγῆς.

2. Τὰ δέματα ἢ δοχεῖα ἀνοίγονται καὶ ἐξελεγχονται ἐνώπιον τοῦ τελωνοῦ ἢ τοῦ ἐλεγκτοῦ, παρουσίᾳ ὑπελεγκτοῦ, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτος.

3. Ὁ τελωνὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ νέαν ἐξελεγχὴν τῶν τελωνισθέντων καὶ μὴπω ἐξαχθέντων τοῦ Τελωνεῖου ἐμπορευμάτων, παρουσίᾳ τοῦ ἐλεγκτοῦ ἢ τοῦ γραμματέως, ἢ τοῦ ὑπελεγκτοῦ, διὰ πᾶσαν δὲ τυχὸν διαφορὰν συντάσσει ἐπὶ τῆς διασαφήσεως πρᾶξιν ἀνατελωνισμού.

Ἄρθρον 28.

1. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τὸν προσδιορισμὸν ἐπὶ τῆς διασαφήσεως τῶν νομίμων τελῶν καὶ δικαιωμάτων, ἀναγράφονται ταῦτα ἀμέσως εἰς πρόχειρον βιβλίον χρεώσεως ἡριθμημένον καὶ μονογραφημένον ὑπὸ τοῦ τελωνοῦ.

2. Ἡ διασάφεισις παραδίδεται εἴτα πρὸς τὸν τελωνειακὸν ταμίαν πρὸς εἰσπραξὴν τῶν βεβαιωθέντων τελῶν καὶ δικαιωμάτων καὶ ἐκδοσὶν τῶν ἀποδεικτικῶν πληρωμῆς.

3. Μετὰ τὴν εἰσπραξὴν ἐκδίδεται παρὰ τοῦ τελωνεῖου ἀδεία ἐξόδου τῶν ἐμπορευμάτων, φέρουσα καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀποδεικτικῶν πληρωμῆς, κατὰ διατυπώσεις καὶ ὅρους διὰ Β. Διατάγματος κανονισθησόμενης.

4. Κατὰ τὴν ἐξόδον τῶν ἐμπορευμάτων, ἡ ἀδεία ἐπιδεικνύεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς θύρας ὑπάλληλον, ὅστις κρατεῖ αὐτὴν καὶ ἀντιγράφει εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον τὰ ἐξαγόμενα ἐμπορεύματα.

Ἄρθρον 29.

1. Τὸ δημόσιον διατηρεῖ ἀμείωτα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ κατὰ τοῦ κυρίου τῶν ἐμπορευμάτων διὰ τὰ μὴ εἰσπραχθέντα τέλη ἢ δικαιώματα, καθὼς καὶ διὰ τὰ ἐλλιπῶς βεβαιωθέντα ἢ εἰσπραχθέντα.

2. Τὰ ἐλλιπῶς βεβαιωθέντα ἢ εἰσπραχθέντα βεβαιούνται συμπληρωτικῶς διὰ πράξεως τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, εἰσπράττονται δὲ διοικητικῶς ὑπὸ τοῦ τελωνεῖου κατὰ τοὺς νόμους περὶ εἰσπράξεως δημοσίων τελῶν.

3. Τὰ ἐλλιπῶς βεβαιωθέντα ἢ εἰσπραχθέντα παραγράφονται ἐντὸς ἑτὸς ἀπὸ τοῦ τελωνισμού.

Ἄρθρον 30.

1. Τὰ ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντα τελωνειακὰ τέλη καὶ λοιπὰ δικαιώματα ἐπιστρέφονται εἰς τὸν δικαιούχον κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, ἐὰν ἐντὸς ἑτὸς ἀπὸ τῆς πληρωμῆς ὁ δικαιούχος ἐπιδώσῃ περὶ τούτου αἴτησιν εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν ἢ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐπιστροφὴ ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων μέχρι δραχ. 100 γίνεται ἀνευ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου παρὰ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, μέχρι δὲ δραχ. 1000 δύναται νὰ διαταχθῇ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ.

2. Παρελθόντος τοῦ ἑτὸς, χωρὶς νὰ ὑποβληθῇ αἴτησις, ἢ ἀπαίτησις παραγράφεται.

Ἄρθρον 31.

1. Ὁ καταθεὶς τὴν διασάφησιν δέον νὰ παρίσταται κατὰ τὸν τελωνισμόν.

2. Ἐάν, μετὰ τὴν καταχώρησιν τῆς διασαφήσεως εἰς τὰ βιβλία εἰσαγωγῆς, ὁ καταθεὶς τὴν διασάφησιν ἀπομακρυνθῇ καὶ δὲν προσέλθῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ὁ τελωνὴς μετὰ τοῦ ἐλεγκτοῦ ἢ τοιοῦτου μὴ ὑπάρχοντος, μετὰ τοῦ προϊσταμένου οἰασθῆποτε ἄλλης δημοσίας ἀρχῆς, ἐνεργεῖ τὴν ἐξέτασιν καὶ τὴν ζύγισιν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τὴν βεβαίωσιν τῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων, ἢ συνεχίζει αὐτὴν, ἐὰν εἶχεν ἀρχίσει πρὸ τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ παραλήπτου, ποιούμενος μνείαν τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ ἐπὶ τῆς διασαφήσεως.

3. Ἐάν, μετὰ παρέλευσιν δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐξετάσεως, ὁ παραλήπτης δὲν προσέλθῃ πρὸς παραλαβὴν τῶν ἐμπορευμάτων, ἢ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἐπικολλᾷ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς θύρας τοῦ τελωνειακοῦ καταστήματος δηλοποίησιν, διαλαμβάνουσαν τὸ περιεχόμενον τῆς διασαφήσεως καὶ ὀρίζουσιν ἡμέραν πρὸς πώλησιν τῶν ἐμπορευμάτων διὰ δημοπρασίας μετὰ παρέλευσιν δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δηλοποιήσεως.

4. Αἱ ἀνωτέρω προθεσμίαι δύνανται νὰ συντομευθῶσιν ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ἐὰν τὰ ἐμπόρευμα ὑπόκεινται εἰς φθορὰν ἢ καθίσταται δυσχερὴς ἡ φύλαξις αὐτῶν ἐν ᾧ ἀπετέθησαν ἐντὸς τοῦ τελωνειακοῦ καταστήματος χώρῳ.

Ἄρθρον 32.

1. Ἐάν τὰ ἐμπόρευμα μετὰ τὴν ἐξέτασιν ἐγκαταλειφθῶσιν ὑπὸ τοῦ παραλήπτου καὶ δὲν προσέλθῃ οὗτος ἐντὸς προθεσμίας 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐξετάσεως, ἵνα παραλάβῃ αὐτὰ, ἐνεργοῦνται τὰ ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ προηγούμενου ἁρθροῦ ὀριζόμενα.

2. Ἡ προθεσμία αὕτη παρατείνεται, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ἐπὶ δεκαπέντε εἰσέτι ἡμέρας δι' ὀγκώδη ἢ βαρέα ἐμπόρευμα, εὐρισκόμενα ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ τελωνειακοῦ περιβόλου.

Ἄρθρον 33.

1. Ἐάν εὐρεθῶσιν ἐμπόρευμα, πλείονα τῶν ἐν τῇ διασαφήσει ἀναφερομένων, ἢ ὑποκείμενα εἰς τέλος ἀνώτερον, ἢ, ἐπὶ τέλους κατ' ἐκτίμησιν, ἀξίας ἀνωτέρας, εἰσπράττεται τὸ τέλος τῶν εὐρεθέντων καὶ πρόσθετον τοιοῦτο 15 ο)ο ἐπὶ τῆς διαφορᾶς, ἥτις προκύπτει μεταξὺ τοῦ βεβαιωθέντος τέλους καὶ τοῦ κατὰ τὴν διασάφησιν τοιοῦτου.

2. Ἐάν ἐν τῇ διασαφήσει ἀναγραφῶσιν ὡς ἀτελῆ ἐμπόρευμα, εὐρεθῶσιν δὲ ταῦτα ὑποκείμενα εἰς τέλος, εἰσπράττεται τοῦτο καὶ πρόσθετον 15 ο)ο ἐπ' αὐτοῦ.

3. Ἐάν εὐρεθῶσιν ἐμπόρευμα ἐλάσσονα τῶν ἐν τῇ διασαφήσει ἀναφερομένων ἢ ὑποκείμενα εἰς τέλος κατὰ τὴν

ρον, εισπράττεται τὸ τέλος τῶν εὐρεθέντων καὶ πρόσθετον 5 ο)ο ἐπὶ τῆς διαφορᾶς.

4. Τὰ πρόσθετα ταῦτα τέλη δὲν δύνανται νὰ εἶνε ἀνώτερα τοῦ δεκάτου τοῦ τέλους τῶν εὐρεθέντων ἐμπορευμάτων.

5. Ἐὰν τὸ δέμα, δοχεῖον ἢ κιβώτιον, εἰς ὃ εὐρεθῶσιν ἐμπορεύματα ἐλάσσονα τῶν ἐν τῇ διασαφήσει, τυγχάνη ἀνέπαφον καὶ πλῆρες καὶ μὴ δυνάμενον νὰ περιλάβῃ πλέον τοῦ εὐρεθέντος, βεβαιοῦνται ταῦτα ἐπὶ τῆς διασαφήσεως καὶ ἐπιβάλλεται μόνον τὸ εἰς τὸ εὐρεθὲν ἐμπόρευμα ἀνήκον τέλος.

6. Ἐὰν τὸ δέμα, κιβώτιον ἢ δοχεῖον εὐρεθῇ παραβεβιασμένον καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ ἐλλιπὲς ἢ διάφορον τοῦ διασαφισθέντος, βεβαιοῦνται ταῦτα ἐπὶ τῆς διασαφήσεως, ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς ἀποστέλλεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα, ἐὰν συντρέχῃ περιπτώσις ποινικῆς καταδιώξεως, ἐπιβάλλεται δὲ τὸ εἰς τὸ εὐρεθὲν ἐμπόρευμα ἀνήκον τέλος.

7. Ἐὰν εὐρεθῶσιν ἐμπορεύματα ἀτελῆ, ποσοῦ δὲ ἴσου ἢ διαφόρου πρὸς τὸ ἐν τῇ διασαφήσει ἀναγραφέν, ἐνῶ ἐν αὐτῇ ἀναγράφονται ὡς ὑποκείμενα εἰς τέλος, οὐδὲν ἐπιβάλλεται τέλος.

8. Ἐὰν δοχεῖον, περιέχον ρευστόν, εὐρεθῇ κατὰ τὸν τελωνισμόν ἐν μέρει ἢ καθ' ὅλοκληρίαν κενόν, ἢ δὲ ἐλλείψῃ προῆλθεν ἐκ βλάβης τοῦ δοχείου, συντάσσεται περὶ τοῦτου ἐπὶ τῆς διασαφήσεως πρᾶξις καὶ ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ὄντως ἢ ἐλλείψῃ προῆλθεν ἐκ τοῦ λόγου τοῦτου, ἐπιβάλλεται τέλος μόνον ἐπὶ τοῦ τυχόν ἀπομείναντος ἐν τῷ δοχείῳ ποσοῦ.

9. Διαφοραὶ ἐπὶ ἑλαττον μὲν ἄχρι 5 ο)ο ἐκπύπτονται κατὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ τέλους, ἐπὶ πλέον δὲ ἄχρι 5 % ὑποβάλλονται μόνον εἰς τὸ ἀπλοῦν τέλος.

Ἄρθρον 34.

1. Ἐὰν δέμα, κιβώτιον ἢ δοχεῖον, ἀναγεγραμμένον ἐπὶ τῇ διασαφήσει, δὲν ἀπεβιβάσθῃ, καίτοι ἀναφέρεται ἐν τῷ δηλωτικῷ, βεβαιώσῃ δὲ τοῦτο ἐνυπογράφως ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ πράκτωρ, οὐδὲν εισπράττεται τέλος παρὰ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, συντάσσεται δὲ παρὰ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς ποωτόκολλον κατὰ τοῦ πλοιάρχου διὰ τὴν μὴ ἀποβίβασιν καὶ ἀντίγραφον αὐτοῦ προσαρτᾶται εἰς τὴν διασάφησιν.

Ἄρθρον 35.

1. Ἐπιτρέπεται νὰ γίνηται χρῆσις εἰδικῶν σημάτων, τιθεμένων τῇ φροντίδι τῶν ἐνεργούντων τὴν ἐξέτασιν ὑπαλλήλων, ἅμα τῷ πέρατι αὐτῆς, ἐπὶ τῶν ἐξετασθέντων δεμάτων ἢ δοχείων, πρὸς βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος αὐτῶν.

2. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν κανονίζει τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς γίνεται χρῆσις τῶν σημάτων τούτων, τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς καὶ τὸ παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων καταβλητέον ἀντίτιμον αὐτῶν.

Ἄρθρον 36.

1. Ἐν περιπτώσει βλάβης ἢ φθορᾶς ἐμπορευμάτων ὑποκειμένων εἰς εἰσαγωγικὸν τέλος, μήπω ἔκτελωνισθέντων, ὁ βαθμὸς αὐτῆς βεβαιοῦται παρὰ τοῦ τελώνου, τοῦ ἐλεγκτοῦ καὶ τοῦ χημικοῦ τοῦ Τελωνείου, ἐν ἐλλείψει δὲ ἑκατέρου τῶν δύο τελευταίων, καὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου, καὶ κατὰ λόγον τῆς βεβαιωθείσης βλάβης ἢ φθορᾶς μειοῦται τὸ τέλος, συντάσσοντο περὶ τοῦτου πρωτοκόλλου.

2. Ἐν διαφωνίᾳ ἢ ἐὰν ὁ παραλήπτης ἐνίσταται κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου, ἀποφαίνονται δύο πραγματογνώμονες, ὧν τὸν ἓνα διορίζει ἡ τελωνειακὴ ἀρχή, τὸν δὲ ἕτερον ὁ παραλήπτης. Ἐν διαφωνίᾳ τούτων, διορίζεται τρίτος ἐπιδιαιτητῆς πραγματογνώμων ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἀποφαίνόμενος ἀμετακλήτως.

3. Ἐὰν ἐμπορεύματα, ὧν ἐζητήθη ἡ παραλαβὴ ἢ οἰαδήποτε ἄλλη διάθεσις, ὑπέστησαν βλάβην, ἥς ἐνεκεν ἀπώλεσαν πᾶσαν ἀξίαν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ παραλήπτου, καταστρέφονται, τῇ αἰτήσει αὐτοῦ, παρουσίᾳ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ τελώνου καὶ τοῦ ἐλεγκτοῦ, συντάσ-

σομένου περὶ τοῦτου πρωτοκόλλου. Μὴ ὑπάρχοντος ἐλεγκτοῦ, ἀναπληροῦται οὗτος ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου.

4. Ἐὰν ἐμπορεύματα, εὐρισκόμενα ἐν τελωνειακαῖς ἀποθήκαις ἢ ἐν ἀποταμιεύσει, ὑποστῶσι σῆψιν ἢ ἀλλοίωσιν, ἀπειλοῦσαν κατὰ γνώμην τοῦ ἀστυνομικοῦ ἢ ὑγειονομικοῦ ἱατροῦ ἢ, ἐν ἐλλείψει τούτου, ἄλλου ἐπιστήμονος ἱατροῦ, τὴν δημοσίαν ὑγίειαν, ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ κοινοποιεῖ τὴν ἱατρικὴν γνωμοδότησιν εἰς τὸν κύριον τῶν ἐμπορευμάτων καὶ καλεῖ αὐτὸν νὰ παραστῇ κατὰ τὴν καταστροφὴν, ἥτις ἐνεργεῖται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς προηγουμένης παραγράφου. Ὁ κύριος τῶν ἐμπορευμάτων δικαιούται νὰ ζητήσῃ ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως ἀναθεώρησιν τῆς ἱατρικῆς γνωμοδοτήσεως, ἐνεργουμένην ἐντὸς δύο ἡμερῶν παρὰ τοῦ γνωμοδοτήσαντος ἱατροῦ καὶ ἐτέρου τοιούτου, προτεινομένου ὑπὸ τοῦ κυρίου τῶν ἐμπορευμάτων. Ἐν διαφωνίᾳ, ἀποφαίνεται ἀμετακλήτως τρίτος ἐπιδιαιτητῆς ἐπιστήμων ἱατρός διοριζόμενος παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου.

5. Οἱ πραγματογνώμονες δίδουσιν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὀριζόμενον ὄρκιον.

6. Αἱ ἀποζημιώσεις τῶν πραγματογνώμων καὶ τῶν ἱατρῶν βαρύνουσι τὸν παραλήπτην, ὀρίζονται δὲ ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ διαμετακομισεως.

Ἄρθρον 37.

1. Πρὸς μεταφόρτωσιν ἐμπορευμάτων ἀποστελλομένων εἰς λιμένα τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς εἴτε ἀμέσως ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον, εἴτε ἐκ τῶν προσωρινῶν ἀποθηκῶν τοῦ τελωνείου, κατατίθεται εἰς τὸ τελωνεῖον διασάφησις, ἐὰν ἐν τῷ κατατεθέντι δηλωτικῷ δὲν δηλωθῇ ρητῶς, ὅτι τὰ ἐμπορεύματα εἶνε προωρισμένα νὰ διαμετακομισθῶσιν.

2. Διὰ τῆς διασαφήσεως, διεπομένης κατ' ἀναλογίαν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 25, παρέχεται ἐγγύησις περὶ ἀποβίβασεως τῶν διὰ τὸ ἐσωτερικὸν προωρισμένων ἐμπορευμάτων εἰς λιμένα τοῦ ἐσωτερικοῦ, εὐθύνονται δὲ ἀλληλεγγύως ὁ ἀποστολεὺς καὶ ὁ ἐγγυητὴς διὰ πᾶσαν εἰς τὸν τόπον τῆς παραλαβῆς τοῦ ἐμπορεύματος προκύψουσαν διαφοράν.

3. Ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἐπιτρέπει, δυνάμει ἐγγράφου ἀδείας, τὴν μεταφόρτωσιν τῶν ἐμπορευμάτων, ἀφ' οὗ προβῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν. Τῆς ἐξετάσεως ἀπολλάσσονται τὰ εἰς λιμένας, ἐνθα ἐδρεύει τελωνεῖον Α' ἢ Β' τάξεως, ἀποστελλόμενα ἐμπορεύματα, ἀφ' οὗ ταῦτα σφραγισθῶσι καὶ περιδεθῶσιν ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ὡς καὶ τὰ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστελλόμενα.

4. Ἡ μεταφόρτωσις ἐμπορευμάτων, ὧν τὸ δηλωτικὸν ἀναγράφει ρητῶς, ὅτι εἶνε προωρισμένα νὰ διαμετακομισθῶσιν, ἐνεργεῖται δυνάμει αἰτήσεως ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου τοῦ πλοιάρχου ἢ πράκτορος τοῦ κομίσαντος τὸ ἐμπόρευμα πλοίου καὶ γραπτῆς ἀδείας τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ἀνεκτεστάσεως τῶν ἐμπορευμάτων.

5. Ἀπαγορεύεται ἡ μεταφόρτωσις ἐπὶ πλοίων χωρητικότητος κατωτέρας τῶν 30 τόννων.

6. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς μεταφορτώσεως βεβαιοῦται παρὰ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, προσαρτᾶται δὲ εἰς τὴν διασάφησιν ἢ αἰτήσιν ἢ φορτωτικῇ, ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ πράκτορος καὶ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν εἰσπραξὶν τῶν δημοτικῶν φόρων.

7. Ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἐκδίδει τῷ πλοίαρχῳ ἢ τῷ πράκτορι ἀπόσπασμα τοῦ δηλωτικοῦ, ἐν ᾧ ἀναγράφονται οἱ ἀριθμοὶ, τὸ εἶδος, τὸ ποσὸν καὶ τὸ μιστὸν βάρος τῶν δοχείων, ἢ ἐὰν ἐγένετο ἡ ἐξέτασις, τὸ καθαρὸν βάρος. Ἀπόσπασμα

ἐκδίδεται καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπήν ἀποστολῆς, ἐὰν ᾔθελε ζητηθῇ.

8. Ἐπιτρέπεται, ἵνα διὰ Β. Διαταγμάτων, κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ ἀνωτέρω ἐν § 3 τεθειμένου κανόνος, καταστή ὑποχρεωτικὴ ἡ ἐξέτασις ὀρισμένων κατηγοριῶν ἐμπορευμάτων, προωρισμένων εἴτε δι' ὅλους τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου εἴτε διὰ τινάς.

9. Ἡ διὰ τῶν σιδηροδρόμων ἀποστολὴ ἐμπορευμάτων ἐνεργεῖται κατὰ διατυπώσεις, ὁριζομένης διὰ Β. Διαταγμάτων.

10. Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀποβιβάσεως τῶν ἀποστελλομένων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπορευμάτων, τὸ τελωνεῖον τοῦ τόπου τῆς ἀποβιβάσεως ἀποστέλλει ἀντίγραφον τοῦ περιελθόντος αὐτῷ ἀπισπασμάτος δηλωτικὸν εἰς τὴν ἐκδοῦσαν τοῦτο τελωνειακὴν ἀρχήν, μετ' ἀντιγράφου τῆς κατατεθείσης διασαφήσεως ἢ ἄλλου δικαιολογητικοῦ ἐγγράφου τῆς περαιτέρω τύχης τῶν ἐμπορευμάτων. Τὰ τελωνεῖα Α' καὶ Β' τάξεως ἀποστέλλουσιν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀντίγραφον μόνον τοῦ ἀπισπασμάτος.

11. Ἐπὶ τῶν ἀντιγράφων καὶ ἀπισπασμάτων τούτων σημειοῦνται λεπτομερῶς πᾶσαι αἱ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν κατατεθεισῶν διασαφήσεων προκύψασαι διαφοραί, ἐπὶ τῇ βράσει δ' αὐτῶν ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ τοῦ τόπου τῆς ἀποστολῆς βεβαιοῖ διὰ πράξεώς της εἰς βάρος τοῦ ἀποστολέως καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ καὶ εἰσπραττεῖ τὸ ἀνήκον τέλος ἐπὶ μὲν τῶν περιπτώσεων τοῦ ἀρθροῦ 33, § 1 καὶ 2, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 33, ἐπὶ δὲ τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀρθροῦ 33, § 3, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς § 3 τοῦ ἀρθροῦ 56.

Ἄρθρον 38.

1. Ζητούμενης παρὰ τοῦ πλοίαρχου ἢ τοῦ πράκτορος τοῦ κομίσαντος τὸ ἐμπόρευμα πλοίου τῆς μεταβολῆς τοῦ ἐν τῷ δηλωτικῷ σημειομένου προορισμοῦ τοῦ ἐμπορεύματος καὶ ἀποστολῆς αὐτοῦ εἰς ἕτερον λιμένα, ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἐπιτρέπει τοῦτο δι' ἀπλῆς ἀδείας. Ἡ αἴτησις τοῦ πλοίαρχου καὶ ἡ ἀδεία προσαρτῶνται εἰς τὸ δηλωτικὸν πρὸς ἐξόφλησιν αὐτοῦ.

2. Ἄν ἡ ἀποστολὴ τῶν ἐμπορευμάτων τούτων προῶρισται διὰ τὸ ἐσωτερικόν, ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ τοῦ τόπου τῆς φορτώσεως δύναται νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἐμπορεύματα καὶ ν' ἀναγράψῃ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τὸ εἶδος καὶ τὸ βάρος αὐτῶν. Εἰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ πράξῃ τοῦτο καὶ διὰ τὰ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστελλόμενα ἐμπορεύματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ ἀζητήτων ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρον 39.

1. Ὅσα ἐμπορεύματα οὐδεὶς παρουσιάζεται νὰ παραλάβῃ, εἰς μὲν τὰ τελωνεῖα Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποβιβάσεως αὐτῶν, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ τελωνεῖα Α' τάξεως ἐντὸς δύο μηνῶν καὶ εἰς τὰς ἄλλας τελωνειακὰς ἀρχὰς ἐντὸς 30 ἡμερῶν, κηρύσσονται ἀζήτητα διὰ πρωτοκόλλου, συντασσομένου εἰς διπλοῦν παρὰ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἀποσταμειντικοῦ καταστήματος, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτο, ἐπὶ παρούσῃ καὶ τοῦ διαχειριζομένου τὰ ἀζήτητα τελωνειακοῦ ὑπαλλήλου.

2. Διὰ πράξεως, συντασσομένης ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου παρὰ τῶν ἰδίων ἀρχῶν, βεβαιοῦνται τὸ μικτὸν βάρος τῶν ἐμπορευμάτων καὶ ἡ κατάστασις αὐτῶν ἢ τῶν περιεχόντων αὐτὰ δεμάτων ἢ δοχείων, μεθ' ὃ ταῦτα ἀνοίγονται καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτῶν περιγράφεται λεπτομερῶς, κατ' εἶδος, ποσὸν καὶ βάρος καθαρὸν, ἐν τῷ αὐτῷ πρωτοκόλλῳ. Μετὰ τὴν ἐπαλήθευσιν ταύτην, παραδίδονται ταῦτα εἰς τὸν διαχειριζόμενον τὰ ἀζήτητα τελωνειακὸν ὑπάλληλον,

καὶ καταχωρίζονται εἰς τὸ παρὰ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς τηρούμενον βιβλίον ἀζητήτων ἐμπορευμάτων.

3. Τὸ ἐν τῶν ἀνωτέρω πρωτοκόλλων προσαρτᾶται εἰς τὸ δηλωτικὸν εἰσαγωγῆς πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ἀντιστοίχου ἴδους, τοῦ ἑτέρου πρωτοκόλλου τηρουμένου ἐν τῷ τελωνεῖῳ ἀντὶ δηλωτικοῦ.

Ἄρθρον 40.

1. Μετὰ δύο μῆνας ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ πρωτοκόλλου καὶ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ταύτης, τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν εἰσόδον τοῦ τελωνειακοῦ καταστήματος δηλοποιήσις, διαλαμβάνουσα τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῶν δηλωτικῶν εἰσαγωγῆς, τὸ ὄνομα καὶ τὴν ἐθνικότητα τοῦ πλοίου, δι' ὃ ἐκομίσθησαν τὰ ἐμπορεύματα, τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν δεμάτων ἢ δοχείων, ἐν οἷς περιέχονται, τὸ εἶδος τῶν ἐμπορευμάτων, τὴν προέλευσιν καὶ τὸ βάρος αὐτῶν καὶ ὅσα ἄλλα στοιχεῖα δύναντο νὰ ἐδηγήσωσι τοὺς κυρίους τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τούτων.

Ἄρθρον 41.

1. Ἐντὸς ἑτέρων δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν προθεσμιῶν, ὁ τελωνὴς ἐκδίδει διακήρυξιν περὶ πωλῆσεως τῶν ἐμπορευμάτων, διαλαμβάνουσιν αὐτὰ καὶ εἶδος καὶ βάρος καὶ ὀρίζουσιν τὸν τρόπον καὶ τὴν ἡμέραν τῆς δημοπρασίας.

2. Ἡ διακήρυξις τοιχοκολλᾶται ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ ὀρισμένη θέσει τοῦ τελωνειακοῦ καταστήματος, ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν τοιχοκόλλησιν, καὶ δημοσιεύεται ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς, παρ' ἣ ἐδρεύει ἡ τελωνειακὴ ἀρχή· ἐπὶ πλεον δύναται νὰ δημοσιευθῇ καὶ ἐν περιλήψει δι' ἐφημερίδος τοῦ τόπου, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιαύτη.

Ἄρθρον 42.

1. Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν ἀπὸ τῆς 11ης πρωινῆς ὥρας μέχρι τῆς μεσημβρίας ἐν τῷ τελωνειακῷ καταστήματι, παρατεινομένη ἐὰν δίδωνται ἀνώτεροι προσφοραί. Οἱ πλειοδῶται δικαιοῦνται νὰ ἐξετάσωσι τὰ ἐν τῇ ἀποθήκῃ τοῦ τελωνεῖου πρὸς πώλησιν ἐμπορεύματα.

2. Μετὰ τὴν κατακύρωσιν ἐπ' ὀνόματι τοῦ τελευταίου πλειοδότου, παρακατατίθεται ὑπ' αὐτοῦ ἀμέσως τὸ τέταρτον τοῦ ἐκπλειστηριάσματος, μεθ' ὃ ὑπογράφονται τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας παρὰ τοῦ τελευταίου πλειοδότου, τοῦ ἐγγυητοῦ καὶ τοῦ κήρυκος, ἡ ἔγκρισις δὲ τῆς γενομένης κατακυρώσεως γίνεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Γενικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ἐὰν τὸ πλειστηρίασμα δὲν ὑπερβαίῃ τὰς δραχμὰς χιλιάς. Ἐπὶ ἀνωτέρου ποσοῦ, ἢ ἐλλείψει Γενικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ἡ ἔγκρισις ἀπόκειται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ περὶ τῆς ἐγκρίσεως ἀπόφασις ἐκδίδεται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν πρακτικῶν.

Ἄρθρον 43.

1. Ἐὰν πρὸ τῆς ἐγκρίσεως δοθῇ εἰς τὸν τελωνὴν ἐγγράφως ἀνωτέρα προσφορὰ κατὰ 5 % τοῦλάχιστον μετὰ παρακαταθήκης τοῦ τετάρτου αὐτῆς, ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς νέας προσφορᾶς, μετὰ προηγουμένην περὶ τούτου διὰ τοιχοκόλλησεως δημοσίευσιν διακήρυξεως ἐν τῷ τελωνειακῷ καταστήματι.

2. Μετὰ τὴν ἔγκρισιν, ὁ τελωνὴς καλεῖ ἐγγράφως τὸν ἀγοραστὴν νὰ καταθέσῃ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ πλειστηριάσματος, ὑποχρεοῦται δὲ ὁ ἀγοραστὴς μετὰ τὴν καταβολὴν τούτου εἰς τελωνισμόν τῶν ἐμπορευμάτων τὰ ὅποια δύνανται νὰ λάβωσι καὶ εἰς οὐδὲποτε ἄλλον τελωνειακὸν προορισμόν.

3. Ἐὰν ὁ ἀγοραστὴς δὲν καταβάλῃ τὸ πλειστηρίασμα ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως, ἐνεργεῖται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ, καὶ τῆς ἐπὶ ἐλαττον διαφορᾶς εἰσπραττο-

μένης διὰ τῶν περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων νομίμων ἀναγκαστικῶν μέσων.

4. Ἐάν, πρὸ τῆς καταβολῆς τοῦ πλειστηριάσματος παρὰ τοῦ πλειοδότη ἐμφανισθῇ ὁ κύριος τῶν ἐμπορευμάτων καὶ αἰτησθῇ τὴν παραλαβὴν, ἀποταμίευσιν ἢ οἰκονομήσειεν ἄλλην τῶν πλειστηριασθέντων ἐμπορευμάτων διάθεσιν, θεωρεῖται ἄκυρος ἡ δημοπρασία καὶ ἐνεργοῦνται αἱ διὰ τὸν αἰτηθέντα προορισμὸν διατυπώσεις.

5. Ὁ τελώνης προκαταβάλλει πᾶσαν δαπάνην ἀπαιτουμένην, εἴτε διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὴν ἀποθήκην τῶν ἀζητήτων, εἴτε διὰ τὸ κατὰ τὴν ἐξέτασιν ἀνοίγμα τῶν δοχείων, εἴτε διὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν διακηρύξεων, λαμβάνων τακτικὰς ἀποδείξεις, προσαρτωμένας εἰς τὰ οἰκεία πρωτόκολλα.

6. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ πλειστηριάσματος ὁ τελώνης βεβαιοῖ ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων ἀζητήτων τὰ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον προκαταβληθέντα ἔξοδα, ἅτινα ἐκπίπτει ἐκ τοῦ πλειστηριάσματος, τὸ δὲ ὑπόλοιπον καταθέτει εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον ἐπὶ ἐκδόσει γραμματίου παραλαβῆς ἐπὶ παρακαταθήκῃ ἐπ' ὀνόματι τοῦ τελώνου, ὅστις παραλαμβάνει καὶ προσαρτᾷ αὐτὸ εἰς τὸ πρωτόκολλον μετὰ τῶν πρακτικῶν.

7. Ἐάν παρὰ τοῦ δικαιουμένου εἰς ἀπόληψιν τοῦ ὑπολοίπου τοῦ πλειστηριάσματος προσαχθῇ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς καταθέσεως αὐτοῦ νόμιμος τίτλος, ἀποδεικτικὸς τῆς κυριότητος τῶν πωληθέντων ἀζητήτων ἐμπορευμάτων, εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχήν, αὕτη ἀποστέλλει τὸ γραμματίον εἰς τὸν ἀρμόδιον ταμίαν δι' ἐγγράφου, δι' οὗ ἐντέλλεται τὴν ἀπόδοσιν τοῦ παρακατατεθέντος ποσού.

8. Ἀντίγραφον τοῦ ἐγγράφου τούτου μετὰ τῶν πρακτικῶν προσαρτᾶται εἰς τὸ σχετικὸν πρωτόκολλον ἀζητήτων πρὸς ἐξόφλησιν αὐτοῦ.

9. Ἐάν ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ γραμματίου παρακαταθήκης δὲν ἐμφανισθῇ ὁ κύριος τοῦ πωληθέντος ἀζητήτου, ὁ τελώνης ἀποστέλλει ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τὸ γραμματίον εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν ταμίαν, ἵνα τὸ παρακατατεθὲν ποσὸν εἰσαχθῇ ὡς δημοσίον ἐσοδόν, ἐκδιδομένου τακτικοῦ γραμματίου παραλαβῆς.

10. Ἐμπορευμάτων, ὧν τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος ὑπερβαίνει τὰς ἑκατὸν δραχμάς, ἀπαγορεύεται ἡ ἐκποίησις ἐν ὑποτελωνείois. Τὰ τοιαῦτα ἐμπορεύματα ἀποστέλλονται εἰς τὸ πλησιέστερον τελωνεῖον Α' ἢ Β' τάξεως πρὸς πώλησιν, εἰδοποιουμένου περὶ τούτου τοῦ Ὑπο ργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

11. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 43 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 πωλήσεως.

Ἄρθρον 44.

1. Ὅταν μεταξὺ τῶν ἀζητήτων ἐμπορευμάτων ὑπάρχουσιν εἶδη εὐτελοῦς ἀξίας ἢ καταστάνα ἄχρηστα ἐνεκεν βλάβης, βεβαιοῦται τούτο διὰ λεπτομεροῦς πρωτοκόλλου ὑπογραφομένου παρὰ τοῦ τελώνου, τοῦ ἐλεγκτοῦ καὶ τοῦ ὀποθηκαρίου, μεθ' ὃ καταστρέφονται παρουσία τούτων.

2. Ἐάν πρόκειται περὶ βρωσίμων εἰδῶν, βεβαιοῖ τὴν ἀχρησίαν τούτων ἐν τῷ ἰδίῳ πρωτοκόλλῳ καὶ ὁ ὑγειονομικὸς ἢ ὁ ἀστυνομικὸς ἱατρός, ἢ, ἐν ἐλλείψει τούτου, οἰοσδήποτε ἐπιστῆμων ἱατρός.

3. Ἐάν τὰ ἐμπορεύματα ὑπόκεινται εἰς φθοράν, δύνανται νὰ συνταμειθῶσι, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, αἱ ἐν ἄρθρῳ 40 ὁριζόμεναι προθεσμίαι.

Ἄρθρον 45.

1. Ἐν περιπτώσει ἐπιβολῆς κατασχέσεως ἐπὶ ἐμπορευμάτων, εὐρισκομένων ἐν τελωνειακαῖς ἀποθήκαις ἢ ἐν ἀποθήκαις ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος, ἐάν, δι' οἰονομήσειεν λόγον, ἡ κατάσχεσις δὲν ἀρθῇ ἐντὸς τριετίας, ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ προβαίνει εἰς τὸν πλειστηριασμόν, τὸ δὲ

ἀπομείναν ὑπόλοιπον κατατίθεται ἐπὶ παρακαταθήκῃ εἰς τὸ ἀρμόδιον ἐπαρχιακὸν ταμεῖον ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Περὶ ἀποταμιεύσεως καὶ ἐλευθέρως ζώνης.

Ἄρθρον 46.

1. Ἀποταμιευτικὰ καταστήματα πρὸς ἀπόθεσιν τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προσερχομένων ἐμπορευμάτων, τῶν μὴ προσριζομένων εἰς ἄμεσον ἀνάλωσιν, θέλουσι λειτουργεῖν εἰς τὰ Τελωνεῖα Α' τάξεως καὶ εἰς τὰ διὰ Β. Διατάγματος ὁρισθησόμενα λοιπὰ τελωνεῖα.

2. Τὰ εἰς ἀποταμιευτικὰ καταστήματα ἀποτιθέμενα ἐμπορεύματα δὲν ὑπόκεινται εἰς εἰσαγωγικὸν τέλος, ἐξαγομένα δὲ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος ἐξαγωγῆς.

3. Διὰ Β. Διατάγματος ὁρίζονται τὰ ἐμπορεύματα, ἅτινα δὲν εἶνε δεκτὰ εἰς ἀποταμίευσιν.

Ἄρθρον 47.

1. Πρὸς χρῆσιν τοῦ δικικώματος τῆς ἀποταμιεύσεως δεόν νὰ κατατεθῇ ἐν τῷ τελωνεῖῳ διασάφησις, ἐφ' ἧς ἀναγράφεται καὶ ἡ ρήτρα πρὸς ἀποταμίευσιν.

2. Ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ προβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ καθορίζει τὸ εἶδος, ποσόν, ποιὸν καὶ καθαρὸν βάρος.

3. Αἱ περὶ διασάφσεως εἰσαγωγῆς διατάξεις τῶν ἄρθρων 25—27 τοῦ νόμου τούτου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἀποταμιεύσεως.

Ἄρθρον 48.

1. Πρὸ τῆς μεταφορᾶς τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς ἀποταμιεύσεως, ὁ ἀποταμιευτὴς παραδίδει εἰς τὸ τελωνεῖον αἴτησιν ἀποταμιεύσεως, ἐν ᾗ ἀναγράφει λεπτομερῶς τὰ ἐμπορεύματα κατὰ τὸν γεγνημένον ἐπὶ τῆς διασάφσεως ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς καθορισμὸν αὐτῶν.

2. Τὰ ἀποταμιεύμενα ἐμπορεύματα ἀποτίθενται, ἐπιμελεῖα καὶ δαπάνῃ τοῦ ἐμπορεύου, εἴτε ἐν ταῖς ἀποθήκαις τῶν ἀποταμιευτικῶν καταστημάτων, ὑπὸ ἄμεσον φύλαξιν τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, εἴτε ἐν ταῖς γενικαῖς ἀποθήκαις, εἴτε ἐν ταῖς ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς ἐγκεκριμέναις ἰδιωτικαῖς ἀποθήκαις.

Ἄρθρον 49.

1. Ὁ ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσσεως παραβάλλει τὴν αἴτησιν ἀποταμιεύσεως πρὸς τὴν διασάφησιν καὶ, ἐν συμφωνίᾳ αὐτῶν, δέχεται καὶ θεωρεῖ τὴν αἴτησιν καὶ καταχωρίζει, αὐτὴν ὑπ' αὐξήντα ἀριθμὸν αἰτήσεων ἀποταμιεύσεως τοῦ οἰκείου βιβλίου.

2. Ἡ διασάφησις, ἀφοῦ σημειωθῇ ἐπ' αὐτῆς ὁ ἀριθμὸς τῆς αἰτήσεως ἀποταμιεύσεως καὶ θεωρηθῇ παρὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος, ἐπιστρέφεται εἰς τὸ τελωνεῖον.

3. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος ὀφείλει νὰ ἐγχειρίσῃ εἰς τὸν ἀποταμιευτὴν ἀπόδειξιν διὰ τὰ παραλαμβανόμενα ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος ἐμπορεύματα, προσυπογεγραμμένην καὶ παρὰ τοῦ ὀποθηκαρίου.

Ἄρθρον 50.

1. Ὁ ἰδιοκτῆτης τῶν ἐν ἀποθήκαις τῶν ἀποταμιευτικῶν καταστημάτων εὐρισκομένων ἐμπορευμάτων, δύνανται, τῇ ἀδείᾳ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, νὰ ἀνοίγῃ τὰ δέματα καὶ νὰ λαμβάνῃ ἄνευ διατυπώσεων δείγματα, παρουσία ὑπαλλήλου τοῦ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος.

Ἄρθρον 51.

1. Τὸ δημοσίον δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς φυσικὰς μειώσεις ἢ φθορὰς τῶν ἀποταμιευομένων ἐμπορευμάτων, οὐτε διὰ τὰς ἐξ ἀνωτέρας βίας βλάβας.

"Αρθρον 52.

1. Διὰ τὰ εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἀποταμιεύμενα ἐμπορεύματα δίδονται προσωπικὴ ἐγγύησις διὰ τὰ τελωνειακὰ τέλη καὶ ἄλλα δικαιώματα.

2. Διὰ τὰ ἀποταμιεύμενα ἐν ταῖς γενικαῖς ἀποθήκαις ἐμπορεύματα κατὰ τὸν νόμον ΒΥΠΗ' τῆς 10 Ἀπριλίου 1896 δὲν ἀπαιτεῖται ἡ παροχὴ ἰδιαίτερας ἐγγυήσεως. Διὰ τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα, προκειμένου νὰ τεθῶσιν εἰς ἀνάλωσιν ἢ ν' ἀποσταλῶσιν ὑπ' ἐγγύησιν εἰς ἑτέραν γενικὴν ἀποθήκην ἢ κατὰστημα ἀποταμιεύσεως ὑπὸ νέου κυρίου, πρὸς ὃν μετεβιβάσθῃ ἡ κυριότης τούτων, δὲν ἀπαιτεῖται κατάθεσις αἰτήσεως ἀναγνωρίσεως εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῶν σχετικῶν αἰτήσεων ἀναλώσεως ἢ ἀποστολῆς γίνεται βεβαίωσις τῆς Διευθύνσεως τῆς γενικῆς ἀποθήκης, ἐν ᾗ τὰ ἐμπορεύματα ἀποταμιεύθησαν, ὅτι ὁ αἰτῶν εἶνε κομιστὴς τῶν σχετικῶν τίτλων ἀποθημεύσεως τῶν ἐμπορευμάτων.

"Αρθρον 53.

1. Ὁ ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσεως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ τηρῇ τὴν ἑτέραν ἀνομιάν κλειδα ἰδιωτικῶν ἀποθηκῶν, ἐὰν κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον.

2. Ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς ἀποθήκαις ὁ ἀποταμιευτὴς δύναται νὰ ἐπιμελήται τῶν ἐμπορευμάτων, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, τηρουμένων τῶν τελωνειακῶν διατυπώσεων κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν τῶν ἐμπορευμάτων ἐκ τῆς ἀποθήκης.

3. Τὰ ἐν ἰδιωτικαῖς ἀποθήκαις ἀποταμιευμένα ἐμπορεύματα ὡς πρὸς τὴν ἀποταμίευσιν, τὰ τελωνειακὰ τέλη καὶ ἄλλα δικαιώματα τεκμαίρονται τῆς κυριότητος τοῦ ἀποταμιευτοῦ, ἐφ' ὅσον εὐρίσκονται ἐντὸς τῆς ἀποθήκης.

"Αρθρον 54.

1. Τὰ εἰς δημοσίας ἢ ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἀποτεταμιευμένα ἐμπορεύματα, δύνανται νὰ μεταβιβασθῶσιν εἰς τὴν κυριότητα ἄλλου. Ἀπαιτεῖται ὅμως νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν αἰτήσις ἀναγνωρίσεως, ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἀναγνωρίζοντος κυρίου τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τοῦ ἀναγνωρίζομένου νέου κυρίου.

2. Ἐὰν ὁ νέος κύριος προτίθεται νὰ ἀποστείλῃ τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ τὸ ἐσωτερικὸν ἢ νὰ φέρῃ ταῦτα εἰς ἀνάλωσιν, ἐπιτρέπεται κατάθεσις αἰτήσεως ἀναγνωριστικῆς ἀποστολῆς ἢ ἀναλώσεως.

"Αρθρον 55.

1. Τὰ ἐν ἀποταμιεύσει εὐρισκόμενα ἐμπορεύματα φέρονται εἰς ἀνάλωσιν ἢ ἀποστέλλονται, εἴτε ἐν ὅλῳ, εἴτε ἐν μέρει, ἐὰν δύνανται νὰ διαιεσθῶσιν ἄνευ μεταβολῆς τῆς βάσεως τοῦ τέλους, εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ εἰς τὸ ἐσωτερικόν, μετὰ προηγουμένην κατάθεσιν περὶ τούτου αἰτήσεως, ἐμφανίσεως τοῦ εἶδος, τοῦ ποσὸν καὶ τὸν νέον αὐτῶν προορισμόν.

2. Αἱ αἰτήσεις ἀναλώσεως ἀποτεταμιευμένων ἐν δημοσίαις ἢ ἰδιωτικαῖς ἀποθήκαις ἐμπορευμάτων καὶ αἱ αἰτήσεις ἀποστολῆς διέπονται ὑπὸ τῶν περὶ διασαφήσεων διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 25 καὶ ἐπόμε.

"Αρθρον 56.

1. Κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστολὴν ἐμπορευμάτων ἐκ τῆς ἀποταμιεύσεως, ἐνεργεῖται ἡ ἐξέτασις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ τελωνείου.

2. Ἡ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστολὴ ἐπιτρέπεται μόνον διὰ πλοίων χωρητικότητος ἀνωτέρας τῶν τριῶν χιλιάδων κόρων.

3. Ἐὰν κατὰ τὸν ἐλεγχον προκύψῃ διαφορά κατ' εἶδος ἢ ποσὸν μεταξὺ τῶν ἐν τῇ αἰτήσει ἀποστολῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀναφερομένων ἐμπορευμάτων καὶ τῶν εὐρεθέντων τοιοῦτων, ἐπιβάλλεται τέλος μὲν 15 ο)ο ἐπὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους, κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς § 3 τοῦ ἀρθροῦ 33, τέλος δὲ 5 ο)ο ἐπὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους, κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς § 1 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ.

"Αρθρον 57.

1. Κατὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος ἐξέτασις καὶ ζυγίσις αὐτῶν, καὶ προσδιορίζεται τὸ πληρωτέον τέλος, παρεγόμενης δι' αὐτὸ ἐγγυήσεως. Ἐὰν προκύψῃ διαφορά, ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 56 § 3.

2. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς φορτώσεως, ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἐκδίδει διαβατήριον καὶ παραδίδει αὐτὸ εἰς τὸν πλοίαρχον.

3. Τὸ τελωνεῖον τοῦ τόπου τῆς ἀποβιβάσεως τῶν ἀποστελλομένων ἐκ τῆς ἀποταμιεύσεως ἐμπορευμάτων ἐκδίδει ἐγγυολυτήριον ἐκ τριπλοτύπου βιβλίου καὶ ἀποστέλλει αὐτὸ ἐντὸς 8 ὡ μνητῶν εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος, τοῦ ἑτέρου ἀντιτύπου παραδιδόμενου εἰς τὸν παραλήπτην.

4. Ὁ τελωνισμὸς τῶν εἰς ἀνάλωσιν εἰσαγομένων ἐκ τῆς ἀποταμιεύσεως ἐμπορευμάτων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 27 καὶ ἐπομ.

"Αρθρον 58.

1. Ἐπιτρέπεται, ἵνα διὰ Β. Δ. ὀρίζονται ἐκάστοτε τὰ ἐμπορεύματα, ὧν ἡ ἐξ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος ἢ ἐκ προσωρινῶν ἀποθηκῶν τελωνεῖον ἀποστολὴ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν γίνεται μετὰ προηγουμένην τῇ τελωνειακῇ ἀρχῇ δόσιν, σὺν τῇ φορτωτικῇ, ἐγγυήσεως περὶ τῆς ἐντὸς πενταμήνου προθεσμίας προσκαυγῆς πιστοποιητικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Προξενικῆς ἀρχῆς τῆς ἐδρουσούσης εἰς τὸν λιμμένα ἢ παρὰ τὸν λιμένα, ἐνθα τὰ ἐμπορεύματα ἀπεβιβάσθησαν ἢ, ἐν ἐλλείψει Προξενικῆς ἀρχῆς, πιστοποιητικοῦ τοπικῆς ἀρχῆς.

2. Ἐὰν ἡ ἀποβίβασις ἐγένετο εἰς πλείονας τοῦ ἐνὸς λιμένας, ἐπιτρέπεται νὰ πιστοποιηθῇ ὑπὸ τὸ ἐκδοθὲν ἐν τῷ πρώτῳ λιμένι πιστοποιητικὸν ἢ εἰς τοὺς ἐπομένους λιμένας ἀποβίβασις.

3. Ἡ ἐγγύησις εἶνε προσωπικὴ καὶ ἀρροχὴ εἰς τὸ πληρωτέον τέλος ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου προσκαυγῆς τοῦ πιστοποιητικοῦ.

"Αρθρον 59.

1. Τὰ πρὸς λύσιν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον ἐγγυήσεως προσκαυόμενα πιστοποιητικὰ διαλαμβάνουσι τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἀποβιβασθέντων ἐμπορευμάτων, τὸ πλοῖον, ἐξ οὗ ταῦτα ἀπεβιβάσθησαν, καὶ τὸν χρόνον τῆς ἀποβιβάσεως.

2. Μὴ προσκαυόμενον ἐμπροθέσμως τοῦ πιστοποιητικοῦ, ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ εἰσπράττει τὸ ἐν τῇ ἐγγυήσει σημειούμενον εἰσαγωγικὸν τέλος.

"Αρθρον 60.

1. Ὁ τελώνης καὶ ὁ ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσεως δικαιούνται νὰ ἐνεργῶσιν, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ὑπαλλήλων, ἐλεγχον τῶν ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς ἀποθήκαις εὐρισκόμενων ἐμπορευμάτων, ὅταν κρίνωσι τοῦτο ἀναγκαῖον.

"Αρθρον 61.

1. Διὰ τὰ ἀποτεταμιευμένα ἐν ἀποθήκαις, δημοσίαις ἢ ἰδιωτικαῖς, ἐμπορεύματα, τὰ ὑποκείμενα εἰς φυσικὴν μείωσιν (φύραν), χορηγεῖται κατὰ τὴν βεβαίωσιν τῶν τελωνειακῶν τελῶν ἀνάλογος ἐκπτώσις, ἐὰν ταῦτα παραμείνωσιν ἐν ταῖς ἀποθήκαις τῆς ἀποταμιεύσεως τοῦλάχιστον ἐπὶ ἑξ μῆνας καὶ βεβαιωθῇ ὑπὸ τοῦ τελώνου, τοῦ ἐπιστάτου τῆς διαμετακομίσεως καὶ τοῦ χημικοῦ ἐπιμελητοῦ ἢ τοῦ ἐλεγκτοῦ, ἐν ἐλλείψει δὲ τῶν τριῶν τελευταίων ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, διὰ πρωτοκόλλου, προσαρτωμένου εἰς τὴν αἰτήσιν ἀποταμιεύσεως ἢ ἀναγνωρίσεως, ὅτι τὸ ἔλλειμμα ὀφείλεται εἰς φυσικὴν μείωσιν.

2. Τὰ εἶδη τῶν ἐμπορευμάτων, τὰ ἀπολαύοντα τοῦ πλεονεκτήματος τῆς ἐκπτώσεως, ὡς καὶ τὸ μέτρον ταύτης, καθορισθῇσονται διὰ Β. Διατάγματος.

3. Ἐκτὸς τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον τοῦτο φυσικῆς μείωσης,

οὐδεμία ἄλλη μάχη ἢ φθορά δύναται νὰ δικαιολογήσῃ μείωσιν τοῦ τέλους τῶν ἐν ἀποταμιεύσει ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρον 62.

1. Ἡ διάρκεια τῆς ἀποταμιεύσεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν διετίαν.

2. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 54 καὶ 57, ἡ διετής προθεσμία λογίζεται ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς ἀποταμιεύσεως.

Ἄρθρον 63.

1. Ἐὰν ὁ κύριος τῶν ἐμπορευμάτων δὲν παρουσιασθῇ κατὰ τὴν λήξιν τῆς διετίας πρὸς παραλαβὴν αὐτῶν ἢ ἀποστολὴν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καλεῖται οὗτος ἐγγράφως ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τῆς διαμετακομίσεως, ἵνα ἐντὸς προθεσμίας εἴκοσιν ἡμερῶν παραλάβῃ τὰ ἐμπορεύματα.

2. Ἐὰν ὁ ἀποταμιευτὴς εἶνε ἀγνώστου διαμονῆς, ἡ πρὸς αὐτὸν πρόσκλησις δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τασσομένης διμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως πρὸς προσέλευσιν καὶ παραλαβὴν ἢ ἐξαγωγὴν τῶν ἐμπορευμάτων.

3. Ἐὰν ὁ κύριος τῶν ἐμπορευμάτων δὲν πληρώσῃ ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος καὶ λοιπὰ δικαιώματα, ἡ δὲν ἀποστείλῃ τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐκποιοῦνται ταῦτα κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 42 καὶ ἐπ.

Ἄρθρον 64.

1. Διὰ τὰ κενὰ δοχεῖα τὰ ἀποταμιεύμενα, ἵνα ἐξαχθῶσι πεπληρωμένα ἐγχωρίων προϊόντων, ἡ προθεσμία ὀρίζεται τριετής.

2. Τὰ δοχεῖα ταῦτα παραδίδονται εἰς χρῆσιν τῶν παραληπτῶν, ἀφοῦ ἐξασφαλισθῇ ἡ ταυτότης αὐτῶν διὰ προσθέτων γνωρισμάτων τιθεμένων παρὰ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν, καὶ παρασχεθῇ ἀξίωχρεως ἐγγύησις διὰ τὴν ἐμπρόθεσμον ἐξαγωγὴν αὐτῶν πεπληρωμένων ἐγχωρίων προϊόντων ἢ κενῶν.

3. Ὅσακις τὰ δοχεῖα ταῦτα εἰσάγονται διὰ τελωνειακῶν ἀρχῶν, ἐνθα δὲν ὑπάρχει ἀποταμιευτικὸν κατὰστημα, ἐπιτρέπεται ἡ ἐφαρμογὴ τῆς προηγουμένης παραγράφου, θεωρουμένων τῶν δοχείων ὡς ἐν ἀποταμιεύσει. Ἡ διάρκεια τῆς ἀποταμιεύσεως ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἶνε διετής.

Ἄρθρον 65.

1. Ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις τῶν ἀποταμιευτικῶν καταστημάτων εὐρισκομένων ἐμπορευμάτων ἐπιβάλλεται δικαίωμα ἀποταμιεύσεως ἡμισσοῦ λεπτοῦ κατ' ὅκῃν καὶ δι' ἐκάστην τριμηνίαν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου βάρους αὐτῶν.

2. Ἐπιτρέπεται νὰ κανονισθῇ διὰ Β. Διατάγματος ἡ ἐπὶ ἐνοικίῳ παραχώρησις ἰδιαιτέρων διαμερισμάτων ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος, ἀνεξαρτήτως τοῦ ποσοῦ τῶν ἐντὸς αὐτῶν ἀποταμιευομένων ἐμπορευμάτων καὶ οἱ ὅροι καὶ αἱ διατυπώσεις τῆς ἀποταμιεύσεως ταύτης.

Ἄρθρον 66.

1. Ἐπιτρέπεται, ἵνα διὰ Β. Διατάγματος συσταθῇ ἐν Πειραιεὶ ἐλευθέρᾳ ζώνῃ, νὰ ἐπεκταθῇ δὲ καὶ εἰς τὴν ἐλευθέραν ζώνην Πειραιῶς ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 390 τῆς 17 Νοεμβρίου 1914 «περὶ ἐλευθέρως ζώνης Θεσσαλονίκης», ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ δικαιωμάτων ὑπερφημερίας.

Ἄρθρον 67.

1. Τὰ εἰς τὰς τελωνειακὰς ἀποθήκας ἢ τὸν τελωνειακὸν περίβολον ἀποτιθέμενα ἐμπορεύματα, εἴτε ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἴτε ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς προέρχονται, εἰς οὐδὲν ὑποβάλλονται δικαίωμα ἐπὶ ὀκτῶ ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἀπεβιβάσθησαν, συμπεριλαμβανομένης καὶ ταύτης.

2. Κατὰ τὰς δέκα πέντε πρώτας ἡμέρας μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἐπιβάλλεται δικαίωμα ὑπερφημερίας δύο λεπτῶν δι' ἐκάστην ἡμέραν καὶ δι' ἑκάστον

δοχεῖον ἢ κιβώτιον ἢ δέμα, μὴ ὑπερβαῖνον τὰς 50 ὀκάδας. 3. Ὅταν τὸ βάρος εἶνε ἀνώτερον, λογίζεται ὡς διπλοῦν ἢ πολλαπλοῦν κατὰ λόγον 50 ὀκάδων πρὸς ἑκάστον δοχεῖον ἢ δέμα.

4. Τὰ εἶδη, τὰ μὴ συνεσκευασμένα εἰς δέματα ἢ δοχεῖα ἢ κιβώτια, ὑποβάλλονται εἰς δικαίωμα ὑπερφημερίας κατὰ λόγον τοῦ βάρους των, συλλήβδην λαμβανόμενα.

5. Μετὰ παρέλευσιν τῆς ἀνωτέρω δεκαπενθημέρου προθεσμίας τὸ δικαίωμα τοῦτο διπλασιάζεται, μετὰ παρέλευσιν δὲ ἐτέρων δέκα πέντε ἡμερῶν τριπλασιάζεται.

6. Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν ἀξίαν τοῦ ἐμπορεύματος ἐὰν ὁ παραλήπτης ἐγκαταλείψῃ αὐτὸ εἰς τὸ τελωνεῖον.

7. Αἱ ἀτμοπλοῖκαι ἐταιρεῖαι ἀπαλλάσσονται τοῦ δικαιώματος ὑπερφημερίας διὰ τὰ κακῶς διευθυνθέντα ἢ ἀποβιβασθέντα ἐμπορεύματα, ἐκτὸς ἐὰν ταῦτα τελωνισθῶσιν.

8. Τὰ ἐμπορεύματα, τὰ ἐντὸς τῶν κατὰ τὰ ἀρθρα 31 καὶ 32 προθεσμιῶν μὴ παραληφθέντα, ὑποβάλλονται εἰς τὸ δεκαπλοῦν τοῦ κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους 2 καὶ 5 ὀριζομένου δικαιώματος, μετὰ παρέλευσιν δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰδικῆς προσκλήσεως τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς πρὸς παραλαβὴν αὐτῶν.

9. Εἰς τὸ αὐτὸ δεκαπλοῦν δικαίωμα ὑποβάλλονται τὰ ἐμπορεύματα, δι' ἃ κατετέθη διασάφησις ἐξαγωγῆς ἢ μεταφορᾶς, μετὰ παρέλευσιν εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰδικῆς προσκλήσεως τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς πρὸς ἐξαγωγὴν ἢ μεταφοράν.

10. Ἐπὶ περιπτώσεων ἀνωτέρας βίας δύναται νὰ χορηγηθῇ παράτασις τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν κατὰ τὰ διὰ Β. Διατάγματος κανονισθησόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ ἀποσκευῶν ἐπιβατιῶν.

Ἄρθρον 68.

1. Οἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προσερχόμενοι ἐπιβάται, ἀποβιβάζόμενοι εἰς τὰς δι' αὐτοὺς καθωρισμένας θέσεις, ὀφείλουσι νὰ κομίζωσι τὰς ἀποσκευὰς αὐτῶν εἰς τὸ τελωνειακὸν κατὰστημα πρὸς ἐξέτασιν.

2. Ἡ δὴλωσις τοῦ περιεχομένου τῶν ἀποσκευῶν γίνεται προφορικῶς, ἡ δὲ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἐξετάζει καὶ καταγράφει τὰ ὑποκείμενα εἰς τέλος εἶδη εἰς ἐπὶ τούτῳ τηρούμενον βιβλίον.

3. Τὰ τελωνισθέντα εἶδη παραδίδονται μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς.

4. Ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ ἐξετάσεως προσωρινὴ ἀπόθεσις τῶν ἀποσκευῶν τούτων εἰς τὸ τελωνειακὸν κατὰστημα πρὸς φύλαξιν.

Ἄρθρον 69.

1. Αἱ ἀποσκευαὶ τῶν ἐπιβατιῶν δύνανται νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς ἕτερον τελωνεῖον τοῦ Κράτους ἢ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, τηρουμένων τῶν νομίμων διατυπώσεων.

2. Αἱ ἀποσκευαὶ τῶν ἐπιβατιῶν, αἱ ἀπὸ τελωνείου εἰς τελωνεῖον ἢ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστελλόμεναι, δύνανται νὰ ἀπαλλαγῶσι τῆς ἐξετάσεως καὶ τῆς ζυγίσεως, ἀφοῦ σφραγισθῶσι κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὸ περιεχόμενον αὐτῶν.

3. Αἱ ἀποσκευαὶ τῶν ἐπιβατιῶν, ὅσαι δὲν παραληφθῶσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς τὸ τελωνεῖον ἀποθέσεώς των, ἐξετάζονται παρὰ τοῦ τελώνου καὶ τοῦ ἐλεγκτοῦ καὶ ἐνεργεῖται τὰ ἐν ἀρθρῳ 41 καὶ ἐπ. ὀριζόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ ἐξαγωγῆς καὶ μεταφορᾶς.

Ἄρθρον 70.

1. Πρὸς ἐξαγωγὴν ἐγχωρίων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων κατατίθεται εἰς τὸ τελωνεῖον διασάφησις ἐξαγωγῆς, ὑπαγομένη εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 25.

2. Ἡ τελωνειακὴ ἀρχή, μετὰ τὴν θεώρησιν καὶ καθ' ὅριον τῆς διασαφήσεως, προβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τὴν χρέωσιν αὐτῶν, ἐὰν εἴνεκ τῶν υποκειμένων εἰς τέλος ἢ φόρον, βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττόμενον ἐν τοῖς τελωνείοις, καὶ εἰς τὴν εἰσπραξίν αὐτοῦ. Ἐὰν ἐκ τῆς ἐξέτασεως προκύψωσι διαφοραί, ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 33.

3. Ἡ τελωνειακὴ ἀρχή ἐφοδιάζει τὸν ἀποστολέα διὰ δηλωτικῆς ἐξαγωγῆς, ἐν ᾧ καταγράφονται τὰ ἐξαγόμενα ἐμπορεύματα κατ' εἶδος καὶ ποσόν.

4. Ἐν περιπτώσει ματαιώσεως τῆς φορτώσεως ἐξ ἑλλείψεως χώρου τοῦ πλοίου, ἢ ἐξ ἄλλου περιστατικοῦ δικαιολογούντος τὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ματαιώσιν τῆς φορτώσεως, τὸ τελωνεῖον ἐπιτρέπει, μετὰ προηγουμένην βεβαίωσιν τοῦ λόγου τῆς ματαιώσεως, τὴν εἰς ἄλλο πλοῖον φόρτωσιν καὶ ἐξαγωγήν. Εἰς τὴν δικαστῆρσιν προσαρτᾶται καὶ ἡ νέα φορτωτική.

5. Μὴ αἰτούμενης τῆς εἰς ἄλλο πλοῖον φορτώσεως, ἀντὶ τῆς ματαιωθείσης, τὸ τελωνεῖον ἐπιστρέφει τὸ εἰσπραχθὲν ἢ παρακατατεθὲν τέλος ἢ φόρον ἢ δικαίωμα.

Ἄρθρον 71.

1. Διὰ τὴν μεταφορὰν ἐγχωρίων προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον λιμένα τοῦ Κράτους, κατατίθεται παρὰ τῇ τελωνειακῇ ἀρχῇ διασάφισις μεταφορᾶς, εἰς διπλοῦν συντεταγμένη καὶ ὑπαγομένη εἰς τὰ περὶ διασαφήσεων ἐξαγωγῆς διατεταγμένα καὶ ἐνεργοῦνται τὰ ἐν ἀρθρῳ 70, § 2 ὀριζόμενα.

2. Ἐπὶ τῆς ἐτέρας τῶν διασαφήσεων, τῆς ἀφ' ἁπλοῦ χάρτου γραφομένης, βεβαιοῦται ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς ἢ φόρτωσις, καὶ παραδίδεται αὕτη εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν πράκτορα ἢ τὸν φορτωτήν.

Ἄρθρον 72.

1. Ὁ πλοίαρχος, καταπλέων εἰς τὸν λιμένα τοῦ προορισμοῦ του, παραδίδει εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν τὴν κατὰ τὴν § 2 τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ διασάφισιν.

Ἄρθρον 73.

1. Τὰ ἀποβιβάζόμενα ἐμπορεύματα παραδίδονται παρὰ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἡ καταθέσει τῆς ἀσήμευ διασαφήσεως καὶ τῆς φορτωτικῆς ἢ τῆς ἀδείας τοῦ πρακτορίου.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν ἀποβίβασιν προκύψῃ διαφορὰ μετὰ τοῦ ἐξευρεθέντος βάρους τῶν ἐμπορευμάτων ἢ τῶν προϊόντων, τῶν υποκειμένων εἰς τέλος ἢ φόρον καὶ τοῦ ἐν τῇ διασαφήσει ἀναγεγραμμένου το. οὗτου, ἐπὶ βάζεται εἰς τὸν φορτωτὴν καὶ τὸν παραλήπτην ἀλληλεγγύως ὁ ἐπὶ τῆς διαφορᾶς ἀνήκων φόρος μετὰ προσθέτου το. οὗτου 15 ο/ο, βεβαιούμενος ἐπὶ τῆς διασαφήσεως.

3. Τὰ ἐγχώρια προϊόντα, τὰ υποκείμενα κατὰ τὴν ἐξαγωγήν ἢ μεταφορὰν εἰς τέλος ἢ φόρον, καθὼς καὶ τὰ δασικὰ προϊόντα, ὑπόκεινται πρὸς τὴν εἰς τὰς περὶ αὐτῶν εἰδικὰς διατάξεις, ἀφ' ὅσον αὐταὶ δὲν τροποποιῶνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 74.

1. Τὰ ἐγχώρια ἐπιμεύματα, μεταφερόμενα ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Κράτους, διατηροῦσι τὴν ἐθνικότητά των, ἀφ' ὅσον τὸ πλοῖον δὲν προσήγγισεν εἰς λιμένα τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τῆς ἀνωτέρας βίας.

2. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ, ὅπως τὸ πλοῖον προσεγγίσῃ εἰς ξένον λιμένα, χωρὶς τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀλλοδαπά.

Ἄρθρον 75.

1. Ἐὰν τὰ μεταφερόμενα ὑπόκεινται εἰς τέλος ἢ φόρον ἢ δικαίωμα ἐξαγωγῆς ἢ μεταφορᾶς ἀνώτερον τῶν δέκα δραχμῶν, δίδεται ἐγγύησις, διὰ δὲ τὰ ἐξ αὐτῶν εἰς ἐλάχιστον ὑποκείμενα ἐπιτρέπεται νὰ κανονισθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν οἱ ὅροι καὶ αἱ διατυπώσεις τῆς μεταφορᾶς.

2. Αἱ τελωνειακαὶ ἀρχαὶ τοῦ τόπου τῆς ἀποβίβσεως

τῶν προϊόντων ἀποστέλλουσι κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν ἀρθρῳ 57, ἐδ. 3, τὰ ἐγγυολυτήρια εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν τοῦ λιμένος τῆς φορτώσεως.

3. Ἐὰν ἐντὸς τῶν ταχθεισῶν δ. α. τὴν ἐκδοσιν καὶ ἀποστολὴν τῶν ἐγγυολυτηρίων προθεσμίων δὲν περιέλθωσι ταῦτα εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν τοῦ λιμένος, ἐνθα ἐγένετο ἢ φόρτωσις, προσκαλεῖται ὁ φορτωτὴς μετὰ τοῦ ἐγγυητοῦ νὰ προσαγάγωσιν ἐντὸς δύο μηνῶν ἐπίσημον ἀπόδειξιν περὶ τῆς ἐντὸς τοῦ Κράτους ἀποβίβσεως τῶν ἐμπορευμάτων ἢ προϊόντων. Ἄλλως, ἡ τελωνειακὴ ἀρχή προβαίνει εἰς τὴν εἰσπραξίν τοῦ τέλους ἢ φόρου μετὰ τοῦ νομίμου τόκου ὑπερμερίας, λογιζομένου ἀπὸ τῆς φορτώσεως.

4. Ἡ διάταξις αὕτη περὶ εἰσπράξεως τοῦ τέλους μετὰ τόκου ὑπερμερίας ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὴν λύσιν τῶν κατὰ τὰ ἀρθρα 37, § 2 καὶ 10, 57, § 3 καὶ 59, § 2, λαμβανόμενων ἐγγυήσεων.

Ἄρθρον 76.

1. Αἱ ἀποσκευαὶ καὶ τὰ ἐξγαλεῖα τέχνης καὶ ἐργασίας, τὰ κομιζόμενα παρ' ὁδοιπόρων ἢ ἐπιβατῶν, εἰς οὐδεμίαν ὑποκείμενται διατύπωσιν.

2. Διὰ τὰ μεταφερόμενα ἐπιπλαστικὰ καὶ εἶδη οἰκιακῆς χρήσεως, ὡς καὶ προϊόντα εἰς μικρὰς ποσότητας, ἐπιτρέπεται ἡ φόρτωσις τῇ ἐγγράφῳ ἀδείᾳ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 77.

1. Ἐὰν τὰ ἀποβιβασθέντα ἐλεύθερα τέλους ἐμπορεύματα δὲν παραληφθῶσιν ἐντὸς δύο μηνῶν, ἀφ' ἧς ἀπετέθησαν ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ τελωνείου, ἐνεργοῦνται τὰ περὶ ἀζητήτων ἐμπορευμάτων ὀριζόμενα, τῶν πρωτοκόλλων καταχωριζομένων εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον, τηρούμενον πορὰ τοῦ ἐπὶ τῆς μεταφορᾶς ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 78.

1. Ἡ ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον μεταφόρτωσις ἐμπορευμάτων πρὸς νέαν μεταφορὰν ἢ ἐξαγωγήν ἐνεργεῖται κατὰ τὴν ἀδείαν τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς.

2. Ἐν τῇ ἀδείᾳ ἀναγράφεται ὁ μῆν τῆς τε προελεύσεως καὶ τοῦ προορισμοῦ, τὸ πλοῖον δι' οὗ μετεφέρθησαν ταῦτα, ὡς καὶ ἐκεῖνο, δι' οὗ θὰ ἐνεργηθῇ ἡ μεταφορὰ ἢ ἡ ἐξαγωγή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Περὶ εὐφλέκτων ὑλῶν.

Ἄρθρον 79.

1. Τὰ περιέχοντα εὐφλέκτους ὑλας, οἷον πυρίτιδα, νιτρυλκερίνην κλπ., δοχεῖα ἢ δέματα, τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενα, δεόν νὰ φέρωσιν εὐανάγνωστον ἐπιγραφὴν, δηλοῦσαν τὸ περιεχόμενον, οἱ δὲ πλοίαρχοι ἢ πράκτορες ἀτμοπλοικῶν ἐταιρειῶν ὑφείλουσι νὰ δηλώσιν καὶ δι' ἰδιαίτερου σημειώματος εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν τὰ τοιαῦτα δοχεῖα ἢ δέματα πρὸ τῆς ἀποβίβσεώς των, ἐὰν εἶναι ἐν γνώσει τοῦ περιεχομένου αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ.

Περὶ τελωνειακῆς ζώνης καὶ ἄλλων μέτρων ἐπιτηρώσεως.

Ἄρθρον 80.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀνέγερσις οἰκοδομῶν κατὰ μῆκος τοῦ αἰγιαλοῦ, ἀνεῖ ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν

Ἄρθρον 81.

1. Ἐπιτρέπεται, νὰ διὰ Β. Διατάγματος καθορισθῇ τελωνειακὴ ζώνη ἐπιτηρώσεως, ἀρχομένη ἀπὸ τῶν συνόρων τῆς ξηρᾶς μέχρι δέκα χιλιομέτρων πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Κράτους καὶ ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τῆς θαλάσσης μέχρι πέντε χιλιομέτρων πρὸς τὸ ἐσωτερικόν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐμπορεύματα, διὰ Β. διατάγματος ὀρισθῶσιν, κατὰ τὴν μετα-

φιρὰν καὶ ἀποθήκευσιν αὐτῶν, ὑπόκεινται εἰς ἐξέτασιν ἢ κατάσχασιν.

2. Ἡ ζώνη αὕτη ἐπιτρέπεται νὰ ἐπεκταθῇ διὰ Β. Διατάγματος πρὸς αὐστηροτέραν ἀσκήσιν τῆς ἐπιτηρήσεως, ἰδίως κατὰ μῆκος τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς, τηρουμένων τῶν φυσικῶν ὁρίων, τὰ ὁποῖα παρουσιάζουσι τὰ ὕδατα, αἱ δημόσιοι ὁδοὶ ἢ αἱ σιδηροδρομικαὶ γραμμαί.

Ἄρθρον 82.

1. Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι καθορισθῇ οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες, αἱ συμπεριλαμβανόμεναι εἰς τὴν τελωνειακὴν ζώνην, εἰς ἣν δύναται νὰ περιληφθῶσι καὶ ὁλόκληροι νῆσοι.

2. Οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες θεωρηθήσονται περιλαμβανόμενοι ἐντελῶς εἰς τὴν ζώνην καὶ ἐὰν μέρος αὐτῶν ἐκτείνηται πέραν τῶν ὁρίων τῆς ἐκτάσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 83.

1. Τὰ εἰς τέλος ὑποκείμενα ἐμπορεύματα, τὰ μεταφερόμενα ἢ εὐρισκόμενα ἐντὸς τῆς τελωνειακῆς ζώνης ἐπιτηρήσεως, ὑπόκεινται εἰς ἐξέτασιν καὶ κατάσχασιν, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 88, ὅταν ὑπάρχωσιν ἐνδείξεις, ὅτι προέρχονται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰσῆχθησαν λαθραίως εἰς τὸ Κράτος.

2. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 81 ὁρισθέντα διὰ Β. Διατάγματος ἐμπορεύματα δὲν δύναται νὰ μεταφέρονται ἢ καθ' οἷονδήποτε τρόπον νὰ ἀποθηκεύονται ἐντὸς τῆς τελωνειακῆς ζώνης ἐπιτηρήσεως, ἐὰν δὲν συνοδεύονται δι' εἰδικοῦ ἐγγράφου νομιμοποιήσεως, οἷον δύναται νὰ εἶνε ἀποδεικτικὸν πληρωμῆς τῶν τελωνειακῶν τελῶν ἢ ἄλλο ἐξ αὐτοῦ προερχόμενον ἔγγραφο. Ἐξαίρουται μικρὰ ποσότητες ἐμπορευμάτων καὶ ἐν γένει ἐμπορεύματα, προσωρισμένα εἰς πώλησιν κατὰ μικρὰς ποσότητας, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Β. Διατάγματος κανονισθησόμενα.

3. Δέματα τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐμπορευμάτων, μεταφερόμενα ἐντὸς τῆς τελωνειακῆς ζώνης, δέον νὰ εἶνε σφραγισμένα διὰ τῆς σφραγίδος τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ὅταν ἡ ποσότης τῶν ἐμπορευμάτων ὑπερβαίῃ καθ' ἑκάστην ἀποστολὴν τὰς 50 ἐκάδας δι' ἑκάστον εἶδος.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐν καιρῷ νυκτὸς ἐντὸς τῆς τελωνειακῆς ζώνης μεταφορὰ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 81 ὁρισθέντων διὰ Β. Διατάγματος ἐμπορευμάτων.

5. Διὰ Β. Διατάγματος κανονισθήσονται οἱ ὅροι τῆς ἐκδόσεως καὶ ἰσχύος τοῦ ἐγγράφου νομιμοποιήσεως ἢ τοῦ ἐκ τοῦ ἀποδεικτικοῦ τῆς πληρωμῆς προερχομένου εἰδικοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθρον 84.

1. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διατηρῶνται ἐντὸς τῆς τελωνειακῆς ζώνης ἀποθῆκαι ζαχαρώδεις καὶ κατὰ εἰς μεγάλας ποσότητας, κατὰ τὰ διὰ Β. Διατάγματος κανονισθησόμενα, ἀνευ εἰδικῆς περὶ τούτου ἀδείας, ἐκδιδομένης παρὰ τῆς ἀρμοδίας τελωνειακῆς ἀρχῆς καὶ ὁρίζουσας τοὺς ὅρους καὶ τὴν διάρκειαν αὐτῆς οὐχὶ μικροτέραν τοῦ ἔτους.

2. Διὰ Β. Διατάγματος καθορισθήσονται αἱ περιπτώσεις καθ' ἃς, κατ' ἐξαίρεσιν, ἐπιτρέπεται ἡ τήρησις τοιοῦτων ἀποθηκῶν, ἀνευ εἰδικῆς ἀδείας.

3. Τὰ ἀποθηκευμένα ταῦτα ἐμπορεύματα δέον προσέτι νὰ συνοδεύονται διὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 83 ἐγγράφου νομιμοποιήσεως, ἐκδεδωμένου ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ διατηροῦντος τὴν ἀποθήκην καὶ οὐχὶ τρίτου.

Ἄρθρον 85.

1. Ἐντὸς ἀποστάσεως τριῶν χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς ἀκτῆς, τὸ προσωπικὸν τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀστυνομίας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπισκέπτηται τὰ χωρητικότητος μέχρι ἑκατὸν κόρων πλοῖα καὶ νὰ ζητῇ τὴν ἐπίδειξιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 δηλωτικοῦ καὶ τῶν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων τοῦ πλοίου.

2. Ἐν ἐλλείψει τοῦ δηλωτικοῦ, ἐὰν ἐκ τῶν ἐγγράφων

τοῦ πλοίου προκύπτῃ ὅτι τὸ πλοῖον διευθύνεται εἰς λιμένα τῆς ἡμεδαπῆς, ἢ ἐὰν ὑπάρχωσιν ἐνδείξεις οἰασθήποτε τελωνειακῆς παραβάσεως, τὸ πλοῖον ὀδηγεῖται εἰς τὸ πλησιέστερον τελωνεῖον, ἐνθα ἐνεργεῖται κατὰσχέσις τῶν ἐμπορευμάτων καὶ συντάσσεται τὸ περὶ τούτων πρωτόκολλον.

3. Ἐὰν τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα πλοῖα εἶναι ξένης σημαίας, ἐπιφυλάσσεται ἡ ἰσχύς τῶν διατάξεων τῶν διεθνῶν συμβάσεων.

Ἄρθρον 86.

1. Ἐπίσης κατὰσχόνται ἐμπορεύματα ἀνευρισκόμενα ἐπὶ πλοίων χωρητικότητος κατωτέρης τῶν 40 κόρων, προσωρισμένων κατὰ τὰ ναυτιλιακὰ καὶ τελωνειακὰ ἔγγραφα αὐτῶν διὰ τὴν ἀλλοδαπήν, προσορμισθέντων δέ, ἀνευ ἀνωτέρας βίας, εἰς λιμένα ἢ ὅρμον τοῦ Κράτους, εἰς ὃν δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένη ἡ προσέγγισις, καίτοι ταῦτα εἰσιν ἀναγεγραμμένα ἐν τῷ δηλωτικῷ.

Ἄρθρον 87.

1. Τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 83—86 μέτρα ἐπιτηρήσεως δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσι διὰ Β. Διατάγματος μόνον δι' ὁρισμένα ἐμπορεύματα, καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον κρίνονται ἀναγκαῖα πρὸς πρόληψιν καὶ καταστολὴν τοῦ λαθρεμπορίου, καὶ εἰς ὁρισμένους τόπους, καίτοι ἐν αὐτοῖς δὲν ὑπάρχει καθιερωμένη ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 81 τελωνειακὴ ζώνη.

Ἄρθρον 88.

1. Οἱ ὑπάλληλοι καὶ φύλακες τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀστυνομίας δύνανται νὰ ἐπισκέπτονται ἐν καιρῷ ἡμέρας τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 84 ἀναφερόμενας ἀποθήκας πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐν αὐταῖς εὐρισκομένων ἐμπορευμάτων καὶ τῶν συνοδεύοντων αὐτὰ ἐγγράφων.

2. Τὰ αὐτὰ ὄργανα ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ εἰσέρχωνται εἰς πᾶν μέρος, θεωρούμενον ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς δημόσιον, πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ καταστολὴν τῶν τελωνειακῶν παραβάσεων καὶ τοῦ λαθρεμπορίου καὶ κείμενον ἐντὸς τῆς τελωνειακῆς ζώνης ἐπιτηρήσεως, καὶ ἐκτὸς ἐτι αὐτῆς, ὅσκις τὰ ἐμπορεύματα κατεδιώχθησαν κατ' ἐξακολούθησιν ἐκτὸς τῆς ζώνης ταύτης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV.

Περὶ τελωνειακῶν παραβάσεων.

Ἄρθρον 89.

1. Ἡ μὴ τήρησις τῶν περὶ τὰς τελωνειακὰς ἐργασίας καὶ τὴν τελωνειακὴν ὑπηρεσίαν διατυπώσεων τοῦ παρόντος νόμου χαρακτηρίζεται καὶ τιμωρεῖται ὡς τελωνειακὴ παράβασις.

2. Ἡ ἐπὶ τελωνειακῶν παραβάσεων ἐπιβαλλομένη ποινὴ δὲν ἀπαλλάσσει τῆς πληρωμῆς τῶν τελωνειακῶν καὶ τῶν λοιπῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, ὀφειλομένων τελῶν, φόρων καὶ δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 90.

1. Ἐὰν εὐρεθῶσιν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἢ ἀποβιβάσθωσιν ἐξ αὐτοῦ δέματα ἢ δοχεῖα πλείονα τῶν ἐν τῷ δηλωτικῷ ἀναγραφέντων, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν πλοίαρχον πρόστιμον, οὐχὶ μικρότερον τῶν εἰς τὰ ἐπὶ πλέον εὐρεθέντα ἀνηκόντων τελῶν, οὕτε μεγαλύτερον τοῦ τετραπλοῦ. Ὅσκις τὸ ἐπὶ πλέον εὐρεθὲν δέμα ἢ δοχεῖον ἔχῃ διακριτικὰ σημεῖα καὶ ἀριθμὸς ὁμοία πρὸς τὰ τῶν ἄλλων δεμάτων, τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ δηλωτικῷ, θεωροῦνται ὡς μὴ δηλωθέντα τὰ ὑποκείμενα εἰς ἀνώτερον τέλος.

2. Ἐὰν τὰ δέματα ἢ δοχεῖα δὲν ὑπὸκεινται εἰς τέλος, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν πλοίαρχον πρόστιμον μέχρι ἀρχμῶν 50 δι' ἑκάστον δέμα ἢ δοχεῖον.

3. Ἐὰν εὐρεθῶσι δέματα ἢ δοχεῖα ἐλάσσονα τῶν δηλωθέντων, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν πλοίαρχον πρόστιμον ἀρχμ. 40 ἕως 500 κατὰ ἐλλείπον δέμα ἢ δοχεῖον.

4. Ἐὰν προκύψωσι διαφοραὶ κατὰ ποσὴν εἰς ἐμπορεύματα, κατὰ ἢ χυτὰ, διαλαμβανόμενα ἐν τῷ δηλωτικῷ, ἐπι-

βάλλεται εἰς τὸν πλοίαρχον πρόστιμον δρ. 10 ἕως 300. Δὲν τιμωροῦνται διαφοραὶ ἐπὶ πλέον, μὴ ὑπερβαίνουσιν τὰ 10 ο)ο καὶ ἐπὶ ἔλαττον, οὐχὶ ἀνώτεροι τῶν 5 ο)ο.

5. Ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα εὐρεθῶσι κατὰ τὸ εἶδος ἢ κατὰ τὸ ποσὸν διάφορα καὶ ὑποκείμενα εἰς τέλος ἀνώτερον τῶν δηλωθέντων, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν πλοίαρχον πρόστιμον οὐχὶ ἔλασσον τοῦ δεκάτου τῆς διαφορᾶς τοῦ τέλους, οὔτε ἀνώτερον τοῦ διπλασίου αὐτῆς. Τοῦ πρόστιμου ἀπαλλάσσεται ὁ πλοίαρχος, ἐὰν διὰ προσαγωγῆς τῆς πρωτοτύπου φορτωτικῆς ἀποδείξῃ, ὅτι τὸ δηλωτικὸν συνετάχθη συμφώνως ταύτῃ. Δὲν τιμωροῦνται διαφοραὶ ἄχρι 5 ο)ο τοῦ ἐπιβλητέου τέλους. Ἐὰν τὸ κατὰ τὸ δηλωτικὸν τέλος εἴνε ἀνώτερον τοῦ εὐρεθέντος, ἐπιβάλλεται ὁ ἐλάχιστος ὅρος τοῦ πρόστιμου.

Ἄρθρον 91.

1. Ἐπιβάλλεται πρόστιμον δρ. πεντήκοντα ἄχρι πεντακοσίων εἰς τὸν πλοίαρχον.

α') Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν περὶ δηλωτικοῦ διατάξεων τῶν ἄρθρων 18 καὶ 85, ἡ ὁσάκις προκύψωσιν ἀδικαιολόγητοι διαφοραὶ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κατὰ τὴν ἄρθρον 11 δηλωτικοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχῃ περίπτωση λαθρεμπορίας.

β') Ἐν ἀντιστάσει τοῦ πλοίαρχου εἰς τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 20 καὶ 85 ἐπίσκεψιν, βεβαιουμένην διὰ πρωτοκόλλου ὑπὸ τῆς λιμενικῆς καὶ τελωνειακῆς ἀρχῆς.

γ') Ἐν παραλείψει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 79 δηλώσεως τοῦ πλοίαρχου. Ἡ αὕτη ποινὴ ἐπιβάλλεται 1) εἰς τὸν παραλίποντα τὴν αὐτὴν δόλωσιν πράκτορα καὶ 2) εἰς τὸν παραλήπτην, ἐν ἑλλείψει τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ 79 ἄρθρον εὐαναγνώστου ἐπιγραφῆς.

2. Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑποβάλλονται οἱ συνιστῶντες ἀποθήκας ἐντὸς τῆς τελωνειακῆς ζώνης ἐπιτηρήσεως, ἂναι τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 84 ἀδείας ἢ κατὰ παράβασιν τῶν ὅρων αὐτῆς.

Ἄρθρον 92.

1. Ἐπιβάλλεται εἰς τὸν πλοίαρχον πρόστιμον δραχμ. 10 ἕως 100.

α') Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου καταθέσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 δηλωτικοῦ, ἢ ἐὰν τοῦτο δὲν πληροῖ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου τούτου. Ἐκαστον δωδεκάωρον ἀναβολῆς πρὸς κατάθεσιν τοῦ δηλωτικοῦ ἐπάγεται ἐπανάληψιν τοῦ πρόστιμου.

β') Ἐν περιπτώσει ἀπόπλου ἄνευ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 δηλωτικοῦ, ἢ ἄνευ ἀδείας τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς ἢ κατὰ παράβασιν ἐτέρας διακτυπώσεως τοῦ νόμου τούτου.

γ') Ἐν περιπτώσει φορτώσεως, ἐκφορτώσεως ἢ μεταφορτώσεως, ἄνευ ἀδείας τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ἢ ἄνευ τῆς παρουσίας τῶν ἀρμοδίων τελωνειακῶν ὁργάνων.

δ') Ἐν περιπτώσει παραλείψεως τῆς εἰς τὸ τελωνεῖον παραδόσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 72 διασαφήσεως.

ε') Ἐν περιπτώσει μὴ προσαγωγῆς εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ κατάπλου ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 δηλωτικοῦ, ἢ τοῦ ἐπέχοντος θέσιν δηλωτικοῦ ἀποσπάσματος δηλωτικοῦ ἢ διαβατηρίου, καὶ ὅς περιπτώσεις ταῦτα ἐκδίδονται κατὰ τὸν νόμον τούτον, καθὼς καὶ τῶν ἄλλων τελωνειακῶν ἐγγράφων.

ς') Ἐὰν τὸ πλοῖον δὲν ἀγκυροβολῇ εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ὁρισμένην θέσιν.

Ἄρθρον 93.

1. Ἐπιβάλλεται πρόστιμον δραχμῶν πέντε ἕως εἰκοσι πέντε, ὁσάκις ἐμπορεύματα ἐλεύθερα τελωνειακοῦ τέλους εἰσάγονται ἢ ἐξάγονται δι' ὁδῶν μὴ ἐπιτρεπομένων ἢ ἐν ὥρᾳ νυκτός.

Ἄρθρον 94.

1. Ἐπιβάλλεται πρόστιμον δρ. 5—100 εἰς τὸν λεμβούχον τὸν μεταφέροντα ἐπιβάτας ἢ ἐμπορεύματα ἐντὸς λιμένος κατὰ παράβασιν διατάξεων τῆς τελωνειακῆς ἢ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς. Ἐν ὑποτροπῇ, δύναται νὰ κατασχθῇ ἡ λέμβος ἐπὶ χρόνον οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ μηνός.

2. Εἰς ἐπιβάτην φέροντα μεθ' ἑαυτοῦ ὑποκείμενα εἰς τέλος εἶδη, μὴ ἀναγραφόμενα ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου κατατεθέντι δηλωτικῷ, ἐπιβάλλεται πρόστιμον 10 ο)ο, ἐὰν τὸ τέλος εἴνε ἀνώτερον τῶν 500 δραχμ. καὶ 20 ο)ο ἐὰν ὑπερβαίνῃ τὰς 2000 δραχμὰς.

3. Δι' οἰκονομίας ἄλλαν παράβασιν τοῦ νόμου τούτου, μὴ τιμωρουμένην κατ' εἰδικὴν διάταξιν αὐτοῦ, ἐπιβάλλεται πρόστιμον 5 ἕως 100 δραχμῶν.

Ἄρθρον 95.

1. Ὅσάκις, κατὰ τὴν ἐξέλεγχον τῶν ἐν ἰδιωτικαῖς ἀποθήκαις ἀποταμιευμένων ἐμπορευμάτων, καθὼς καὶ ἐν ἰδιαιτέροις διαμερίσμασιν ἀποταμιευτικῷ καταστήματός, ἀνακαλύπτονται διαφοραὶ κατὰ ποσὸν ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον, ὑπερβαίνουσιν κατὰ δύο τοῖς ἑκατὸν τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 61 κανονιζομένην φύραν, ἢ μεταβολαὶ τοῦ εἶδους ἢ τοῦ ποιοῦ τῶν ἐμπορευμάτων, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν κύριον τῶν ἐμπορευμάτων πρόστιμον, οὐχὶ μικρότερον τοῦ ἡμίσεος, οὔτε μεγαλειότερον τοῦ τριπλασίου τῶν ὀφειλουμένων διὰ τὰ ἑλλείποντα ἢ τὰ διαφόρου εἶδους ἢ ποιοῦ ἐμπορεύματα τελωνειακῶν τελῶν.

2. Ἐὰν αἱ κατὰ ποῖον, ποσὸν ἢ εἶδος διαφοραὶ ὑπερβαίνωσι τὰ 10 ο)ο, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πρόστιμου, ὁ κύριος ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ ἀμέσως τὸ τελωνειακὸν τέλος ὅλων τῶν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἀποταμιευμένων ἐμπορευμάτων. Ἐν περιπτώσει δὲ ὑποτροπῆς, ἀποστερεῖται προσέτι ἐπὶ ἓν ἔτος τοῦ πλεονεκτήματος τῆς ἀποταμιεύσεως.

3. Ἐὰν προκύπτῃ ἑλλείψις δοχείων ἢ δεμάτων, σημειομένων ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς ἀποταμιεύσεως, ἐπιβάλλεται πρόστιμον, οὐχὶ μικρότερον τοῦ διπλασίου, οὔτε μεγαλειότερον τοῦ δεκαπλασίου τῶν ὀφειλουμένων διὰ τὰ ἑλλείποντα δοχεῖα ἢ δέματα τελωνειακῶν τελῶν. Ἐὰν τὸ βάρος ἐκάστου τῶν ἑλλειπόντων δοχείων ἢ δεμάτων δὲν εἴνε γνῶστόν, ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου βάρους τῶν ὁμοειδῶν δεμάτων τῶν διὰ τῆς αὐτῆς αἰτήσεως ἀποταμιευθέντων.

4. Ἐὰν ἀνευρίσκονται, ἐντὸς τῶν ἰδιωτικῶν ἀποθηκῶν τῆς ἀποταμιεύσεως, ἐμπορεύματα, τὰ ὅποια δὲν ἔχουσιν ἀναγραφῇ ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος, ἐπιβάλλεται πρόστιμον, οὐχὶ μικρότερον τοῦ διπλασίου, οὔτε μεγαλειότερον τοῦ δεκαπλασίου τῶν ὀφειλουμένων τελῶν.

Ἄρθρον 96.

1. Ὅσάκις κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐπαναφορὰν, ἢ κατὰ τὴν ἀποταμίευσιν, τὸν ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ γενομένων δεκτῶν καὶ μεταποιηθεῖσιν πρώτων ὕλων, προκύπτωσιν ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον κατὰ ποσὸν διαφοραὶ, ὑπερβαίνουσιν τὰ 5 ο)ο, ἐπιβάλλεται πρόστιμον, οὐχὶ μικρότερον τοῦ ἀπλοῦ, οὔτε μεγαλειότερον τοῦ τριπλοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν προκυψασάντων διαφορῶν ἀνήκοντος τέλους.

Ἄρθρον 97.

1. Ἐπιβάλλεται πρόστιμον, οὐχὶ μικρότερον τῶν τελωνειακῶν τελῶν, οὔτε μεγαλειότερον τοῦ πενταπλασίου αὐτοῦ, ὁσάκις ἀνακαλύπτονται ἐμπορεύματα μεταφερόμενα ἢ ἄλλως, ἄνευ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 83 προβλεπομένου ἐγγράφου, κατεχόμενα ἐντὸς τῆς τελωνειακῆς ζώνης, ἢ ἐν καιρῷ νυκτός μεταφερόμενα ἐντὸς τῆς αὐτῆς ζώνης.

Ἄρθρον 98.

1. Ἐν συρροῇ τελωνειακῶν παραβάσεων ἢ ἐὰν τελωνειακὴ παράβασις συντρέχῃ μετ' ἄλλης ποινικῆς τιμωρητέας πράξεως, ἐκάστη τελωνειακὴ παράβασις τιμωρεῖται ἰδιαιτέρως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου.

Ἄρθρον 99.

1. Αἱ τελωνειακαὶ παραβάσεις παραγράφονται μετὰ διετίας.

2. Ἡ παραγραφὴ διακόπτεται διὰ τῆς περὶ αὐτοῦ

προσώπου διαπράξεως νέας τελωνειακής παραβάσεως, τιμωρητέας διὰ ποινῆς ἴσης ἢ βαρυτέρας, ἢ διὰ πράξεως ἀνακριτικῆς τῆς παραβάσεως.

3. Ὁ Διευθυντὴς τελωνείου ἢ ὁ τελωνῆς ἢ ὁ ὑποτελώνης, ἢ ὑπηρεσία τοῦ ὁποίου ἐβεβαίωσε δι' ἐκθέσεως τελωνειακὴν παράβασιν ἢ εἰς ὃν παρεδόθη ἢ περὶ αὐτῆς ἐκθέσεις τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀστυνομίας ἐνεργεῖ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 128, προσδιορίζων διὰ τῆς παρ' αὐτοῦ συντασσόμενης πράξεως τὸ ὀφειλόμενον πρόστιμον.

4. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 117, 118, 129, 130, καὶ 131 ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τελωνειακῶν παραβάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ χωρητικισμοῦ τῆς λαθρεμπορίας.

Ἄρθρον 100.

1. Ὡς λαθρεμπορία χαρακτηρίζεται.

α') Ἡ ἀπὸ πλοίου εἰς τὴν ξηρὰν ἀποβίβασις ἢ ἡ εἰς πλοῖον ἐπιβίβασις ἢ ἡ ἐντὸς τῶν συνόρων τοῦ Κράτους εἰσαγωγή ἢ ἐξ αὐτῶν ἐξαγωγή ἐμπορευμάτων ὑποκειμένων εἴτε εἰς τελωνειακὸν τέλος, εἴτε εἰς εἰσπραττόμενον ἐν τοῖς τελωνείοις φόρον ἢ δικαίωμα, ἄνευ γραπτῆς ἀδείας τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ἢ ἐν ἄλλῳ παρὰ τὸν ὁρισμένον παρ' αὐτῆς τρόπον ἢ χρόνον.

β') Ἡ ἐκ τοῦ τελωνειακοῦ καταστήματος, τῶν ἀποθηκῶν ἢ περιβόλων αὐτοῦ ἐξαγωγή ἐμπορευμάτων πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ τούτου ἐγγράφου ἀδείας.

γ') Ἡ ἐξαγωγή ἐμπορευμάτων ἐκ τῶν δημοσίων ἀποθηκῶν τῶν ἀποταμιευτικῶν καταστημάτων ἢ ἐκ τῶν περιβόλων αὐτῶν, ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς.

δ') Πᾶσα, καθ' οἷονδήποτε τρόπον, ἐνέργεια, ἀποτελοῦσα ἀποκρύψιν ὑποκειμένων εἰς τελωνειακὸν τέλος, φόρον ἢ δικαίωμα, ἐμπορευμάτων, προσωρισμένων δὲ εἰς εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἵνα τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα διαλάβῃσι τὴν ἀρμοδίαν τελωνειακὴν ὑπηρεσίαν. Τοιαύτη λαθρεμπορία εἶνε καὶ ἡ παρὰ ταξιδιωτῶν ἢ οἰονδήποτε ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων ἢ ἐντὸς ἀποσκευῶν, ἢ ἐντὸς λέμβων ἢ ἀμαξῶν, ἀποκρύψις ἐμπορευμάτων, καθ' οἷονδήποτε τρόπον. ὥστε νὰ τεκμαίρηται ἡ πρόθεσις τῆς ἀποκρύψεως αὐτῶν ἐκ τῆς τελωνειακῆς ἐξετάσεως.

ε') Ἐπὶ πλοίων χωρητικότητος μέχρις ἑκατὸν κούρων, παραπλεόντων τὴν ἀκτὴν καὶ διευθυνομένων εἰς ἐλληνικὸν λιμένα, ὑπαρξίς ἐμπορευμάτων μὴ ἀναφερομένων ἐν τῷ δηλωτικῷ τοῦ πλοίου, παρὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 18.

ς') Ἡ ἐντὸς πλοίου χωρητικότητος κατωτέρας τῶν 40 κούρων, προσωρισμένου, κατὰ τὰ ναυτιλιακά ἐγγραφα αὐτοῦ, διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν, προσορμισθέντος δὲ, ἄνευ ἀνωτέρας βίας, εἰς λιμένα ἢ ὄρμον τοῦ Κράτους, εἰς ὃν δὲν εἴη ἐπιτετραμμένη ἡ προσέγγισις, ὑπαρξίς ἐμπορευμάτων, ἔστω καὶ ἀναγεγραμμένων ἐν τῷ δηλωτικῷ.

ζ') Ἡ εἰς τὴν γενικὴν κατανάλωσιν ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς καὶ πληρωμῆς τοῦ εἰσχωρητικοῦ τέλους διάθεσις ἀντικειμένων εἰσαχθέντων, κατὰ τὸ δασμολόγιον ἢ δυνάμει νόμου ἢ συμβάσεως, ἀτελῶς ἢ ἐπὶ ἡλαττωμένῳ τέλει, δι' ὁρισμένης εἰδικῆς χρήσεως, ἢ ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἀντικειμένων τούτων εἰς ἄλλας χρήσεις, ἐκτὸς τῶν ὁρισμένων εἰδικῶν τοιούτων.

η') Ἡ καθ' οἷονδήποτε τρόπον ἀντικατάστασις ἐμπορευμάτων, εὐρισκομένων ἐν δοχείοις ἀναγεγραμμένοις ἐν τῷ δηλωτικῷ τοῦ πλοίου, ἢ ἡ ἀντικατάστασις τῶν ἀναγεγραμμένων ἐν τῷ δηλωτικῷ δοχείων, εἴτε δι' ἀλλαγῆς τῶν σημείων, εἴτε καὶ οἷονδήποτε ἄλλον τρόπον.

θ') Ἡ καθ' οἷονδήποτε τρόπον ἀντικατάστασις ἐμπο-

ρευμάτων, γινομένων δεκτῶν ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ εἰς ἑτέρου διαφόρου ποιότητος ἢ εἵδους, κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐπαναφορὰν ἢ ἐξαγωγὴν των.

ια') Ἡ κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρῆσας ἐκ τοῦ πλοίου ἔλλειψις ἐμπορευμάτων, φορτωθέντων διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἢ δι' ἄλιν λιμένα τοῦ Κράτους.

ιβ') Πᾶσα οἰαδήποτε ἐνέργεια, καίτοι μὴ εἰδικῶς προβλεπομένη, σκοποῦσα δολίως νὰ στερήσῃ τὸ δημόσιον τῶν ὑπ' αὐτοῦ εἰσπρακτέων τελῶν, φόρων καὶ δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων, ἢ συνεπαγαγοῦσα τὴν μὴ εἰσπραξίν ὑπὸ τοῦ δημοσίου τῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων τούτων, κατὰ τὸν νόμιμον χρόνον καὶ τρόπον.

Ἄρθρον 101.

1. Ἡ κατὰ τὰ ἐδ. α', β' καὶ γ' τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ γραπτὴ ἀδεία τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας δὲν ἀποκλείει τὴν λαθρεμπορίαν, ὅταν ἡ ἀδεία ἐξεδόθῃ, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ νόμιμος περίπτωσις ἐκδόσεως τοιαύτης, ἢ χωρὶς νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ κατὰ νόμον προαπαιτούμεναι τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς διατυπώσεις καὶ πληρωμαί.

2. Ὁ οὕτως ἐκδοὺς τὴν ἀδειαν τελωνειακῶς ὑπάλληλος ὑπόκειται εἰς τὰς ποινὰς τοῦ ἀρθροῦ 112 τοῦ παρόντος νόμου, ἂν ἐνήργησεν ἐν δόλῳ, ἢ ἂν ἐνήργησεν ἐξ ἀμελείας.

3. Ὁ ἐπὶ τῇ βάσει τοιαύτης ἀδείας ἐνεργήσας τὰς ἐν τοῖς ἐδ. α', β' καὶ γ' τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ πράξεις ἰδιώτης ὑπόκειται εἰς τὰς ποινὰς, εἰς ἃς θὰ ὑπέκειτο καὶ ἂν ἐνήργει τὴν πρᾶξιν ἄνευ ἀδείας.

α') Ἄν ἐκ συνεννοήσεως αὐτοῦ μετὰ τοῦ δολίως ἐνεργήσαντος ὑπάλληλου ἐξεδόθῃ ἡ ἀδεία.

β') Ἄν τοῦ ἰδιώτου ἀποκρύψαντος ἢ παραμορφώσαντος τὴν ἀλήθειαν πρὸς τὸν ὑπάλληλον, καθ' οἷονδήποτε τρόπον, ὁ ὑπάλληλος ἐνήργησεν ἐξ ἀμελείας, ἢ καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑπαιτιότητος.

Ἄρθρον 102.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἐδ. δ' τοῦ ἀρθροῦ 100 λαθρεμπορία θεωρεῖται συντελεσθεῖσα, ὅμας ὡς τὸ ἀποκεκρυμμένον ἐμπόρευμα ἀποβιβάσθῃ εἰς τὴν ξηρὰν μετὰ τοῦ προσώπου ἢ τοῦ πράγματός, παρ' ὃ ἔχει ἀποκρυβῆ.

Ἄρθρον 103.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἐδ. ε' τοῦ ἀρθροῦ 100 λαθρεμπορία θεωρεῖται συντελεσθεῖσα ὅμας τῇ ἀνακαλύψει, ἢ δὲ κατὰ τὸ ἐδ. ς' τοῦ ἀρθροῦ 100 λαθρεμπορία θεωρεῖται συντελεσθεῖσα, ὅμας τῇ προσορμίσει τοῦ πλοίου.

Ἄρθρον 104.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἐδ. ια' τοῦ ἀρθροῦ 100 λαθρεμπορία θεωρεῖται συντελεσθεῖσα, ὅμας ὡς τελεσθῇ οἰαδήποτε ἐνέργεια, ἐπὶ τῷ ἐν τῷ αὐτῷ ἐδ. δολίῳ σκοπῷ, ἢ ὅμας ὡς παρελθούσης ἀπράκτου τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἔδει κατὰ νόμον νὰ γίνῃ παρὰ τοῦ δημοσίου ἡ εἰσπραξίς τοῦ τέλους, γίνῃ ἀρχὴ ἐκτελέσεως ἐτέρας ἐπακολουθούσης πράξεως, ἥτις κατὰ νόμον προϋποτίθῃσι τὴν καταβολὴν τοῦ τέλους.

Ἄρθρον 105.

1. Κατὰ τὴν ἐννοιαν τοῦ παρόντος νόμου, ἐμπόρευμα εἶνε πᾶν ἐνσώματον κινητὸν ἀντικείμενον.

2. Ὡς πρὸς τὰς ἀποσκευὰς τῶν ταξιδιωτῶν δὲν ἀπαιτεῖται ἡ κατὰ τὰ ἐδ. α' καὶ β' τοῦ ἀρθροῦ 100 ἀδεία νὰ ἦ ἐγγραφός.

3. Ὡς ἀποσκευαὶ κατὰ τὴν ἐννοιαν τοῦ παρόντος νόμου λογίζονται μόνον τὰ ἀντικείμενα τὰ ὑπὸ τοῦ ταξιδιωτοῦ συναποκομιζόμενα πρὸς ἀτομικὴν καὶ οἰκογενειακὴν αὐτοῦ χρῆσιν.

Ἄρθρον 106.

1. Πλοῖον, κατὰ τὴν ἐννοιαν τοῦ παρόντος νόμου, θεω-

ρείται πᾶν μεταγωγικὸν μέσον, ἀνεξαρτήτως τῆς κινούσης αὐτὸ δυνάμεως, ἱκανὸν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν εἰς ἄλλον λιμένα ἢ ὕμνον μεταφορὰν τῶν ἐν αὐτῷ τιθεμένων ἐμπορευμάτων.

2. Λέμβος, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος νόμου, θεωρεῖται πᾶν μεταγωγικὸν μέσον, χρησιμεύον μόνον πρὸς ἐκφόρτωσιν ἢ μεταφορὰν ἐμπορευμάτων ἐν τῷ αὐτῷ λιμένι ἢ ὄρμῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ ποινῶν τῆς λαθρεμπορίας.

Ἄρθρον 107.

1. Ἡ λαθρεμπορία, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 100—106 τοῦ παρόντος νόμου, τιμωρεῖται διὰ ποινῆς χρηματικῆς ἴσης πρὸς τὸ διπλοῦν μέχρι τοῦ δεκαπλοῦ τοῦ τέλους, τοῦ βαρύνοντος τὸ γενόμενον ἀντικείμενον λαθρεμπορίας ἐμπόρευμα, ὡς αἰνῶν δὲ σὺν τῷ τέλει ἐπιβάλλεται καὶ φόρος ἢ δικαίωμα, διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἴσης πρὸς τὸ διπλοῦν μέχρι τοῦ δεκαπλοῦ τοῦ τε τέλους καὶ τοῦ φόρου ἢ τοῦ δικαιώματος.

2. Τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος λογίζεται κατὰ τὸ γενικὸν ἢ τὸ συμβατικὸν δασμολόγιον, τοῦ ὁποῦο ἢ ἐφαρμογῇ ἐπεβάλλετο ἐν περιπτώσει νομίμου εἰσαγωγῆς.

3. Ἐὰν τὸ ἐμπόρευμα εἴνε ἀπηλλαγμένον τέλους ἢ ἄλλου φόρου ἢ δικαιώματος, ἢ ἐὰν δὲν εἴνε δυνατὸς ὁ προσδιορισμὸς αὐτῶν, ἐπιβάλλεται πρόστιμον μέχρι δραχμῶν χιλίων.

Ἄρθρον 108.

1. Ἐκτὸς τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 107 ποινῆς, ἡ λαθρεμπορία τιμωρεῖται καὶ διὰ φυλακίσεως τριῶν ἡμερῶν μέχρις ἑξ μηνῶν, ἂν δὲν συντρέχῃ οὐδεμία τῶν κατὰ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα ἐπιβαρυντικῶν περιπτώσεων.

Ἄρθρον 109.

1. Ἡ λαθρεμπορία τιμωρεῖται.

α') Διὰ φυλακίσεως ἐνὸς μηνὸς μέχρι δύο ἐτῶν, ἂν διεπράχθῃ παρὰ προσώπου καὶ ἄλλοτε καταδικασθέντος ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ, κηρυττομένου ἐνόχου δύο λαθρεμποριῶν.

2. Διὰ φυλακίσεως ἐνὸς ἔτους μέχρι τριῶν ἐτῶν.

α') Ἀν διεπράχθῃ παρὰ προσώπου καταδικασθέντος δις τοῦλάχιστον ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ ἢ κηρυττομένου ἐνόχου διὰ τρεῖς λαθρεμπορίας.

β') Ἀν διεπράχθῃ ὑπὸ τριῶν ἢ πλείονων προσώπων ἡνωμένων.

γ') Ἀν διεπράχθῃ ὑπὸ τριῶν ἢ πλείονων προσώπων ἐνόπλων.

δ') Ἀν διεπράχθῃ διὰ παραστάσεως ψευδῶν γεγονότων ἐγγράφως ἢ προφορικῶς, δι' ὧν ἐξηπατήθῃ ἢ ἀρχή, καὶ

ε') Ἀν διεπράχθῃ διὰ παροχῆς οἰασδήποτε ὠφελείας ἢ υποσχέσεως εἰς δημόσιον ὑπάλληλον.

Ἄρθρον 110.

1. Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 107—109 ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας τῆς πράξεως, ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω καθοριζομένων ὁρίων, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς συμμετοχῆς τῶν ὡς αὐτοῦργῶν ἢ συνεργῶν.

2. Ἡ χρηματικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται ἐξ ὁλοκλήρου ἰδιαιτέρως εἰς ἕκαστον αὐτῶν.

3. Ἡ αὐτοῦργία καὶ ἡ συναιτιότης κρίνονται, κατὰ τὰ ἄρθρα 56, 71 ἕως 76 τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἐπ. ἄρθρων.

Ἄρθρον 111.

1. Ὅταν δύο ἢ πλείονες συναποφασίσωσι τὴν ἐκτέλεσιν μιᾶς ἢ πλείονων λαθρεμπορικῶν πράξεων, ὁρισθεῖσιν, εἴτε κατ' εἶδος, εἴτε γενικῶς, ἢ ὑποχρεωθῶσιν ἀμοιβαίως πρὸς τοῦτο, τιμωροῦνται πάντες, ἀνεξαίρετως τοῦ εἶδους τῆς συννομολογηθείσης συμμετοχῆς ἢ συμπράξεως ἑκάστου.

α') Ἀν ἐξετελέσθῃ, συνεπείᾳ τῆς ἐνώσεως, λαθρεμπορία, διὰ φυλακίσεως δύο μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν καὶ διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 107 χρηματικῆς ποινῆς.

β') Ἀν οὐδεμία ἐξετελέσθῃ πράξις λαθρεμπορίας, οἱ μὲν ἀρχηγοὶ διὰ φυλακίσεως ἐνὸς μηνὸς μέχρι δύο ἐτῶν, τὰ δὲ λοιπὰ μέλη τῆς τοιαύτης ἐνώσεως διὰ φυλακίσεως ἐνὸς μηνὸς μέχρις ἐνὸς ἔτους. Ἀπαντες δὲ καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 500—5000 δραχμῶν.

2. Ὁ ἐκουσίως ἀποχωρῶν τῆς ἐνώσεως πρὸ τῆς ἐκτέλεσεως οἰασδήποτε λαθρεμπορικῆς πράξεως, ἂν γνωστοποιήσῃ τὴν ἐνωσιν εἰς τὴν ἀρχήν, ἀπαλλάσσεται πάσης ποινῆς. Ἀν παραλίπῃ τὴν γνωστοποίησιν, τιμωρεῖται, ἂν μὲν δὲν ἐξετελέσθῃ οὐδεμία λαθρεμπορικὴ πράξις διὰ φυλακίσεως τριῶν ἡμερῶν μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς δραχ. 100—1000, ἂν δὲ ἐξετελέσθῃ τοιαύτη μετὰ τὴν ἀποχώρησίν του, διὰ φυλακίσεως ἐνὸς μηνὸς μέχρι δύο ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἴσης πρὸς τὸ διπλοῦν τοῦ τέλους τῆς ἐκτελεσθείσης πράξεως, οὐχὶ ὅμως ἀνωτέρας τῶν δρ. 2000.

Ἄρθρον 112.

1. Πᾶς δημόσιος ἢ δημοτικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, καθ' οἷονδήποτε τρόπον συμμετέχον εἰς ἐκτέλεσιν λαθρεμπορίας, τιμωρεῖται διὰ τοῦ ἀνωτάτου ὅρου τῆς κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἐπιβλητέας ποινῆς.

2. Ἐπίσης διὰ τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῆς ποινῆς τιμωρεῖται, καθ' οἷονδήποτε τρόπον συμμετέχον εἰς ἐκτέλεσιν λαθρεμπορίας, πᾶν πρόσωπον ἀνῆκον εἰς τὸ πλήρωμα πλοίου ἐφ' οἷονδήποτε βαθμῷ, ἢ εἰς πρακτορεῖον τοῦ πλοίου, ἢ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σιδηροδρομικῆς ἐταιρίας.

3. Πᾶσα ἐξ ὀλιγορίας, ἀμελείας, ἢ κουφότητος ἐν ἀγνοίᾳ σύμπραξις δημοσίου ὑπάλληλου ἐν τῇ ἐκτέλεσει λαθρεμπορίας, ὡς καὶ πᾶσα ἐξ ὀλιγορίας, ἀμελείας ἢ κουφότητος παράλειψις πράξεως, δυναμένης νὰ προλάβῃ λαθρεμπορίαν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τὸ πολὺ δέκα πέντε ἡμερῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις 100 δραχμῶν.

Ἄρθρον 113.

1. Ἡ ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ καταδίκη συνεπάγεται τὴν ἐπὶ ἑξ μηνῶν ἕως ἐνὸς ἔτους στέρησιν ὅλων τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 21, 23 καὶ 24 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἀναφερομένων ἱκανοτήτων, δικαιωμάτων καὶ πλεονεκτημάτων, ἀπαγγελιομένην διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου.

2. Ἐκ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 112 προσώπων, οἱ ἔχοντες δίπλωμα πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, ἢ ἄδειαν κυβερνήτου, ἢ δίπλωμα μηχανικοῦ πλοίου, στεροῦνται τοῦτον διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, καθ' ἑξ ἡμερῶν ὅσον διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 53 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας Β. Διατάγματος τῆς 15 Δεκεμβρίου 1836, οἱ δὲ λοιποὶ ὑπάλληλοι καὶ πρόσωπα ἐν γένει τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀτμοπλοίων καὶ τῶν πρακτορείων καὶ οἱ σιδηροδρομικοὶ ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρεταὶ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καθίστανται ἀνίκανοι νὰ κατέχουν μέχρι τριῶν ἐτῶν οἱ ἀνδήποτε παρὰ σιδηροδρόμῳ, ἀτμοπλοίῳ ἢ πρακτορείῳ αὐτῶν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 114.

1. Ἡ ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ καταδίκη συνεπάγεται ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΒΨΠΕ' τῆς 13 Ἰανουαρίου 1901 (περὶ ἀστυνομικῆς ἐπιτηρήσεως τῶν ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ καταδικαζομένων).

Ἄρθρον 115.

1. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν λαθρεμπορίας τὰ ἐμπορεύματα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς δημεύονται.

2. Ἐπίσης δημεύονται τὰ ζῶα, αἱ ἀμαξαί, τὰ πλοῖα χωρητικότητος μέχρι δέκα κόρων, αἱ λέμβοι, καὶ πᾶν ἄλλο μεταγωγικὸν μέσον χρησιμοποιοῦν ἐἰς μεταφορὰν τοῦ ἐμπορεύματος, τοῦ ἀποτελοῦντος τὸ ἀντικείμενον τῆς λαθρεμπορίας.

3. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δήμευσις ἐπέρχεται ἀνεξαρτήτως τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ ἀδίκημα τοῦ ἔχοντος οἰαδήποτε ἐπὶ τοῦ πράγματος δικαίωμα.

4. Ἐξαίρεται ἡ περίπτωσης, καθ' ἣν ὁ ἐνόχος

τῆς λαθρεμπορίας ἔλαβεν εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς ἢ τὸ μεταγωγικὸν μέσον, δι' ἀδικήματος, ὅτε ἀποδίδεται μὲν αὐτὸ τῷ κυρίῳ, ἀντὶ δὲ τῆς δημεύσεως ἐπιβάλλεται τῷ ἐνόχῳ ποινὴ χρηματικὴ ἴση τῇ ἀξίᾳ τοῦ ἀποδιδόμενου τῷ κυρίῳ ἀντικειμένου, ἐπιπροσθέτως εἰς πᾶσαν ἄλλην χρηματικὴν ποινὴν ἐπιβλητέαν κατὰ τὸν παρόντα νόμον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Περὶ πολιτικῆς εὐθύνης.

"Ἀρθρον 116.

1. Ὁ κύριος τῶν ἐμπορευμάτων, τὰ ὅποια ἀποτελοῦσι τὸ ἀντικείμενον τῆς λαθρεμπορίας, καὶ ἂν οὐδεμίαν ὑπέχη ποινικὴν εὐθύνην ἐπὶ ταύτῃ, εἶναι ἀλληλεγγύως συνυπεύθυνος πολιτικῶς ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου διὰ τὰς χρηματικὰς ποινὰς καὶ τὰ ἔξοδα μετὰ τοῦ καταδικασθέντος ἐπὶ λαθρεμπορίας, ὡς αὐτὸς ἐνέργησεν ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τῆς λαθρεμπορίας ὡς ἐντολοδόχος, διαχειριστὴς ἢ ἀντιπρόσωπος τοῦ κυρίου, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ νομικὴ σχέση, ὅφ' ἣν παρουσιάζεται ἢ καλύπτεται ἡ ἐντολή, ἥτοι ἀδιαφόρως ἂν ὁ ἐντολοδόχος ἐνεργῇ ἰδίῳ ἢ ὀνόματι τοῦ ἐντολέως, ἢ ἂν παρίσταται ὡς κύριος τῶν ἐμπορευμάτων, ἢ δι' οἰαδήποτε ἄλλης πρὸς αὐτὰ νομικῆς σχέσεως καὶ ἀδιαφόρως ἂν ἡ οὐσιαστικὴ ἐκπροσώπησις τοῦ κυρίου εἶναι εἰδικὴ ἢ γενικὴ.

2. Ὅταν ὁ πρὸς ἂν ἀποστέλλεται τὸ ἐμπόρευμα δὲν εἶναι κύριος αὐτοῦ, τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀλληλεγγύον μετὰ τοῦ καταδικασθέντος ἐπὶ λαθρεμπορίας αὐτοῦ εὐθύνην ἔχει, ἀντὶ τοῦ κυρίου, ὁ παραλήπτης, ὁ διατελὼν μετὰ τοῦ καταδικασθέντος ἐν τῇ ἐκτεθείᾳ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου νομικὴ σχέση.

"Ἀρθρον 117.

1. Ἐπίσης διὰ τὰς ποινὰς καὶ τὰ ἔξοδα, καὶ ὅταν δὲν ὑπέχωσι ποινικὴν εὐθύνην, εἶναι ἀλληλεγγύως συνυπεύθυνοι μετὰ τοῦ καταδικασθέντος ἐπὶ λαθρεμπορίας ὑπαλλήλου, ὑπηρετοῦ, οἰοδήποτε προσώπου ἢ ὁργάνου αὐτῶν, οἱ κύριοι τῶν πλοίων καὶ λέμβων, αἱ ἀτμοπλοῖκαι καὶ σιδηροδρομικαὶ ἐταιρεῖαι, οἱ ὑπὸ οἰανδήποτε ιδιότητα ἢ ὀνομασίαν πράκτορες ἢ ἀντιπρόσωποι τῶν ἀτμοπλοϊκῶν ἐταιρειῶν, τῶν ἰδιοκτητῶν πλοίων ἢ λέμβων, οἱ διευθύνται ξενοδοχείων, πανδοχείων, καφεῶν ἢ ἄλλων καταστημάτων προσιτῶν εἰς τὸ κοινὸν, ὅταν ἡ λαθρεμπορία διεπράχθῃ ἐν τοῖς σιδηροδρόμοις, ἀτμοπλοίοις, πλοίοις ἢ λέμβοις ἢ δι' αὐτῶν ἢ ἐν τοῖς ἄλλοις ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν καταστήμασιν, ἢ διὰ τῆς χρησιμοποίησεως αὐτῶν, εἴτε πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς λαθρεμπορίας, εἴτε πρὸς διευκόλυνσιν αὐτῆς, καθ' οἷονδήποτε τρόπον, εἴτε πρὸς ἀπόκρυψιν.

"Ἀρθρον 118.

1. Οἱ καταβαλόντες ἔχουσι δικαίωμα ἀναλήψεως τῶν καταβληθέντων ἀπὸ τοῦ καταδικασθέντος, οἱ δὲ πράκτορες ἢ ἀντιπρόσωποι ἀτμοπλοϊκῶν ἐταιρειῶν ἢ ἰδιοκτητῶν πλοίων καὶ κατὰ ὧν ἐταιρειῶν καὶ ἰδιοκτητῶν, οὗς ἐκπροσωποῦσιν.

2. Οἱ ἀποδεδειγμένως ἀναξιοίχρεοι ἐκ τῶν καταδικασθέντων μὴ δυνάμενοι νὰ καταβάλωσι τὴν χρηματικὴν ποινὴν καὶ τὰ ἔξοδα ἀποτίουσι ταῦτα διὰ προσωπικῆς κρατήσεως, ὑπολογιζομένης ἐκάστης ἡμέρας ἀντὶ δέκα δραχμῶν, μὴ δυνάμενης ὅμως νὰ παρακαθῇ πέραν τῶν ἑξ μηνῶν. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται, ἐὰν ἡ εἰσπραξις δύναται νὰ γίνῃ παρὰ τῶν ὑπεχόντων πολιτικὴν εὐθύνην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ'.

Περὶ ἀρμοδιότητος καὶ διαδικασίας ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ.

"Ἀρθρον 119.

1. Συνιστᾶται "Διοικητικὸν Δικαστήριον τῶν φορολογικῶν παραβάσεων", ἑδρεύον ἐν Ἀθῆναις καὶ συνεδριάζον ἐν

τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν. Τὸ Δικαστήριον τοῦτο συγκροτεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ νόμου 971 τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1917 "περὶ φορολογίας τοῦ οἴνου-πνεύματος, καὶ διέπεται ὑπὸ πασῶν τῶν διατάξεων τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιῶνται διὰ τοῦ παρόντος. Καθῆκοντα εἰσηγητοῦ μὲν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τοῦτῳ ἐκτελεῖ ὁ Τμηματάρχης τοῦ Τελωνειακοῦ τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ, ἐν κωλύματι αὐτοῦ, ἕτερος Τμηματάρχης αὐτοῦ, ὁρίζομενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου, γραμματεὺς δὲ ὁ παρὰ τοῦ αὐτοῦ Προέδρου ὁρίζομενος γραμματεὺς τῆς διευθύνσεως τοῦ Δικαστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ὁ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὁρίζομενος ἀναπληρωτὴς του. Εἰς τὰ μέλη τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου καὶ τὸν Εἰσηγητὴν, παρέχεται ἀποζημίωσις δραχμ. εἴκοσι πέντε κατὰ συνεδριάσιν καὶ εἰς τὸν γραμματέα δραχμ. δέκα.

2. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 107 τοῦ παρόντος νόμου ποινὴ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν φορολογικῶν παραβάσεων μόνον ὡς αὐτὴ τὸ ἀντικείμενον τῆς λαθρεμπορίας κατασχεθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν κατωτέρω ἄρθρων 120 καὶ 121.

"Ἀρθρον 120.

1. Τὸ ἀντικείμενον τῆς λαθρεμπορίας, ὡς καὶ τὰ εἰς δημεύσιν ὑποκείμενα, κατὰ τὸ ἄρθρον 116 τοῦ παρόντος νόμου, μεταγωγικὰ μέσα κατάσχονται:

α') Ὅταν ἡ λαθρεμπορία εἶναι ἐν τῷ πράττεσθαι. Εἶναι ἐν τῷ πράττεσθαι ἡ λαθρεμπορία, ἐφ' ὅσον τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς δὲν ἐτοποθετήθῃ ἀκόμη ἐν τῷ τόπῳ τῆς ὁριστικῆς ἐναποθέσεως αὐτοῦ, ἥτοι ἐν τῇ οἰκίᾳ, τῷ καταστήματι, τῇ ἀποθήκῃ, ἢ οἴῳ ἄλλῳ τόπῳ, προωρισμένῳ ὑπὸ τοῦ δράστου ἢ τοῦ συμμετόχου τῆς πράξεως εἰς ὁριστικὴν ἐναπόθεσιν τοῦ λαθρεμπορεύματος.

β') Ἀρτίως, μετὰ τὴν συντέλεσιν τῆς λαθρεμπορίας. Ἡ περίπτωση αὕτη ὑφίσταται, ὅταν ἀπετέλῃ μὲν τὸ ἀντικείμενον τῆς πράξεως εἰς τὸν τόπον τῆς ὁριστικῆς αὐτοῦ ἐναποθέσεως, ἀλλ' ὁ ἐνεργῶν τὴν κατάσχεσιν δημόσιος λειτουργός, ἀντὶληφθεὶς αὐτό, ἐνῶ μετεφέρετο, παρηκολούθησεν αὐτὸ μέχρι τοῦ τόπου τῆς ἐναποθέσεως, εἰς ὃν ἐξήτησε νὰ εἰσέλθῃ ἅμα ἔφθασεν. Εἶναι ἀδιάφορον τὸ χρονικὸν διάστημα μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς εἰσόδου, ἐφ' ὅσον τὸ διάστημα τοῦτο παρετάθῃ ἐνεκεν ἐμποδίων παρεμβληθέντων εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ὑπαλλήλου.

γ') Ὅταν ὁ δράστης συλλαμβάνεται ἐγγὺς τῷ τόπῳ τῆς τελέσεως τῆς λαθρεμπορίας, ἐν τῇ κατοχῇ οἷονδήποτε πειστηρίων ἢ συνεπειᾶ καταδιώξεως διὰ δημοσίας κραυγῆς, καθίσταται δὲ δυνατὴ ἡ μέχρι τῆς ἐβδόμης ὥρας τῆς ἑσπέρας τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἀνεύρεσις τοῦ ἀντικειμένου ἢ τοῦ μέσου τῆς λαθρεμπορίας.

"Ἀρθρον 121.

1. Καθῆκον καὶ ἀρμοδιότητα πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς κατασέσεως τοῦ ἀντικειμένου ἢ τοῦ μεταγωγικοῦ μέσου τῆς λαθρεμπορίας ἔχουσιν οἱ τελωνειακοὶ ὑπάλληλοι, πάντα τὰ ὄργανα τῆς τελωνοφυλακῆς καὶ τῆς τελωνειακῆς ἀστυνομίας, πάντα τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα καὶ πᾶς ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος.

2. Μὴ παρισταμένου τινὸς τῶν ἀνωτέρω, πᾶς δημόσιος ὑπάλληλος δύναται νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν κατάσχεσιν τοῦ λαθρεμπορεύματος.

3. Ἡ κατάσχεσις ἐπιβάλλεται παρόντων δύο μαρτύρων ἐνηλίκων πολιτῶν Ἑλλήνων καὶ μόνον ἐν ἐλλείψει τοιούτων προσλαμβάνονται ἄλλοι ἐστερημένοι τῶν προσόντων τούτων. Ἄν ἐλλείπωσι καὶ τοιοῦτοι, γίνεται ἡ κατάσχεσις ἄνευ τῆς παρουσίας μαρτύρων.

"Ἀρθρον 122.

1. Ἄν τὸ κατασχετέον λαθρεμπόρευμα ἢ μεταγωγικὸν μέσον εὑρηται κεκλεισμένον εἰς οἰκίαν ἢ ἀποθήκην, ὁ κατὰ τὴν § 1 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου ὑπάλληλος ἢ φύλαξ, προσκαλεῖ τοὺς ἐν αὐτῇ ἵνα ἀνοίξωσι, τούτων δὲ μὴ συμ

μορφουμένων, ανοίγει την θύραν και εισέρχεται, παρουσία του Ειρηνοδίκου, ή, αν ο Ειρηνοδίκης δεν είναι παρών, παρουσία άλλου δημοσίου υπαλλήλου, ή εν ελλείψει και τούτου, δύο μαρτύρων και επιβάλλει την κατάσχισιν.

"Αρθρον 123.

1. Περὶ τῆς κατασχέσεως συντάσσεται έκθεσις, ἐν ἣ βεβαιούται λεπτομερῶς ἡ ὑπαρξίς τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 120 ὄρων, ὑφ' οὗς ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις, καὶ περιγράφεται ἐν πάσῃ ἀκριβεστά τὸ ἀντικείμενον, ἐφ' οὗ αὕτη ἐπιβάλλεται, γίνεται δὲ μνηεὶα καὶ τῆς κατὰ τὸ ἐπόμενον ἀρθρον συλλήψεως, ἀν τοιαύτη λάβῃ χώραν. Ἡ έκθεσις αὕτη ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ συντάσσοντος αὐτὴν δημοσίου υπαλλήλου ἢ φύλακος, τῶν παρευρεθέντων ἐνδιαφερομένων καὶ τῶν μαρτύρων. Ἄν δὲν θέλωσιν ἢ δὲν δύνανται νὰ ὑπογράψωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἢ οἱ μάρτυρες, ἢ ἕνεκεν ἐλλείψεως μαρτύρων δὲν προσελήφθησαν τοιοῦτοι, γίνεται μνηεὶα τούτων ἐν τῇ έκθεσιν. Οὐσιώδη στοιχεῖα τῆς έκθέσεως, ὧν ἡ ἐλλείψις συνεπάγεται ἀκυρότητα, εἶναι μόνον ἡ παράλειψις τῆς ἀναγραφῆς τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 120 ὄρων, ὑφ' οὗς ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις.

"Αρθρον 124.

1. Σὺν τῇ κατασχέσει συλλαμβάνεται καὶ ὁ δράστης ἢ οἱ δράσται, ἀν εἶναι παρόντες, γινομένης καὶ περὶ τούτου μνηεὶας ἐν τῇ έκθεσιν. Ἄλλως, σημειοῦται ἐν αὐτῇ καὶ πᾶσα σχετικὴ πρὸς τὸν δράστην ἢ τοὺς δράστας τῆς λαθρεμπορίας πληροφορία.

2. Δὲν συλλαμβάνονται πολῖται Ἕλληνες, γνωστοὶ ὡς ἀξιόλογοι καὶ μὴ ὑποπεσόντες ἄλλοτε εἰς λαθρεμπορίαν.

3. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου γ' τοῦ ἀρθρου 120 ὁ δράστης συλλαμβάνεται καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς κατασχέσεως καὶ πρὸ αὐτῆς. Ἀρμόδια πρὸς σύλληψιν εἶναι τὰ αὐτὰ πρόσωπα, τὰ ὅποια εἶναι ἀρμόδια διὰ τὴν κατάσχεσιν. Περὶ τῆς συλλήψεως συντάσσεται ἰδίᾳ έκθεσις, κατὰ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις. Ἄν ἐπακολουθήσῃ κατάσχεσις, ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τοῖς ἐπομένοις ἀρθροῖς ἄλλως, ἀν δὲν ἐπακολουθήσῃ κατάσχεσις, μεταφέρεται ὁ δράστης μετὰ τῆς έκθέσεως τῆς συλλήψεως εἰς τὴν ἀρμόδιαν τελωνειακὴν ἀρχήν, ἥτις, ἀφοῦ ἐνεργήσῃ τὰς κατὰ τὸ ἀρθρον 127 ἐξετάσεις, ἀποστέλλει αὐτὸν ἀμέσως εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα, κατὰ τὸ αὐτὸ ἀρθρον.

"Αρθρον 125.

1. Τὰ κατασχθέντα ἀντικείμενα μετὰ τοῦ τυχόν συλλεφθέντος δράστου τῆς λαθρεμπορίας προσάγονται ἀμελητὶ ὑπὸ τοῦ ἐνεργήσαντος δημοσίου υπαλλήλου πρὸς τὴν κατὰ τὸ ἀρθρον 128 ἀρμόδιαν τελωνειακὴν ἀρχήν. Ἀδυνατοῦ ἢ δυσχεροῦς οὕσης τῆς μεταφορᾶς τῶν κατασχθέντων ἀντικειμένων, γίνεται σφράγισις αὐτῶν ἢ ὀρίζεται φύλαξ ἢ λαμβάνεται οἰονδήποτε ἄλλο μέτρον πρὸς διαφύλαξιν αὐτῶν.

2. Ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀπόδοσιν τῶν κατασχθέντων εἰς τὸν κύριον αὐτῶν, ἐὰν κατατεθῇ παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον χρηματικὴ ἐγγύησις ἴση πρὸς τὴν ἀγοραίαν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἀξίαν αὐτῶν. Ἡ ἐγγύησις αὕτη ὑπὸκειται εἰς τὴν δήμευσιν καὶ ἐν γένει ἐπέχει τόπον τιμῆματος πωλήσεως τῶν κατασχθέντων εἰδῶν.

"Αρθρον 126.

1. Πᾶς πολῖτης, προσκαλούμενος ὑπὸ δημοσίου υπαλλήλου, τοῦ μέλλοντος νὰ ἐνεργήσῃ ἢ ἐνεργοῦντος ἢ ἐνεργήσαντος τὴν κατάσχεσιν λαθρεμπορεύματος ἢ τὴν σύλληψιν δράστου λαθρεμπορίας, ὀφείλει νὰ παράσχῃ πᾶσαν ζητούμενην ὑπὸ τῶν δημοσίων ὁργάνων καὶ ἀνάλογον πρὸς τὰς δυνάμεις τοῦ προσκαλουμένου καὶ τὴν κοινωνικὴν αὐτοῦ θέσιν συνδρομὴν καὶ ἐνίσχυσιν.

2. Ὁ παραβαίνων τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι μιᾶς ἐβδομάδας καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι δραχμῶν 100.

"Αρθρον 127.

1. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Τελωνείου, ἢ, ὅπου δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος, ὁ Τελώνης, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῖου δι-

πλάχθῃ ἡ λαθρεμπορία, ἔμειν ὡς λάβῃ τὴν έκθεσιν τῆς κατασχέσεως, ἐξετάζει πρὸ παντὸς τὸ κύρος αὐτῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῇ έκθεσιν ἀναφερομένων περιστάσεων ὑφ' ὧς αὕτη ἐγένετο. Ἄν ἡ κατάσχεσις εἶναι ἐγκυρὸς, παραλαμβάνει τὰ κατασχθέντα ἀντικείμενα, ἀν ταῦτα μετηνέχθησαν ἄλλως, μεριμνᾷ περὶ τῆς μεταφορᾶς ἢ φυλάξεως αὐτῶν, προβαίνει εἰς τὴν εξέτασιν τοῦ τυχόν συλλεφθέντος δράστου καὶ παντὸς ἄλλου προσώπου, οὗ ἡ εξέτασις συντελεῖ εἰς βεβαίωσιν τῆς λαθρεμπορίας. Περὶ ἐκάστης τῶν πράξεων τούτων συντάσσει έκθεσιν, ὑπογραφομένην ὑπὸ πάντων τῶν συμπραττόντων κατὰ τὴν πράξιν, περὶ ἧς ἡ έκθεσις. Ἄν τις τῶν συμπραττόντων δὲν δύναται ἢ δὲν θέλῃ νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται τοῦτου μνηεὶα ἐν τῇ έκθεσιν.

2. Ὁ δράστης μετ' ἀντιγράφου τῆς έκθέσεως κατασχέσεως καὶ συλλήψεως ἀποστέλλεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα ἀνευ τινὸς ἀναβολῆς καὶ ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς συλλήψεως τὸ βραδύτερον.

3. Εἰς τὸν αὐτὸν Εἰσαγγελέα ἀποστέλλονται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς καὶ ἀντιγραφα ἁσπῶν τῶν ὑπ' αὐτῆς συντασσόμενων σχετικῶν τῇ λαθρεμπορίᾳ έκθέσεων.

"Αρθρον 128.

1. Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν παραδόσεως τῆς έκθέσεως κατασχέσεως, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Τελωνείου, ἢ ὅπου δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος, ὁ Τελώνης, ἀφοῦ ἐπιχειρήσῃ καὶ πᾶσαν ἀνέκρισιν, ἣν ἤθελε θεωρήσῃ λυσιτελεῖν, ὀφείλει νὰ συντάξῃ καὶ ἐκδώσῃ ἡτιοιογημένην πράξιν, διὰ τῆς ὁποίας προσδιορίζει τοὺς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου ὑποχρέους, ὡς ὑπαίτιους τῆς λαθρεμπορίας καὶ ὡς πολιτικῶς ὑποχρέους καὶ τὸ παρ' αὐτῶν ἀλληλεγγύως ὀφειλόμενον ἀπλοῦν εἰσπραγωγικὸν τέλος, καθὼς καὶ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων αὐτῶν ὀφειλομένην χρηματικὴν ποινὴν. Ἡ ἀνευ εὐλόγου αἰτίας μὴ τήρησις τῆς προθεσμίας, κολάζεται πειθαρχικῶς διὰ προστίμου δραχμῶν 50—100, καθίσταται δὲ ὑπεύθυνος ὁ Διευθυντὴς τοῦ Τελωνείου ἢ ὁ Τελώνης καὶ διὰ πᾶσαν ἐκ τῆς ἀναβολῆς ζημίαν.

"Αρθρον 129.

1. Ἡ πράξις κοινοποιεῖται εἰς τὸν καθ' οὗ ἐξεδόθη. Ἡ κοινοποίησις γίνεται διὰ τελωνοφύλακος ἢ οἰονδήποτε ἄλλου δημοσίου υπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ, δι' ἐπιδόσεως εἰς τὸν ἴδιον καταδικασθέντα. Ἄν δὲν εὑρεθῇ οὗτος ἐν τῇ κατοικίᾳ ἐν ἣ κατοικεῖ ἢ προσκαίρως διαμένει ἢ ἂν ἀρνηθῇ νὰ παραλάβῃ τὴν ἀπόφασιν καὶ ὑπογράψῃ τὸ ἀποδεικτικόν, ἢ ἂν δηλώσῃ ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ὑπογράψῃ τὸ ἀποδεικτικόν, τοιχοκολλᾶται ἡ ἀπόφασις εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας ἢ τοῦ δωματίου αὐτοῦ παρουσίᾳ ἐνὸς μάρτυρος. Περὶ τῆς κοινοποιήσεως συντάσσεται έκθεσις ὑπὸ τοῦ κοινοποιούντος υπαλλήλου, ὑπογραφομένη ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ πρὸς ὃν ἡ κοινοποίησις ἢ τοῦ μάρτυρος.

2. Ὅταν διατρίβῃ τις ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ διαμονὴ αὐτοῦ, κατὰ τὴν περὶ τούτου βεβαίωσιν τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς τῆς ἐδρας τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν τελωνειακοῦ υπαλλήλου, ἡ κοινοποίησις γίνεται δι' ἐπιδόσεως πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Πλημμελειοδικῶν τοῦ τόπου, ἐνθα ἔδρευε ἡ ἐκδούσα τὴν πράξιν τελωνειακὴ ἀρχή, καὶ δημοσιεύσεως περιλήψεως τῆς πράξεως διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

"Αρθρον 130.

1. Ὁ καθ' οὗ ἐξεδόθη ἡ πράξις δικαιούται προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 119 διοικητικοῦ δικαστηρίου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

2. Ἡ προσφυγὴ γίνεται ἐγγράφως, κοινοποιεῖται δὲ εἰς τὴν ἐκδούσαν τὴν ἐκκαλούμενην ἀπόφασιν τελωνειακὴν ἀρχήν.

3. Ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ὑποβάλλει εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου τὴν δικαγραφίαν καὶ τὴν προσφυγὴν, ἥτις εἰσάγεται εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστικὸν δικαστήριον.

"Αρθρον 131.

1. Μή κοινοποιήσεις εμπροθέσμως προσφυγής, τὰ ὀφειλόμενα τέλη καὶ χρηματικὰ ποινὰ εἰσπράττονται, δυνάμει τῆς πράξεως τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ἀναγκαστικῶς, ἐὰν μὴ ἐγένετο ἐκουσίως ἡ καταβολὴ αὐτῶν παρὰ τῶν δυνάμει τῆς πράξεως ὑποχρέων. Κοινοποιήσεις προσφυγής, ἡ εἰσπράξις τῶν ὀφειλομένων τελῶν, χρηματικῶν ποινῶν καὶ ἐξόδων γίνεται μετὰ τὴν ἐκδοσὶν τῆς ἀποφάσεως τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου καὶ συμφώνως πρὸς τὸ διατακτικὸν αὐτῆς.

2. Ἡ εἰσπράξις τῶν τελῶν, ποινῶν καὶ ἐξόδων ἐκτελεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ τελωνειακοῦ ταμίου, ἢ, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτος, ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς.

3. Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἐξεδῶθι, ἡ ἀπόφασις ἡ εἰσπράξις ἀνήκει εἰς τὸν ἀρμόδιον ἐπικρατικὸν ταμῖαν.

"Αρθρον 132.

1. "Αμὰ ὥς ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ παραλάβῃ τὰ κατὰ τὰ ἀρθρα 120 καὶ ἐπ. κατασχεθέντα ἐμπροσθέντα, ἢ μεταγωγικὰ μέσα, δημοσιεύει διὰ τοιχοκολλησεως εἰς τὸ τελωνειακὸν κατάστημα πρόσκλησιν πρὸς πάντα ἐνδιαφερόμενον νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν καὶ προκαταβάλλῃ τὰς ἀναγκαίας δαπάνας διὰ τὴν φύλαξιν αὐτῶν μέχρι τελεσιδικίας τῆς ἀποφάσεως, ἥτις θ' ἀπορρυθμίσῃ περὶ τῆς δημεύσεως αὐτῶν. Τὸ ποσὸν τῶν δαπανῶν ὁρίζει ὁ διευθυντὴς τοῦ τελωνείου ἢ ὁ Τελώνης διὰ πρωτοκόλλου, δι' οὗ δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ ἡ κατὰ χρονικὰ διαστήματα προκαταβολή.

2. "Αν οὐδεὶς προκαταβάλλῃ τὰς δαπάνας ταύτας κατὰ τὸν ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ὁρισθέντα χρόνον, ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ προβαίνει εἰς τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν τῶν κατασχεθέντων. Ἡ δημοπρασία προκηρύσσεται διὰ διακηρύξεως τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, δημοσιευομένης κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθρου 41. Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται ἐν τῷ καταστήματι τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ἐνώπιον αὐτῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἐν τῇ διακηρύξει ἡμέραν καὶ ὥραν καὶ τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας ἀπὸ τῆς τελευταίας τοιχοκολλησεως. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας, ἐγκρίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 2 τοῦ ἀρθρου 42.

3. Δύναται ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ, ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργείου, ν' ἀποστείλῃ τὰ κατασχεθέντα πρὸς πώλησιν εἰς ἄλλην τελωνειακὴν ἀρχήν. Ἡ πώλησις ἐνεργεῖται, κατὰ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις, ὑπὸ τῆς εἰς τὴν ἀπεστάλησαν τελωνειακῆς ἀρχῆς.

"Αρθρον 133.

1. "Αν τὰ κατασχεθέντα ὑπόκεινται εἰς φθορὰν ἢ ἐλάττωσιν ἀξίας, ἢ ἡ φύλαξις αὐτῶν ᾗ δυσχερής, βεβαίωσι δὲ τοῦτο διὰ πρωτοκόλλου αὐτῆς ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ, δύναται νὰ ἐκποιηθῶσι διὰ μονομήρου δημοπρασίας, καὶ ἂν προσφέρῃται εἰς καταβολὴν τῶν ἐξόδων τῆς φύλαξεως οἰσδῇ ποτε ἐνδιαφερόμενος. Ἡ δημοπρασίαν ἐνεργεῖται ἐνώπιον τοῦ προϊσταμένου τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς μετὰ ἀπλὴν κήρυξιν διὰ κήρυκος κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνήθειαν.

2. Τὸ ἐκπλειστηριασμὰ κατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐπὶ παρακαταθήκῃ. "Αν ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις ἀπαγγεῖλῃ τὴν δήμευσιν τοῦ ἐκπλειστηριασθέντος ἀντικειμένου, εἰσάγεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἄλλως, ἐπιστρέφεται εἰς τὸν δικαιούχον.

"Αρθρον 134.

1. Οὐδὲν δικαίωμα ἀποζημιώσεως δύναται νὰ γεννηθῇ κατὰ τοῦ δημοσίου δι' οἰονδήποτε λόγον ἐκ τῆς κατασχεσεως ἢ ἐκποίησεως τῶν κατασχεθέντων λόγῳ λαθρεμπορίας, ἀπαγορευομένης πάσης προσφυγῆς εἰς τὰ δικαστήρια.

"Αρθρον 135.

1. Τὴν ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ ποινὴν τοῦ ἀρθρου 107, ὥς καὶ τὴν παρομοιωθεῖσαν καταδίκην τῶν ἀλληλεγγύως συνυπευθύνων κατὰ τὰ ἀρθρα 116 καὶ 117, ἐπιβάλλουσιν, ἀντὶ τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, τὰ δικαστήρια τῶν πλημμελειοδικῶν, ὅταν δὲν ἐγένετο κατάσχεσις κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθρ. 120 καὶ ἐπ.

2. Τὰ αὐτὰ δικαστήρια ἐπιβάλλουσιν τὰς ποινὰς τῆς λαθρεμπορίας, κατὰ τὰ ἀρθρα 108 καὶ ἐπ. τοῦ παρόντος νόμου.

3. Τὰ αὐτὰ δικαστήρια ἀποφαίνονται καὶ περὶ τῆς ἀστυνομικῆς ἐπιτηρήσεως κατὰ τὸ ἀρθρ. 114, ὥς καὶ περὶ τῆς δημεύσεως κατὰ τὸ ἀρθρον 115 τοῦ παρόντος νόμου.

4. "Αρμόδιον δικαστήριον πλημμελειοδικῶν εἶναι ἐκεῖνο, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῦ διεπράχθη ἡ λαθρεμπορία.

"Αρθρον 136.

1. Ἡ λαθρεμπορία καταδίδεται ἐξ ἐπαγγέλματος.

2. Κατὰ τὴν δημοσίαν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν, καλοῦνται, ἐκτὸς τῶν κατηγορουμένων, καὶ οἱ ἀλληλεγγύως μετ' αὐτῶν συνυπεύθυνοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι πάντα τὰ κατὰ τὴν ποινικὴν δικονομίαν εἰς τοὺς κατηγορουμένους προσήκοντα δικαιώματα, δικαιούμενοι νὰ προσβάλλωσι τὴν ἀπόφασιν καὶ διὰ τῶν ἐνδίκων μέσων ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ὅφ' οὓς καὶ οἱ κατηγορούμενοι, ἀλλὰ μόνον ὅσον ὅρᾳ τὴν ἀλληλεγγύων αὐτῶν καταδίκην.

3. Οὐδεμίαν ἐπιρροὴν ἐξασκεῖ ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τῶν δικαστηρίων ἡ ἀθωωτικὴ ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, οὐδὲ ἀνάπαυιν.

"Αρθρον 137.

1. "Ο ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ κατηγορούμενος δύναται πάντοτε νὰ προφυλακισθῇ, ἀρκεῖ α') νὰ συντρέχωσιν οἱ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἀπαιτούμενοι ὅροι διὰ τὴν προφυλάκισιν τῶν ἐπ' ἄλλοις ἀδικήμασι κατηγορουμένων, ἢ β') νὰ ὑπάρχῃ μία τῶν κατὰ τὰ ἀρθρα 109, 111 καὶ 112 ἐπιβαρυντικῶν περιπτώσεων, καὶ ἂν δὲν συντρέχωσιν οἱ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἀπαιτούμενοι ὅροι διὰ τὴν προφυλάκισιν τῶν ἐπὶ ἄλλοις ἀδικήμασι κατηγορουμένων.

2. Προσωρινὴ ἀπόλυσις δι' ἐγγυήσεως συγχωρεῖται κατὰ τὰς περιπτώσεις, τοὺς ὅρους καὶ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου.

"Αρθρον 138.

1. "Οσάκις κατὰσχεται τὸ ἀντικείμενον τῆς λαθρεμπορίας ἢ τὸ μεταγωγικὸν αὐτῆς μέσον, χωρὶς ν' ἀνακαλυφθῇ ὁ δράστης, ἢ μὲν ἀρμόδια τελωνειακὴ ἀρχὴ ἐπιχειρῇ τὰ ἐν τοῖς ἀρθρ. 125 ἐπ. καὶ 132-134 διατεταγμένα, παραπέμπει δὲ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα.

2. "Ο εἰσαγγελεὺς, καὶ ἂν ἐκ τῆς ἀνακρίσεως δὲν ἀνακαλυφθῇ ὁ δράστης, εἰσάγει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ πλημμελειοδικεῖον, τὸ ὁποῖον ἀποφαίνεται περὶ τῆς δημεύσεως τῶν κατασχεθέντων.

"Αρθρον 139.

1. Πᾶς ἀξίων δικαίωμα ἐπὶ κατασχεθέντων ἀντικειμένων ἢ μεταγωγικῶν μέσων λαθρεμπορίας, εἴτε ἀνεκαλύφθη ὁ δράστης αὐτῆς, εἴτε μὴ, ἂν θέλῃ ν' ἀμφισβητήσῃ τὴν δήμευσιν αὐτῶν, δύναται νὰ υποβάλλῃ τὰς ἀξιώσεις αὐτοῦ δι' αἰτήσεως πρὸς τὸν εἰσαγγελέα. Ἡ αἴτησις εἰσάγεται εἰς τὸ δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ συζητεῖται, σὺν τῇ κυρίᾳ συζήτησει, καθ' ἣν καλεῖται καὶ ὁ υποβαλλὼν τὴν αἴτησιν αὐτοῦ. Τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται περὶ τῆς αἰτήσεως, καὶ, ἂν δὲν δεχθῇ τὴν δήμευσιν, διατάσσει τὴν ἀπόδοσιν τῶν κατασχεθέντων ἢ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ εἰς τὸν δικαιούχον.

2. Τὴν ἀπόδοσιν εἰς τὸν δικαιούχον διατάσσει τὸ δικαστήριον καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ὅταν κρίνῃ ὅτι δὲν ὑπάρχῃ περίπτωσης δημεύσεως.

3. "Αν ἡ ἀποφαινομένη περὶ τῆς δημεύσεως ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου εἴνε ἡ καταδικάζουσα τὸν δράστην, καθίσταται τελεσίδικος, ὅμα ὥς παρέλθωσιν αἱ νόμιμοι προθεσμίαι τῶν ἐνδίκων μέσων ὡς πρὸς τὸν καταδικασθέντα. "Ο τρίτος δ' ἔχων ἀξιώσεις ἐπὶ τῶν δήμευμένων διὰ τῆς ἀποφάσεως ἀντικειμένων, δὲν δύναται νὰ προσβάλλῃ δι' ἐνδίκων μέσων τὴν ἀπόφασιν, δύναται ὅμως νὰ παρεμβῇ καὶ υποβάλλῃ τὰς ἀξιώσεις του κατὰ πᾶσαν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, συνεπείᾳ ἐνδίκων μέσων τοῦ καταδικασθέντος.

4. "Αν ἡ ἀποφαινομένη περὶ τῆς δημεύσεως ἀπόφασις

τοῦ δικαστηρίου δὲν περιέχῃ διάταξιν, καταδικάζουσιν τὸν δράστην τῆς λαθρεμπορίας, δύναται ν' ἀνακοπῇ παρὰ παντὸς ἔχοντος ἀξιώσεις ἐπὶ τῶν δημευμένων ἀντικειμένων, μὴ κληθέντος δὲ νὰ παραστῇ κατὰ τὴν συζήτησιν, ἐφ' ἧς ἐξεδόθη, ἐντὸς προθεσμίας ἡμερῶν ἐξήκοντα, ἀρκομένων ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεώς της. Ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς ἀποφαινεται τὸ πλημμελειοδικεῖον, ἡ δὲ ἀπόφασις αὐτοῦ εἶνε τελεσίδικος, οὐδενὸς ἐπιτρεπομένου κατ' αὐτῆς ἐνδίκου μέσου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Περὶ ἀμοιβῶν διὰ τὴν καταδίωξιν τοῦ λαθρεμπορίου.

Ἄρθρον 140.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 107 ἐπιβαλλομένη χρηματικὴ ποινὴ ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ ἢ ὁσάκις, μὴ ἀνακαλυφθέντος τοῦ δράστου, δὲν ἐπεβλήθη χρηματικὴ ποινὴ, ἡ ἕνεκα ἀφερευγυότητος τοῦ καταδικασθέντος δὲν εἰσπράττεται αὐτῇ, τὸ ὑπόλοιπον ἀξίας τοῦ δημευθέντος ἀντικειμένου ἢ μεταγωγικοῦ μέσου τῆς λαθρεμπορίας μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν τελῶν, φόρων καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων καὶ ἐξόδων τοῦ δημοσίου καὶ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ποινῆς, ἥτις θὰ ἐπεβάλλετο ἡ ἐπεβλήθη, διτιθέται.

α') Κατὰ τὸ τρίτον ὑπὲρ τῶν πρώτων καταγγελλάντων τὴν λαθρεμπορίαν εἰς τὴν ἀγνοοῦσαν ταύτην ἀρχήν. Εἶνε ἀδιάφορον ἀν' ἡ καταγγελία ἐγένετο πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς λαθρεμπορίας, δοθεῖσιν ἀποτελεσματικῶν πληροφοριῶν περὶ τῆς μελλούσης τελέσεως αὐτῆς, ἢ ἐν-φ' ἐξετελεῖτο ἢ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

β') Κατὰ τὸ ἕτερον τρίτον ὑπὲρ τῶν συμπράξαντων εἰς τὴν κατὰσχέσιν τοῦ ἀντικειμένου τῆς λαθρεμπορίας ἢ τῶν μεταγωγικῶν αὐτῆς μέσων ἢ τὴν σύλληψιν τοῦ δράστου δημοσίων ὁργάνων ἢ ιδιωτῶν. Μεταξὺ πλείονων συμπράξαντων ἢ διανομῇ γίνεται κατ' ἀναλογίαν τῆς συμπράξεως καὶ τοῦ ἐκ ταύτης κινδύνου.

γ') Τὸ ὑπολειπόμενον τρίτον εἰσάγεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὡς ἔσοδον τοῦ Κράτους.

2. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὀφείλει ν' ἀναγράφῃ κατ' ἔτος, ἐν τῇ εἰδικῇ προϋπολογισμῶ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ποσότητα ἴσῃν περίπου πρὸς τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος εἰσαχθεῖσαν ἐκ τοῦ λόγου τούτου εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἵνα χρησιμοποιῆται πρὸς ἀμοιβὴν δημοσίων ὁργάνων διαπρεπόντων ἐν τῇ καταδίωξί τῆς λαθρεμπορίας.

3. Ἡ πίστωσις αὕτη δύναται νὰ διατεθῇ, ἀν' ὑπάρξῃ ἡ ἀνωτέρω περίπτωσις, ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, μετὰ προηγούμενην σύμφωνον γνωμοδότησιν, α') τοῦ προϊσταμένου τοῦ εἰς δὲν θ' ἀπονεμηθῇ ἢ ἀμοιβῇ ὁργάνου καὶ β') τοῦ νομικοῦ συμβούλου τοῦ δικαζόντος τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν τελωνειακῶν ἀποφάσεων, καὶ κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ Β. Διατάγματος ὁρισθησόμενα.

Ἄρθρον 141.

1. Πᾶς ἀξίων ἀμοιβὴν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐδ. α' καὶ β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου δύναται νὰ ὑποβάλῃ αἴτησιν περὶ αὐτῆς εἰς τὴν ἀρμοδίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 127 τελων. ἀρχὴν ἢ εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 119 Διοικητικὸν Δικαστήριον ἢ εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 135 § 1 Ποινικὸν Δικαστήριον, δυνάμενα ν' ἀποφαίνωνται καὶ αὐτεπαγγέλτως περὶ τῆς χορηγητέας ἀμοιβῆς εἰς τοὺς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δικαιουμένους.

2. Οὐδεμίᾳ ἀξίωσις δύναται νὰ ἐγερθῇ κατὰ τοῦ δημοσίου ἕνεκα οἰκισθήποτε προσβολῆς δικαιώματος, ἀπορρέοντος ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου περὶ ἀμοιβῶν.

Ἄρθρον 142.

1. Αἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀμοιβαὶ καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ἅμα ὡς εἰσπραχθῇ ἡ ποινὴ καὶ καταστῇ τελεσίδικος ἡ ὑπὲρ τῆς ἀμοιβῆς ἀπόφασις.

2. Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ διατάξῃ τὴν προκαταβολὴν τῆς ἀμοιβῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, καὶ πρὸ τῆς εἰσπράξεως τῆς ποινῆς ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 140 ἀναγραφόμενης πιστώσεως. Ἐπίσης δύναται ὁ αὐτὸς Ὑπουργός, μετὰ προηγούμενην σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ τελωνείου ἢ τοῦ τελώνου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου διαπράχθη ἡ λαθρεμπορία, καὶ τοῦ δικαζόντος τὰς προσφυγὰς κατὰ τελωνειακῶν ἀποφάσεων δικαζ. δικαστηρίου, νὰ διατάξῃ, καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ ἀμοιβῆς ἀποφάσεως, τὴν ἐν τῇ αὐτῇ πιστώσει καταβολὴν τῆς ἐπὶ καταδείξει ὁρισμένης λαθρεμπορίας ἀμοιβῆς. Ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει, ἀν' ἐκδοθῇ ἀπόφασις ἐπιδιαικίζουσα τὴν ἀμοιβήν, λογίζεται τὸ καταβληθέν, ὡς προκαταβολὴ ταύτης· ἄλλως, ὡς ἀμοιβὴ κατὰ τὴν διάταξιν τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 140.

3. Αἱ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον προκαταβολαὶ ἐκπίπτουνται τῶν πληρωτέων εἰς τοὺς λαβόντας αὐτάς ἀμοιβῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 143.

1. Καταργοῦνται.

Ὁ νόμος τῆς 19/31 Μαρτίου 1843 περὶ ὁργανισμοῦ τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους.

Ὁ νόμος τῆς 7 Ἀπριλίου 1843 περὶ τελωνειακοῦ δικαιώματος τῶν μεταφερομένων ἐντὸς τοῦ Κράτους ἐμπορευμάτων.

Ὁ νόμος ΧΕΘ' τῆς 7 Αὐγούστου 1861 περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τοῦ τελωνειακοῦ ὁργανισμοῦ.

Τὸ ΜΗ' ψήφισμα τῆς 1 Ἰουλίου 1863 περὶ τῶν τελωνειακῶν δικαιωμάτων.

Ὁ νόμος ΧΙΣ' τῆς 13 Ἰουνίου 1877 περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ τελωνειακοῦ νόμου.

Ὁ νόμος ΩΙΑ' τῆς 15 Ἀπριλίου 1880 περὶ τροποποιήσεως τελωνειακῶν τινῶν διατάξεων.

Ὁ νόμος ΑΦΙΓ' τῆς 28 Μαΐου 1887 περὶ συμπληρώσεως καὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τῶν τελωνειακῶν νόμων.

Ὁ νόμος ΑΨΑ' τῆς 29 Μαΐου 1889 περὶ ἀμοιβῆς τῶν καταμνησόντων ἢ συλλαμβανόντων λαθρεμπορία, ἐκτὸς τοῦ ἄρθρου 5 αὐτοῦ, ἀφορῶντος τὰ εἶδη τῶν μονοπωλίων καὶ τὸ τουμπεκίον, διατηρουμένου ἐν ἰσχύϊ, τοῦ ὁποίου ὅμως ἀντικαθίσταται ἡ διάταξις «ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 13 Ἰουνίου 1877 ΧΙΣ' νόμου ἐφαρμόζονται μόνον ἐὰν ὁ κάτοχος τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν εἶχε ταῦτα πρὸς ἐμπορίαν» διὰ τῆς διατάξεως «ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει αἱ ποινικαὶ καὶ αἱ περὶ ἀμοιβῶν διατάξεις τοῦ νόμου (περὶ τελωνειακοῦ Κώδικος) ἐφαρμόζονται μόνον ἐὰν ὁ κάτοχος τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν εἶχε ταῦτα πρὸς ἐμπορίαν».

Ὁ νόμος ΑΩΜΖ' τῆς 30 Μαΐου 1890 περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τῶν τελωνειακῶν νόμων.

Ὁ νόμος ΑΨΗΘ' τῆς 29 Φεβρουαρίου 1892 περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τοῦ τελωνειακοῦ ὁργανισμοῦ.

Ὁ νόμος ΒΕΔ' τῆς 31 Ἰουλίου 1892 περὶ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 7, 8 & 9 τοῦ νόμου ΑΦΙΓ' κλπ.

Τὰ ἄρθρα 7, 8, 10, ἡ παράγραφος γ' τοῦ ἄρθρου 15, τὰ ἄρθρα 16, 17, 18, 19, 20 καὶ 27 τοῦ νόμου ΒΡΚΑ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1892 περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου ΒΡΝΗ' τῆς 13 Φεβρουαρίου 1893 περὶ προσωρινῆς ἀτελείας πρώτων ὕλων, ἐπὶ ἐξαγωγῇ αὐτῶν μεταποιημένων εἰς βιομηχανικὰ προϊόντα.

Ὁ νόμος ΒΣΓΙ' τῆς 10 Ἰουλίου 1895 περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τῶν τελωνειακῶν νόμων.

Ὁ νόμος ΒΥΙΖ' τῆς 9 Ἀπριλίου 1896 περὶ μεταρρυθμίσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ νόμου ΑΨΗΘ' κλπ.

Τὰ ἄρθρα 6, 13, 14, 15 καὶ 16 τοῦ νόμου ΓΤΨ' τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1909, καὶ

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

"Αρθρον 144.

1. Διά Β. Διαταγμάτων κανονισθήσονται τὰ τῶν ἐκτελωνιστῶν, διασφαριστῶν καὶ κομιστῶν ἐν τοῖς τελωνεῖοις, ἢ ἐπ' αὐτῶν πειθαρχικὴ ἐξουσία τῆς τελωνειακῆς, ἀρχῆς, τὰ τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας παρεχομένων εἰς τὸ κοινὸν ἐντύπων (ἐπιτροπομένου νὰ ὀρισθῇ καὶ μικροῦ τιμήματος διὰ τὴν πώλησιν αὐτῶν ἄχρι λεπτῶν δέκα κατὰ φύλλον) καὶ ἐν γένει αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου, τοῦ ὁποῦ ἡ ἰσχὺς ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1 Ἰουλίου 1918.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῶ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῶ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 17 Ματίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Ἰ. Δ. Τσιριμῶκος Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 19 Ματίου 1918.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ι. Δ. Τσιριμῶκος

(2)

Περὶ ἐκδόσεως γραμματίων Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Νόμος 1240

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

"Αρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐκδῶσιν συναλλαγματικὰς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν τίτλον «Γραμματίαι Ἐθνικῆς Ἀμύνης». Τὸ ποσὸν τῶν ἐκαστοτε ἐν κυκλοφορίᾳ τοιούτων συναλλαγματικῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δρχμῶν 200,000,000, ὃ δὲ τόκος ὀριζόμενος ἐκαστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ποικίλλων ἀναλόγως τῆς προθεσμίας δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 6 ο/ο, ἀραιρεῖται δὲ ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας ὑπολογιζόμενος ἐσωτερικῶς.

"Αρθρον 2.

Αἱ συναλλαγματικαὶ ἐκδοθήσονται εἰς Τμήματα τῶν 25, 100, 500, 1000, 10,000 καὶ 100,000 δρχμῶν, ἔσονται δὲ τριμήνου, ἑξαμήνου ἢ ἐτησίαις λήξεως καὶ ἐκδοθήσονται κατὰ διαδοχικὰς σειρὰς, ὧν ἐκάστη περιλαμβάνει συναλλαγματικὰς ὀνομαστικῆς ἀξίας 25.000.000 δρχμῶν.

"Αρθρον 3.

Αἱ συναλλαγματικαὶ θὰ φέρωσι τὴν ὑπογραφήν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ κατ' ἐντολήν αὐτοῦ τοῦ τμηματάρχου τοῦ Δημοσίου Χρέους ἢ ἄλλου τινὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ ἰδίου Ὑπουργοῦ δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὡς καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἐκδίδοντος ταμίου ἢ τοῦ παρὰ τούτου ὀριζομένου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου πρὸς βεβαίωσιν τῆς χρονολογίας τῆς ἐκδόσεως. Δύναται ἐν τούτοις ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἀναθέσῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἢ τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῆς ὑπογραφήν τῶν συναλλαγματικῶν πρὸς βεβαίωσιν τῆς χρονολογίας τῆς ἐκδόσεως.

"Αρθρον 4.

Αἱ συναλλαγματικαὶ δύναται νὰ ὦσιν ὀνομαστικαὶ εἰς διαταγὴν ἢ εἰς τὸν κομιστὴν, θὰ φέρωσι δὲ ἐπ' αὐτῶν τὴν ἐκ τῶν προτέρων ἀποδοχὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος βεβαιουμένην διὰ τῆς ἀρμοδίας ὑπογραφῆς.

"Αρθρον 5.

Ἀπὸ τῇ ἐκδόσει ἐκάστης σειρᾶς ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θέλει θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἀλύψιν τῆς ἀποδοχῆς τῆς ἰσοποσῶν πίπτωσιν ἐπὶ τῶν θηταυροφυλακίων τῆς Γαλλίας, Μεγάλης Βρετανίας ἢ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐκ τοῦ τελευταίου Συμμαχικοῦ Δανείου.

"Αρθρον 6.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θέλει ἐξοφλῇ τὰς παρουσιαζόμενας ληξιπροθέσμους συναλλαγματικὰς. Πρὸς τοῦτο δύναται νὰ ἐκδίδῃ τραπεζογραμμάτια κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΓΧΜΒ', εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ ὁποῦ θὰ μεταφέρῃ ἀνάλογον ποσὸν ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 πιστώσεων, γνωστοποιούτα ἀμέσως πᾶσαν τοιαύτην μεταφορὰν πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν. Δύναται ἐν τούτοις τὸ Δημόσιον νὰ καταβάλῃ ἐκ τῶν ἰδίων ἀποθεμάτων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὰ ἐκαστοτε διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐξοφλήσεως τῶν συναλλαγματικῶν ἀπαιτούμενα χρηματικὰ ποσά.

"Αρθρον 7.

Αἱ συναλλαγματικαὶ δέον νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν πρὸς ἐξόφλησιν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῶν. Οὐδεὶς τόκος ὀφείλεται μετὰ τὴν λήξιν. Ἐὰν ἐν τούτοις ἡ συναλλαγματικὴ δὲν ᾔθελε παρουσιασθῇ ἐντὸς τοῦ μηνὸς θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἀνανεωθείσα διὰ τρεῖς μῆνας ἔτι, τοῦ τόκου ὑπολογιζομένου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης λήξεως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχύοντος ἐπιτοκίου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀνανεώσεως τῆς συναλλαγματικῆς.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ χωρήσωσι πλείονες τῶν τριῶν ἀνανεώσεων ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρους ὅρους, μετὰ τὴν λήξιν τῶν ὁποίων ἡ συναλλαγματικὴ δέον νὰ παρουσιασθῇ πρὸς ἐξόφλησιν εἰς τὴν Ἐθν. Τράπεζαν ἢ εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον πρὸς ἐπίσημον ἀνανεώσιν, ἄλλως παύει πᾶσα περαιτέρω ὑποχρέωσις τοῦ Δημοσίου πρὸς πληρωμὴν τόκου.

"Αρθρον 8.

Αἱ συναλλαγματικαὶ παραγράφονται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς τελευταίας αὐτῶν λήξεως.

"Αρθρον 9.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐξουσιοδοτεῖται νὰ συνάψῃ τὴν μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς σχετικὴν σύμβασιν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου. Διὰ τῆς συμβάσεως ταύτης δύναται νὰ συνομολογηθῇ προμήθεια ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς λογιζομένη εἰς 1/6 ο/ο κατ' ἀνώτατον ὅριον ἐπὶ τῶν παρ' αὐτῆς πληρωνομένων ποσῶν διὰ κεφάλαιον ἢ τόκον τῆς συναλλαγματικῆς.

"Αρθρον 10.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ συνάψῃ συμβάσεις μετ' ἀνεγνωρισμένων ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν διὰ τὴν παρ' αὐτῶν ἐπένδυσιν κεφαλαίων δι' ἐνστάς ἢ διὰ λο-

γαριασμών πελατῶν διὰ συναλλαγματικῶν ἐπὶ προμηθεύει μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰ 10 ἑκατοστὰ τῆς δραχμῆς ἐπὶ τῶν 100 δραχμῶν ἐπὶ τοῦ ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου τῶν συναλλαγματικῶν.

Ἄρθρον 11.

Ἡ Ἐθνικὴ Τραπεζα τῆς Ἑλλάδος ὀφείλει νὰ προσ-
ξοφῇ τὰς συναλλαγματικὰς καὶ πρὸ τῆς λήξεώς των ἐφ'
ὅσον ἔχει διακρῦσει ὁ ἥμισυ τοῦλάχιστον χρόνος τῆς
προθεσμίας των ἐπὶ τόκῳ, ὅστις δὲν δύναται νὰ εἶναι κα-
τώτερος τοῦ ἐκάστοτε ὀρισμένου τόκου προσξοφλήσεως παρὰ
τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ
ὀρισθῇ ὅπως βραχύνεται ἡ ἐπιμηκύνεται ὁ ἐν τῷ προη-
γουμένῳ ἐδαφίῳ ὀριζόμενος χρόνος προσξοφλήσεως.

Ἐν πάσῃ ὁμοῦ περιπτώσει τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἔχει
δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ὅπως ἡ προσξοφλήσις ἐνεργῇ διὰ
λογαριασμὸν του, ἐπὶ τόκῳ προσξοφλήσεως ὀριζομένη ὑπὸ
τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει αὐτῇ
λογίζεται ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς προμηθεύει ὡς ὀρί-
ζεται ἐν ἄρθρῳ 9.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἔκδοσις τῶν συναλλαγματικῶν, ἡ ἐξόφλησις αὐτῶν
καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν πρὸς αὐτάς σχετικῶν τόκων ἡ προμη-
θειῶν ἀπαιτῶνται παντὸς τέλους χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 13.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κα-
νευσθήσεται ὁ τύπος τῶν ἐν τῇ ληψοδοσίᾳ τοῦ Κράτους
ἐγγραφῶν διὰ τὴν διχρήρισιν τῶν συναλλαγματικῶν, τὰ
τῆς ἀνανέω-σεως τῶν συναλλαγματικῶν καὶ τὰ τῆς πλη-
ρωμῆς τῶν τόκων.

Ἄρθρον 14.

Ἐγκρίνεται ἡ ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου πληρωμὴ ἀ-
μοιβῆς ὀριζομένης ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ
τῶν Οἰκονομικῶν εἰς ὑπαλλήλους τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου
εἰς οὓς ἤθελεν ἀνταθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἡ ὑ-
πογραφὴ τίτλων Ἐθνικῶν Δανείων ἡ τῶν ὑπὸ τοῦ παρόν-
τος νόμου προβλεπομένων συναλλαγματικῶν. Ἡ ἀμοιβὴ
αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δύο δραχμὰς κατὰ ἑκα-
τοντάδα ὑπογραφομένων τίτλων.

Ἐπιτρέπεται ἐπίσης, ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑ-
πουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν χορηγηθῇ ἑκατοστὸς ἀποζημιώσις
εἰς ὑπαλλήλους διὰ πᾶσαν ἑκατοστὴν ἐργασίαν σχετικὴν
πρὸς τὴν ἔκδοσιν Ἐθνικῶν Δανείων, ὡς καὶ εἰς ὑπαλλή-
λους καὶ ἐργάτας διὰ τὴν ἀριθμητικὴν, συσκευὴν καὶ τεξι-
νόμησιν κλπ. τίτλων τῶν Ἐθνικῶν Δανείων, μέχρι ποσοῦ
δραχμῶν 500 δι' ἑκατοστὸν ὑπαλλήλον, δραχμῶν δὲ 250 δι'
ἑκατοστὸν ἐργάτην.

Ἄρθρον 15.

Διὰ τὴν ἔκδοσιν, τὸ λογιστικὸν καὶ τὴν ἐν γένει διε-
ξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας τῶν γραμματικῶν Ἐθνικῆς Ἀμύνης
ἐπιτρέπεται ἡ προσλήψις ἐκτὸς τῶν ὑπαλλήλων ἐξ ἀμφο-
τέρων τῶν φύλων ἐπὶ μνησθῆ μὴ ὑπερβαίνουσα
τὸ ποτὶν τῶν δραχμ. 150, τῆς ὅλης ἐτήσιας δαπάνης μὴ δυνα-
μένης νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δραχμ. 75000. Οἱ ὑπαλλήλοι
οὗτοι διορίζονται παρὰ τῇ Κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Γενικοῦ
Λογιστηρίου καὶ ἀπολύονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ
τῶν Οἰκονομικῶν τῇ προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ
Λογιστηρίου, τοποθετοῦνται δὲ δι' ὁμοίας ἀποφάσεως εἰς
τὰ διάφορα ταμεία κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἀνάγκας αὐτῶν.

Ἄρθρον 16.

Εἰς ὑπαλλήλους μεταδιδόνοντας εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν δι'
ὑπηρεσίαν σχετικὴν πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου

τῶν Οἰκονομικῶν δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ
χορηγῇ πλὴν τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίαν ἀποζη-
μιώσιν ὀριζομένην ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, μὴ δυνα-
μένην δὲ νὰ ὑπερβῇ τὸ τετραπλάσιον τῶν ἡμερησίων αὐτῶν
ἀποδοχῶν.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν
σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς
Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἀπριλίου 1918.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. Α. Τσιριμώκος

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἡμερῶν τῆς προσελεύσεως τῶν
διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Μαρτίου ἐ. ἔ. Β. διατάγματος κληθέντων
ἐφέδρων ὀπλιτῶν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ
τροποποιούμεν τὰς ἡμέρας προσελεύσεως τῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 26
Μαρτίου ἐ. ἔ. Ἡμετέρου Διατάγματος κληθέντων ἐφέδρων ὀ-
πλιτῶν ὡς ἐξῆς:

Τῶν ἐφέδρων ὀπλιτῶν τῶν ὅπως δὴποτε ἀκολουθούτων τὰ
ἤδη ὑπηρετούσας κλάσεις 1915, 1916 καὶ 1917 καὶ τῶν
ἐφέδρων ὀπλιτῶν τῶν κλάσεων 1914 καὶ 1913 τὴν 25 Ἀ-
πριλίου ἐ. ἔ.

Τῶν ἐφέδρων ὀπλιτῶν τῶν κλάσεων 1913α καὶ 1912 τὴν
26 Ἀπριλίου ἐ. ἔ.

Τῶν ἐφέδρων ὀπλιτῶν τῶν κλάσεων 1911, 1910 καὶ 1909
τὴν 27 Ἀπριλίου ἐ. ἔ.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐ-
τέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Ἀλέξιος Γρίβας

(4)

Περὶ ἀδείας μεταφορᾶς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ Β. δι-
ατάγματος «περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς συνάφειας ἐν τῇ
Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν κλπ.» συναλλαγῶν διὰ τὴν ἐκ-
καθάρισιν τῆς 15 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ
ἄρθρου 3 τοῦ ρηθέντος Β. διατάγματος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 70 τοῦ Ἐμπορικοῦ νόμου, πρὶ
τάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ
ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ μεταφορὰ (report) τῶν ἐν ἄρθρῳ
τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 28 Φεβρουαρίου 1918 «περὶ ἀπαγ-
ρεύσεως τῆς συνάφειας ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν κλπ.»
μνημονευομένων συναλλαγῶν διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς 15 Ἀ-
πριλίου ἐ. ἔ. κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ρηθέντος Β
Διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

Πᾶσα μεταφορὰ γενομένη παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγούμενου ἁρθροῦ εἶνε ἄκυρος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργός
Κ. Σπυρίδης

(5)

Περὶ αὐξήσεως τοῦ φορολογικοῦ ὅρου τοῦ ἐπὶ τῶν ὀνίων καὶ ἐμπορευμάτων δασμοῦ τοῦ δήμου Ἀθηναίων εἰς 4 ο)ο κλπ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν 1) τὸ ἀπὸ 4 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. Ἡμέτερον διάταγμα, δι' οὗ ἐνεκρίθη ἡ διὰ τὸ ἔτος 1918 αὐξήσις τοῦ φορολογικοῦ ὅρου τοῦ ἐπὶ τῶν ὀνίων καὶ ἐμπορευμάτων δασμοῦ τοῦ δήμου Ἀθηναίων εἰς 3 τοῖς ο)ο, πλὴν τοῦ σίτου, οὕτινος ὁ φορολογικὸς ὅρος διατηρεῖται εἰς 1 τοῖς ο)ο, καὶ τῶν ἀλεύρων εἰς 2 τοῖς ο)ο, 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 1790 ἐ. ἔ. πράξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου Ἀθηναίων περὶ αὐξήσεως εἰσέτι τοῦ εἰρημένου δασμοῦ εἰς 4 τοῖς ο)ο, πλὴν τοῦ σίτου καὶ τῶν ἀλεύρων, 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 4996 ἐ. ἔ. ἀναφορὰν τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, καὶ 4) τὴν ὑπ' ἀριθ. 175 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἐγκρίνομεν τὴν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μέχρι τῆς λήξεως τοῦ ἔτους 1918 αὐξήσιν τοῦ φορολογικοῦ ὅρου τοῦ ἐπὶ τῶν ὀνίων καὶ ἐμπορευμάτων δασμοῦ τοῦ δήμου Ἀθηναίων εἰς 4 τοῖς ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν, τῆς ἐν τῷ δημοτικῷ δασμολογίῳ ὀριζομένης, πλὴν τοῦ σίτου, ἀλεύρων καὶ τῶν χρωματισμένων βαμβακερῶν ὑφασμάτων, δι' ἅτινα διατηρεῖται ἡ ἰσχύουσα μέχρι τοῦδε φορολογία.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργός ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα, δημοσιευθεὶς ὁλόκληρον ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργός τῶν Ἑσωτερικῶν
Κ. Δ. Ρακτιβάν

(6)

Περὶ ὀρισμοῦ καταβαλλομένων μηνιαίων δόσεων ὑπὸ τῶν αἰτουμένων ὑπαλλήλων ὅπως κατὰσπῇ συντάξιμος ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 2 παράγρ. β' τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1031 Νόμου τοῦ 1917 «περὶ ἐκτάκτων καὶ μονίμων διοικητικῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπηρετησάντων παρὰ τῇ Προσωρινῇ Κυβερνήσει Θεσσαλονίκης», προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ὀρίζομεν τὰς μηνιαίας δόσεις, ἃς ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσιν οἱ αἰτούμενοι ὑπάλληλοι, ὅπως κατὰσπῇ συντάξιμος ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν, ὡς ἔπεται:

Οἱ ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου δραχ. κατὰ μῆνα 30.

Οἱ ἐπὶ βαθμῷ Γραμματέως Α' τάξεως δραχ. κατὰ μῆνα 20.

Οἱ ἐπὶ βαθμῷ Γραμματέως Β' τάξεως δραχ. κατὰ μῆνα 15.

Οἱ ἐπὶ βαθμῷ κατωτέρου τοῦ Γραμματέως β' τάξεως δραχ. κατὰ μῆνα 10.

Αἱ κατὰ δόσεις καταβολαὶ ἐνεργοῦνται μέχρις ἀποπληρώ-

σεως τοῦ ποσοῦ τῆς νομίμου διὰ τὴν σύνταξιν καταβολῆς διὰ τὸν πρὸ τῆς μνημοποιήσεως χρόνον ὑπηρεσίας, ὑπολογιζομένου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μισθοῦ, ὃν οἱ αἰτούντες ὑπάλληλοι λαμβάνουσιν, εἰς ὃν βαθμὸν ἤδη κατετάχθησαν.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργός δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
Κ. Δ. Ρακτιβάν

(7)

Περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὀνίων δασμοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τέως δήμου Ἀποδοτίας ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν ἐν αὐτῷ κατανάλωσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἢ ἐξ ἄλλων δήμων τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἐμπορευμάτων κλπ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 5 τοῦ νόμου ΕΗ' τῆς 22 Δεκεμβρίου 1847 «περὶ δημοτικῶν φόρων», 21 τοῦ νόμου ΒΡΚΑ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1892 «περὶ τελωνιακοῦ δασμολογίου», 56 καὶ 57 τοῦ νόμου ΒΡΜΘ' τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1895 «περὶ στοιχειώδους ἡ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως», τὸν νόμον ΒΤΕΘ' τῆς 2 Μαρτίου 1896, τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου ΓΥΗ' τῆς 10 Αὐγούστου 1905 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως», τὸ ἄρθρον 21 τοῦ νόμου 641 τῆς 15 Φεβρουαρίου 1915, τὴν ὑπ' ἀριθ. 58 ἐ. ἔ. πράξιν τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου Μεγάλης Λομποτινῆς, πρωτεύουσας τοῦ τέως δήμου Ἀποδοτίας, καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 176 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίσκαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐγκρίνομεν τὴν ἐπὶ τετραετίαν, ἀρξομένην ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάγματος, ἀνανέωσιν τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὀνίων δασμοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τέως δήμου Ἀποδοτίας ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν ἐν αὐτῷ κατανάλωσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἢ ἐξ ἄλλων δήμων τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἐμπορευμάτων ἐν γένει εἰς τὸν φορολογικὸν ὅρον τῶν 4 τοῖς ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν, τῆς ἐν τῷ δημοτικῷ δασμολογίῳ ὀριζομένης.

Ἀπαλλάσσονται δασμοῦ τὰ ἐν τῷ ἐδαφ. β' τοῦ ἁρθροῦ 13 καὶ τὰ ἐν τῷ ἁρθρῷ 14 τοῦ εἰρημένου ΒΡΚΑ' νόμου ἀναφερόμενα εἶδη, τὰ εἰς τὸ μονοπώλιον τοῦ Κράτους ἀνήκοντα καὶ τὰ κατὰ νόμους εἰδικούς μὴ ὑποκείμενα εἰς δασμὸν, ὡς ἐπίσης οἱ πρὸς ἰδίαν χρῆσιν τῶν κατοίκων καὶ οὐχὶ πρὸς ἐμπορίαν εἰσαγόμενοι δημητριακοὶ καρποί, ἄλευρα καὶ τρόφιμα.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργός ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα, δημοσιευθεὶς ὁλόκληρον ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργός
Κ. Δ. Ρακτιβάν

(8)

Περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὀνίων δασμοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τέως δήμου Θηβαίων ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν ἐν αὐτῷ κατανάλωσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἢ ἐξ ἄλλων δήμων τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἐμπορευμάτων κλπ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 5 τοῦ νόμου ΕΗ' τῆς 22 Δεκεμβρίου 1847 «περὶ δημοτικῶν φόρων», 21 τοῦ νόμου ΒΡΚΑ'

τῆς 30 Δεκεμβρίου 1892 «περὶ τελωνιακοῦ δασμολογίου», 56 καὶ 57 τοῦ νόμου ΒΡΜΘ' τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1895 «περὶ στοιχειώδους ἢ δημοτικῆς ἐκπαίδευσως», τὸν νόμον ΒΤΕΘ' τῆς 2 Μαρτίου 1896, τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου ΓΥΗ' τῆς 10 Αὐγούστου 1905 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ δημοτικῆς ἐκπαίδευσως», τὸ ἄρθρον 21 τοῦ νόμου 641 τῆς 15 Φεβρουαρίου 1915, τὴν ὑπ' ἀριθ. 3 ἐ. ἐ. πράξιν τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου Θεβών, πρωτεύουσας τῆς τέως δῆμου Θεβαίων, καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 174 ἐ. ἐ. γνωμάτευσιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσκει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαι καὶ διατάσσει.

Ἐγκρίνομεν τὴν διὰ τὸ ἔτος 1918 ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἰδίου ἔτους ἀναγέωσιν τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὀνίων δασμοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τέως δῆμου Θεβαίων, ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν ἐν αὐτῷ καταβάλλωσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἢ ἐξ ἄλλων δῆμων τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἐμπορευμάτων ἐν γένει εἰς τὸν φορολογικὸν ὅρον τῶν 3 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν, τῆς ἐν τῷ δημοτικῷ δασμολογίῳ ὀριζομένης.

Ἀπαλλάσσονται δασμοῦ τὰ ἐν τῷ ἔδαφ. β' τοῦ άρθρου 13 καὶ τὰ ἐν τῷ άρθρῳ 14 τοῦ εἰρημένου ΒΡΚΑ' νόμου ἀναφερόμενα εἶδη, τὰ εἰς τὸ μονοπώλιον τοῦ Κράτους ἀνήκοντα καὶ τὰ κατὰ νόμους εἰδικούς μὴ ὑποκείμενα εἰς δασμόν.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα, δημοσιευθὲν ὁλόκληρον ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.
Κ. Α. Ρακτιβάν-

(9)

Περὶ ἐποθιδασμοῦ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας Σφαγίων εἰς δ' τάξεως.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 166 τῆς 11 Μαρτίου 1914 «περὶ ἐγκαταστάσεως οἰκονομικῶν ἀρχῶν εἰς τὰς προσαρτηθείσας χώρας καὶ συγκροτήσεως τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν», προτάσκει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαι καὶ διατάσσει.

Ἄρθρον μόνον.

ὑποβιάζομεν τὴν Οἰκονομικὴν Ἐφορείαν Σφαγίων εἰς δ' τάξεως, καθορίζομεν δὲ τὸ προσωπικὸν αὐτῆς ἐξ ἐνὸς οἰκονομικοῦ ἐφόρου δ' τάξεως, ἐνὸς ἐφορικοῦ γραμματέως δ' τάξεως καὶ ἐνὸς κλητῆρος.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Μιλτ. Νεγροπόντης

(10)

Περὶ προσθήκης δύο θέσεων ἐφορ. γραμματέων δ' τάξεως εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας Χαλίων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 166 τῆς 11 Μαρτίου 1914 «περὶ ἐγκαταστάσεως οἰκονομικῶν ἀρχῶν εἰς τὰς προσαρτηθείσας χώρας καὶ συγκροτήσεως τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν», προτάσκει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, προστίθεμεν δύο θέσεις ἐφορ. γραμματέων δ' τάξεως εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας Χαλίων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός.
Μιλτ. Νεγροπόντης

(11)

Περὶ ἐπαυξήσεως τῆς ἀμοιβῆς διὰ τὴν καταδίωξιν κλπ. τῶν ἐπικηρυχθέντων λησίων Ἰω. Κ. Ρέντζου καὶ Εὐθυμίου Κ. Ρέντζου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, στηριζομένην εἰς ὁμοίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, καθ' ἣν ἡ ἀπὸ 17 Ἰανουαρίου Ἡμετέρου διατάγματος καθορισθεῖσα χρηματικὴ ἀμοιβὴ ἐκ δραχμῶν 500 μετὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν κατάδειξιν, 1000 δὲ διὰ τὸν φόνον ἢ σύλληψιν τῶν ἐπικηρυχθέντων λησίων Ἰωάννου Κ. Ρέντζου καὶ Εὐθυμίου Κ. Ρέντζου, κρίνεται ἀνεπαρκής, καὶ ὅτι αὐξήσις τῆς ὡς ἀνω ἀμοιβῆς ἤθελεν συντελέσῃ πρὸς ἐξόντωσιν αὐτῶν, ἐπαυξάνομεν τὴν διὰ τοὺς προμνησθέντας ληστὰς ὀρισθεῖσαν ἀμοιβὴν καὶ προσδιορίζομεν τοιαύτην δραχ. μὲν χιλίων διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν κατάδειξιν, δισχιλίων δὲ διὰ τὴν σύλληψιν ἢ τὸν φόνον αὐτῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός.
Κ. Α. Ρακτιβάν

(12)

Περὶ διαιρέσεως τῆς περιφέρειας τοῦ Εἰρηνοδικείου Δωριέων εἰς δύο γραφεῖα ὑποθηκῶν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 1163 τοῦ ἔτους 1918 «περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ άρθρου 1 τοῦ νόμου 453, περὶ μερικῆς τροποποιήσεως τοῦ νόμου 279», προτάσκει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαι καὶ διατάσσει.

Διαιροῦμεν τὴν περιφέρειαν τοῦ Εἰρηνοδικείου Δωριέων εἰς δύο γραφεῖα ὑποθηκῶν, ὧν τὸ ἐν περιλαμβάνει ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τοῦ τῆς περιφέρειας τοῦ τέως δῆμου Δωριέων, ὀνομαζόμενον «ὑποθηκοφυλακεῖον Δωριέων» καὶ ἐδρεύον ἐν Γραβιᾷ, τὸ δ' ἕτερον τὴν περιφέρειαν τοῦ τέως δῆμου Καλλιέων, ὀνομαζόμενον «ὑποθηκοφυλακεῖον Καλλιέων» καὶ ἐδρεύον ἐν Μαυρολιθαρίῳ. Ἡ διεύθυνσις ἐκατέρου τῶν γραφείων τούτων ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐν τῇ αὐτῇ ἑδρᾷ συμβολαιογράφον.

Ὁ ἐν Γραβιᾷ συμβολαιογράφος, ὁ διεύθυνων τὸ μέχρι τοῦδε ἐνιασίον ὑποθηκοφυλακεῖον τῶν ἀνωτέρω τέως δύο δημοτικῶν περιφερειῶν, θέλει παραδῶσει εἰς τὸν ἐν Μαυρολιθαρίῳ συμβολαιογράφον πάντας τοὺς τόμους τῶν βιβλίων ὑποθηκῶν, μεταγραφῶν κλπ. τῆς περιφέρειας Καλλιέων μετὰ τῶν σχετικῶν περιλήψεων καὶ ἄλλων ἐγγράφων.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός.
Ι. Α. Τσιριμώκος